

יובלות

פרק1

1ויהי בשנה הראשונה ליציאת בני ישראל ממצרים בחודש השלישי בשישה עשר לחודש וידבר אלהים אל משה לאמר עלה אלי ההר
ואתנה לך שני לחות אבנים את התורה ואת המצוה אשר כתבתי ללמד אותם
2ויעל משה אל הר האלהים וישכן כבוד יהוה על הר סיני וענן צל עליו ששת ימים
ג וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן וַיְהִי מַרְאֵת כְּאֵשׁ לַהַב עַל־רֹאשׁ הָהָר:
4ויהי משה על ההר ארבעים יום וארבעים לילה ,וילמד אותו אלהים את תולדות חלוקת כל ימי התורה והעדות.
ה ויאמר הטה את לבבך אל כל הדבר אשר אדבר אליך על ההר הזה וכתבת אותו על ספר למען יראו דורותיהם כי לא עזבתי אותם על
כל הרעה אשר עשו להפר את הברית אשר אנכי מוקם ביני ובינך לדורותיהם היום על הר סיני
6וְכֹה יְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ עֲלֵיהֶם כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהֵכִינוּ כִּי־צַדִּיק אֲנִי מִמֶּהֶם בְּכָל־מִשְׁפָּטָיו וּבְכָל־מַעֲשָׂיו וְהֵכִינוּ כִּי־אֱמֶת־הָיִיתִי עִמָּהֶם:
7וכתבת לך את כל הדברים האלה אשר אנכי מגיד לך היום כי ידעתי את מריעתם ואת קשיחות עורפם בטרם אביאם אל הארץ אשר
נשבעתי לאבותיהם לאברהם וליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתן ארץ זבת חלב ודבש
ח ואכלו ושבעו ,ופנו אל אלהים זרים ,אל אשר לא יוכלו להצילם מכל צרה שלהם ,והעד הזה יישמע לעדות עליהם ,כי שכחו את כל
מצותי את כל אשר אנכי מצולם ,והלכו אחרי הגויים ואחרי טמאתם ואחרי כלופתם ,ועבדו את אלהיהם ,והם היו להם לחטא ולצרה
ולמצוקה ולמוקש.
9ורבים יאבדו וייקחו בשבי ונפלו ביד אויב כי עזבו את משפטי ואת מצותי ואת מועדי בריתי ואת שבתותי ואת קדשי אשר קידשתי
לי בתוכם ואת משכני ואת מקדשי אשר קידשתי לי בתוך הארץ לשים את שמי עליה וישכן שם.
10וַיַּעֲשֶׂה לָהֶם בָּמוֹת וַאֲשֵׁרִים וּפְסִלִים וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ לְפִסְלוֹ לְתֹעֲדוּ וְהִזְבִּיחוּ אֶת-בָּנֵיהֶם לְשֵׁדִים וּלְכָל-מַעֲשֵׂי טֻעֲבַת לִבָּם:
11ושלחתי להם עדים ויעיד בהם ולא ישמעו וגם את העדים יהרגו ואת מבקשי התורה ירדופו ואת הכל יבטל וישנה לעשות רע
לעיני.
12והסתרתי פני מהם ונתתי אותם ביד גויים לשבי ולטרפה ולאכילה והסירתי אותם מקרב הארץ ופיציתם בגויים.
13וְשָׁכְחוּ אֶת־כָּל־תּוֹרָתִי וְאֶת־כָּל־מִצְוֺתִי וְאֶת־כְּחֻשְׁפָּטִים וְאֶת־חֳדָשִׁים וְאֶת־חֲגָבִים וְאֶת־יֹשְׁפָּטִים וְאֶת־חֻקָּדִים.
14ואחרי כן ישובו אלי מקרב הגויים בכל לבבם ובכל נפשם ובכל כוחם ,וקבצתם מקרב כל הגויים ,ובקשו אותי ,למען אמצא אותי
להם ,כי יבקשו אותי בכל לבבם ובכל נפשם.
15וְגָלַתִּי לָהֶם שָׁלוֹם רַב בְּצֶדֶק ,וְנֶטַע יָשָׁר אֶסְתַּעֲלֵם בְּכָל-לִבִּי וּבְכָל-נַפְשִׁי ;וְהָיוּ לִבְרָכָה וְלֹא לַקְלָלָה ,וְהָיוּ לָרֹאשׁ וְלֹא לַזָּנָב.
טז ואבנה את מקדשי בתוכם ושכנתי עמם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם באמת ובצדק.
17ולא אעזובם ולא אאכזבם כי אני יהוה אלהיהם
18ויפל משה על פניו ויתפלל ויאמר יהוה אלהי אל תעזוב את עמך ואת נחלתך לטעות בתעת לבם ואל תתן אותם ביד איביהם הגויים
פן ימשולו בהם ויחטאו אותם לך
19יִשְׂאוּ חַסְדְּךָ יְהוָה עַל עַמְּךָ וּבְרָא בָּהֶם רוּחַ יָשָׁר וְאַל תְּמְשֹׁלֹט בָּהֶם רוּחַ בְּלִיעַר לְהִשְׁפָּט אוֹתָם לְפָנֶיךָ וּלְתַפְכֹתָם מִכָּל-נְדִיבוֹת צֶדֶק
לְכַבֵּד מִפְּנֵי פָּנֶיךָ.
20כי אם עמך ונחלתך המה אשר הצלת בכוחך הגדול מיד מצרים ברא בהם לב טהור ורוח קודש ולא יתפסו בחטאותם מעתה ועד
עולם
21ויאמר יהוה אל משה אני ידעתי את סברותם ואת מחשבותיהם ואת קשיחות עורפם ולא ישמעו עד אשר יודו על חטאתם ועל חטא
אבותיהם
22ואחרי כן ישובו אליי בכל ישר ובכל לבבם ובכל נפשם ,ואמול את ערלת לבם ואת ערלת לב זרעם ,ובראתי בהם רוח קודש ,וטהר
אותם ,ולא יסורו ממני מן היום ההוא ועד עולם.
23ונשמתם תדבק בי ובכל מצותיי וקיימו מצותיי ואני אהיה להם לאב והם יהיו לי לבנים.
24וכלם ייקראו בני אלוהים חיים ,וכל מלאך וכל רוח ידעו ,כן ידעו כי אלה בני ,וכי אני אביהם בצדק וביושר ,וכי אני אוהב אותם.
25וכתב לך את כל הדברים האלה אשר אנכי מגיד לך על ההר הזה ,הראשון והאחרון ,אשר יהיו בכל חלקי הימים בתורה ובעדות
ובשבועות וביובלים עד עולם ,עד אשר ארד ואשכן עמהם עד עולם.
26וַיֹּאמֶר אֶל־מַלְאַךְ הַנְּשָׂאוֹת כְּתִיב לַמֹּשֶׁה מֵרֹאשׁ בְּרִיאָה עַד־יִבָּנֶה מִקְדָּשִׁי בָּתָּם עַד־עוֹלָם:
27ונראה ה 'לעיני כל ,וידעו הכל כי אני אלוהי ישראל ואבי כל בני יעקב ,ומלך בהר ציון לעולמי עולמים .וציון וירושלים קדושה.
28ולקח מלאך הפנים אשר הלך לפני מחנה ישראל את לוחות מחלקות השנים מיום בריאת התורה ועדות שבועות היובלים לשנים
הבודדות ,לכל מספר היובלים ,מיום הבריאה אשר יתחדשו השמים והארץ וכל בריאתם ככוחות השמים וככל בריאת הארץ ,עד אשר
ייעשה מקדש ה 'בירושלים בהר ציון ,וכל המאורות יתחדשו לרפואה ולשלום ולברכה לכל בחירי ישראל ,וכך יהיה מהיום ההוא ועד
כל ימי הארץ.

פרק2

1וידבר מלאך הפנים אל משה כדבר ה 'לאמר כתב את כל תולדות הבריאה אשר בששת ימים שלם ה 'אלהים את כל מעשיו ואת כל
אשר ברא וישמר את השבת ביום השביעי ויקדש אותו לעד וישם אותו לאות לכל מעשיו

2כי ביום הראשון ברא את השמים אשר ממעל ואת הארץ ואת המים ואת כל הרוחות המשרתות לפניו - מלאכי הפנים ומלאכי
הקדושה ומלאכי רוח האש ומלאכי הרוחות ומלאכי רוח העננים והחושך והשלג והברד והכפור ,ומלאכי הקולות והרעם והברק
ומלאכי רוחות הקור והחום והחורף והאביב והסתיו והקיץ וכל רוחות בריותיו אשר בשמים ועל הארץ) ,הוא ברא (את התהומות ואת
החושך ,את הערב> ואת הלילה <ואת האור ,את השחר ואת היום ,אשר הכין בידיעת לבו.
3וְעַל־כֵן רָאִינוּ אֶת־מַעֲשָׂיו וְנִשְׁבַּח אוֹתוֹ וְנִשְׁבַּח לְפָנָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו כִּי־בֵּעָה מַעֲשִׂים גְּדוֹלִים בָּרָא בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן.
ד וביום השני ברא את הרקיע בתוך המים ויתפצלו המים ביום ההוא חצים עלו למעלה וחצים ירדו למטה אל הרקיע אשר בתוך פני
כל הארץ וזו הייתה המעשה היחיד שברא אלוהים ביום השני
ה וביום השלישי צוה את המים לעבור מעל פני כל הארץ אל מקום אחד ,והיבשה תראה.
ו ויעשו המים כן כאשר צוה אותם ,וינועו מעל פני הארץ אל מקום אחד מחוץ לרקיע הזה ,ותראה היבשה.
7וביום ההוא ברא להם את כל הימים למקבותיהם ואת כל הנהרות ואת מקבץ המים בהרים ועל כל הארץ ואת כל האגמים ואת כל
טל הארץ ואת הזרע הנזרע ואת כל הנבט ואת עץ הפרי ואת עץ היער ואת גן עדן בעדן ואת כל הצמח למינהו.
ח את ארבעת המעשה הגדולות האלה ברא אלוהים ביום השלישי וביום הרביעי ברא את השמש ואת הירח ואת הכוכבים וישם אותם
ברקיע השמים להאיר על כל הארץ ולמשול ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החושך
ט וַיְצַד אֱלֹהִים אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לִהְיוֹת לְגָדוֹל עַל־הָאָרֶץ לַיָּמִים וּלְשַׁבָּתוֹת וּלְחֳדָשִׁים וּלְחָגִים וּלְשָׁנִים וּלְיוֹבְלִים וּלְכָל־עֵת־הַשָּׁנִים
10והוא יבדיל בין האור ובין החושך למען ישגשג כל הדברים אשר פורחים וגדלים על הארץ.
יא את שלושת המינים האלה עשה ביום הרביעי וביום החמישי ברא ים גדולות במעמקי המים כי אלה היו ראשונות הבשר אשר
נבראו ידיו את הדגים וכל הרומש במים וכל העוף ואת העוף וכל מיניהם
12וַיִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ מֵעֲלֵיהֶם לְהַשְׂגִּיל) אותם (וּמִכָּל אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ ,מִכָּל הַצֹּצֵא מֵאֶרֶץ ,וּמִכָּל עֵץ פְּרִי ,וּמִכָּל בָּשָׂר.
13את שלושת המינים האלה ברא ביום החמישי וביום הששי ברא את כל חית הארץ ואת כל בהמה ואת כל הרומש על הארץ.
יד ואחרי כל זאת ברא את האדם איש ואישה ברא אותם ויתן לו שלטון על כל אשר על הארץ ובימים ועל כל העוף ועל החיה ועל
הבהמה ועל כל הרומש על הארץ ועל כל הארץ ועל כל זאת נתן לו שלטון.
15ואת ארבעת המינים האלה ברא ביום הששי והיו כולם עשרים ושנים מינים.
טז וַיְכַלֶּה אֶת־כָּל־מַעֲשָׂתו בַּיּוֹם הַשִּׁישִׁי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְבַיָּמִים וְבַתּוֹם וְבָאוֹר וְבַחֲשֵׁכָה וְבַכֹּל:
17וַיִּתֵּן לָנוּ אוֹת גָּדוֹל ,אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת ,לַעֲבֹד שִׁשָּׁה יָמִים ,וְנִשְׁמֹר שַׁבָּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלָאכָה.
18וכל מלאכי הנוכחות וכל מלאכי הקדושה ,שתי המעמדות הגדולים הללו - הוא ציווה עלינו לשמור את השבת עמו בשמים ובארץ.
19ויאמר אלינו הנה אנכי אבדיל לי עם מכל העמים ואלה שמרו את יום השבת וקדשתי אותם לי לעם ואברכתם כאשר קידשתי את
יום השבת ואקדשי אותו לי כן אברכתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
20וְאֶבְחַרְתִּי בְּזֶרַע יַעֲקֹב מִכָּל אֲשֶׁר רָאִיתִי וְכִתְכַּתִּיו כִּבְרוֹרִי וְקִדַּשְׁנוּ לִי לָעוֹלָם וְעוֹלָם וְאֶלַדְּמָם אֶת־יוֹם־הַשַּׁבָּת לְשָׁמְרוּ בוֹ שַׁבָּת
מִכָּל־מְלָאכָה:
21וְכֵן בָּרָא בָּהּ אוֹת שֶׁלּוֹ יִשְׁמְרוּ עָנְנוּ שַׁבָּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא לְאֹכֵל וְלַשְׁתּוֹ ,וּלְבָרֵךְ אֶת־הַבָּרָא אֶת־הַכֹּל כַּאֲשֶׁר בָּרַךְ וְקִדֵּשׁ לוֹ עַם סֶגֶן
מִכָּל־הָעַמִּים ,וְיִשְׁמְרוּ עָנְנוּ שַׁבָּת יַחַד:
22וַיַּעֲלֶה מִצְוֹתָיו כְּרֵיחַ נִחוּק רָצוֹן לְפָנָיו כָּל־הַיָּמִים...
23עשרים ושניים ראשי אדם מאדם ועד יעקב ועשרים ושניים מיני מלאכה נעשו עד היום השביעי זה מבורך וקדוש וגם הראשון
מבורך וקדוש וזה משרת עם זה לקדושה ולברכה.
24ולזה) ליעקב ולזרעו (ניתן שהם יהיו תמיד המבורכים והקדושים של העדות והתורה הראשונה ,כשם שקידש וברך את יום השבת
ביום השביעי.
25את השמים ואת הארץ ואת כל אשר ברא בששת ימים ברא ,ואת היום השביעי קידש אלוהים לכל מעשיו ;על כן ציווה עליו כי כל
העושה מלאכה בו ימות ,והמטמא אותו ימות.
26לכן אתה מצות את בני ישראל לשמור את היום הזה לקדשו ולא עשו בו כל מלאכה ולא יטמאו אותו כי קדוש הוא מכל הימים
27וכל אשר יחלל אותה מות ימות וכל אשר יעשה בה מלאכה מות עולם ימות למען ישמרו בני ישראל את היום הזה לדורותיהם ולא
ייכרתו מן הארץ כי יום קדוש הוא ויום מבורך.
28וכל אשר שומר בו שבת מכל מלאכתו ,יהיה קדוש וברוך בכל הימים כמונו.
כט הגדירו ואמרת לבני ישראל את תורת היום הזה ,אשר ישמרו בו שבת ,וכי לא ינטשוה בטעות לבם) ;ו (כי לא רשאי לעשות בו
מלאכה אשר אינה ראויה ,לעשות בו חפצם ,וכי לא יכינו בו מאכל או שתייה ,וכי) לא רשאי (לשאוב מים ,או להביא או להוציא עליו
דרך שעריהם כל משא אשר לא הכינו להם ביום הששי במושבותיהם.
30ולא יביאו ולא יוציאו מבית לבית ביום ההוא כי קדוש וברוך הוא היום ההוא מכל יובל היובלים בו שמרנו שבת בשמים בטרם
נודע לכל בשר לשמור בו שבת על הארץ
31וַיְבָרֵךְ אֹתָהּ בּוֹרֵא כָּל־הַדָּבָר ,וְלֹא־קִדֵּשׁ אֶת־כָּל־הָעָם וְהַגּוֹיִם לַשְׁבֹת בָּהּ ,אֶל־אֶת־יִשְׂרָאֵל לְבַדָּם ,לַאֲשֶׁר הִתְרִיךְ לֹא־לֹא־לַשְׁבֹת בָּהּ ,
עַל־הָאָרֶץ.
32וַיְבָרֵךְ בֹּרֵא כָּל הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בָּרָא לְבָרְכָה וּלְקְדֹשָּׁה וּלְתַהֲדָר עַל כָּל הַיָּמִים:
לג התורה הזאת והעדות ניתנה לבני ישראל לתורה עולם לדורותיהם.

פרק3

1ובששת ימי השבוע השני הבאנו כדבר אלהים אל האדם את כל החיה ואת כל הבהמה ואת כל העוף ואת כל הרומש על הארץ ואת כל הרומש במים למינהם ולמיניהם את החיה ביום הראשון ואת הבהמה ביום השני ואת העוף ביום השלישי ואת כל הרומש על הארץ ביום הרביעי ואת הרומש במים ביום החמישי.

2וַיִּקְרָא אָדָם לְכֻלָּם בְּשֵׁמָם וְכֵן כְּקָרָא לָהֶם ,כֵּן יִהְיֶה שְׁמָם:

ג וַיַּרְא אָדָם בַּחֲמֶשֶׁת יָמִים הָאֵלֶּה זָכָר וּנְקֵבָה לְכָל-מִין אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ וְהָיָה לבד ולא-מָצָא עֶזְרָה כְּלָלוֹ:

ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֵינוּ לֹא טוֹב הֱיֹהִי הָאִישׁ לְבַדּוֹ נַעֲשֶׂה לוֹ עֶזְרָה כְּדִין:

ה וַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָפַל עָלָיו שֵׁנָה עָמֹק וַיִּשְׁנָה וַיִּקַּח לָאִשׁ צַלְעֹת מִבֵּין צַלְעָיו וַיְהִי צַלְּא אֶחָד מִבֵּין צַלְעָיו וַיִּבְנֶה צַלְעָיו מוֹצָא הָאִשׁ מִבֵּין צַלְעָיו וַיִּבְנֵה בָּשָׂר בָּעַד וַיִּבְנֵה אֶת הָאִשׁ:

ו וַיָּעִיר אֶת־אָדָם מִשְּׁנָתוֹ ,וַיַּעֲרִיץ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי ,וַיְבִיאֶהָ אֵלָיו ,וַיְדָעָהּ ,וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ :זֹאת עַתָּה עַצְמִי וְבָשָׂר מִבְּשָׂרִי ;לָהּ תִּקָּרֵא אֵשׁ כִּי מֵאִישָׁה נִקְחָה.

7לכן יהיו איש ואישה לאחד ולכן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד.

ח בשבוע הראשון נברא אדם והצלע אשתו בשבוע השני הראה אותה לו ועל כן ניתנה מצווה לשמור בטמאתם לזכר שבעת ימים ולנקבה פעמיים שבעת ימים

9ואחרי שכל אדם ארבעים יום בארץ אשר נברא היא ,הבאנו אותו אל גן עדן לעבד ולשמור אותו ,ואת אשתו הביאו ביום השמונים ,ואחרי כן באה אל גן עדן.

10ומסיבה זו כתובה המצווה על לוחות השמים בנוגע ליולדת' :אם תלד זכר ,תשב בטמאתה שבעת ימים כשבוע הראשון של הימים , ושלושה ושלושה ימים תשב בדם טהרתה ,ולא תיגע בכל קדש ,ולא תבוא אל המקדש ,עד שתמלא את הימים האלה אשר) המצווים (על זכר'.

יא וְעַל־נְקֵבָה תִּשָּׁבֶר בְּטֻמְאָתָהּ שְׁבָעִים יָמִים כִּשְׁבָעִים הָרִאשׁוֹנִים וּשְׁשִּׁים יָמִים בְּדַם טָהֳרָתָהּ וְהָיוּ שְׁמוֹנִים יָמִים כְּכָל־הַיָּמִים:

12וכאשר מלאה שמונים יום אלה הבאנו אותה אל גן עדן כי קדוש הוא מכל הארץ וכל עץ הנטוע בו קדוש הוא.

13לכן נקבע על יולדת זכר או נקבה חוק הימים ההם ,לא תגע בשום דבר קדוש ולא תבוא אל המקדש עד מלאו הימים האלה ,זכר או נקבה.

14זאת התורה והעדות אשר נכתבה לישראל למען ישמרו אותה כל הימים.

15ובשבוע הראשון ליובל הראשון 7-1] בבוקר [היו אדם ואשתו בגן עדן שבע שנים עבדו ושומרו אותו ,ואנחנו נתנו לו עבודה וציוונו אותו לעשות את כל מה שראוי לעיבוד.

טז וַיַּעֲבֵד) אֶת־הַגָּן (וַיְהִי עָרוֹם וְלֹא יָדַע וְלֹא בֹשׁ וַיְגַּר אֶת־הַגָּן מִן־הַצִּפּוֹרִים וְהַבְּהֵמָה וַיְקַטֵּף פִּרְיָיו וַיֹּאכֵל וַיַּבְרֵת אֶת־הַנֶּבֶר הַלּוֹ וְאֶת־אֲשֶׁר הַשָּׁמֵר.

יז ואחרי מלאת שבע השנים אשר מלא שם שבע שנים בדיוק 8] ,בבוקר [ובחודש השני בשבעה עשר יום לחודש בא הנחש וקרב אל האישה ויאמר הנחש אל האישה הַצִּוָּה אֱלֹהִים אֶתְכֶם לֵאמֹר לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן

18ותאמר לו מכל פרי עץ הגן אמר לנו אלהים אכלו ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר לנו אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותו

19וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִישׁ לֹא־מוֹתִים תְּמוּתוּ כִּי־יוֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי־בַּיּוֹם־אֹכְלְכֶם נִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהָיִיתֶם כֵּאלֹהִים וְדַעְתֶּם טוֹב וּרָע:

20ותרא האישה את העץ כי נעים היה לעין וכי טוב פריו למאכל ותקח ממנו ותאכל.

21וכאשר כיסתה לראשונה את חרפתה בעל תאנה ,ותתן ממנו לאדם ויאכל ,וייפקחו עיניו ,וירא כי עירום הוא.

22ויקח עלי תאנה ותפר אותם יחד ויעשה לו סינר ויכסה את חרפתו.

23וַיִּקַּל אֱלֹהִים אֶת הַנָּחָשׁ וַיִּחַר עָלָיו לְעוֹלָם...

24וַיִּחַף בָּאִשָּׁה כִּי שָׁמְעָה בְּקוֹל הַנְחָשָׁה וַתֹּאכַל וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֶרֶבֶת מְאֹד אֶת־צַבְרֵךְ וְאֶת־מַצְבְּרֵיךְ בְּצַעַר תּוֹלֶדֶת בָּנִים וְהָיָה שִׁבְתְּ אֶל־אִישֵׁךְ וְהוּא מְמוּלֵךְ בָּךְ:

25וגם לאדם אמר יען שמעת בקול אשתך ואכלת מן העץ אשר צויתיך לבלתי אכלת ממנו ארורה האדמה בעבורך קוצים ודרדרים תוציא לך ובזיעת אפיך תאכל לחמך עד שובך אל האדמה אשר לקחת משם כי אדמה אתה ואל האדמה תשוב

26וַיַּעֲשֶׂה לָהֶם כְּתִינוֹת עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם וַיְשַׁלְּחֵמָם מִגַּן עֵדֶן:

27וביום ההוא אשר יצא האדם מן הגן ,הקריב מנחה לבונה ,גלבן ותמצית ובשמים בבוקר עם זריחת השמש ,מיום כיסה את חרפתו.

28וביום ההוא סגר פי כל-הבהמה והבהמה והעוף וכל-הלך וכל-רמש ולא-יכלו עוד לדבר כי-דברו כולם איש עם-רעהו בשפת אחת ובלשון אחת.

29וַיְשַׁלַּח מִן־גַּן־עֵדֶן אֶת־כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר בַּגַּן־עֵדֶן וַיִּתְפָּצֶה כָּל־בָּשָׂר לְמִינָיו וּלְמִינָיו אֶל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר־נִבְרָא לָהֶם:

30ולאדם לבדו נתן) את האמצעים (לכסות את חרפתו ,מכל החיות והבהמות.

31מסיבה זו נכתב על לוחות השמים לכל היודעי משפט התורה ,שעליהם לכסות את חרפתם ,ולא לגלות את עצמם כמגלים הגויים.

32ובראש חודש הרביעי יצא אדם ואשתו מגן העדן וישבו בארץ אלדה בארץ בריאתם.

33וַיִּקְרָא אָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה

34ולא היה להם בן עד היובל הראשון 8] ,בבוקר [ואחרי כן ידעה.

35וַיַּעֲבֵד אֶת־הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר נִצְוָה בַּגַּן־עֵדֶן:

פרק4

ובשבוע השלישי ליובל השני [64-70] ילדה את קין ,וברביעי [71-77] ילדה את הבל ,ובחמישי [78-84] ילדה את בתה עוואן.
2ובשנה הראשונה ליובל השלישי [99-105] הרג קין את הבל ,כי קיבל) אלוהים (את קורבן הבל ולא קיבל את מנחת קין.
ג וַיַּהַרְגֵהוּ בַּשָּׂדֶה וַיִּזְעַק דָּמוֹ מֵאֶרֶץ הַשָּׁמַיִם וַיְנַעֵן עַל כִּי הֲרָגָהוּ:
ד וַיַּכַּר יְהוָה אֶת-קַיִן בְּעַל-הֶבֶל ,כִּי הֲרָגוֹ ,וַיְשִׂמֵהוּ פְּלִיט עַל-הָאָרֶץ בְּעַל-דָּם-אָחִיו ,וַיְקַלְּהוּ עַל-הָאָרֶץ.
5ועל כן כתוב על הלוחות השמימיים' :ארור הכה את רעהו בבגידה ,וכל אשר ראה ושמע יאמרו' :יהי כן '!והאיש אשר ראה ולא הגיד ,ארור כאחר'.
6וּבְגִיד כָּךְ נִכְרֵי בְּאוּנָם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת כָּל־חַטָּאָה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ ,וּבָאוּר וּבַחֹשֶׁךְ וּבְכָל־כָּל־כֹּל:
ז וַיִּתְּבֵד אֱלֹהִים וְאִשׁוֹ עַל הֶבֶל אַרְבַּעַת שָׁנִים [99-127 AM] וּבְשָׁנָה רַבֵּעַ שָׁבֻעַ הַחֲמִישִׁי [130 AM] שָׂמְחוּ וַיֵּדַע אֱלֹהִים אֶת-אִשׁוֹ שׁוּב וַיֵּדַע אֶת-אִשׁוֹ וַיֵּלֶד לוֹ בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ שֵׁת כִּי אָמַר הֵקִים לָנוּ אֱלֹהִים זֶרַע שֵׁנִי עַל-הָאָרֶץ תַּחַת הֶבֶל כִּי הֲרָגָהוּ קַיִן,
8ובשבוע השישי 134-40] בבוקר [הוליד את בתו עזורה.
ט וַיִּקַּח קַיִן אֶת-עָוֶן אֲחוֹתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-חֲנֹךְ בְּקוֹץ יוֹבֵל הָרְבִיעִי [190-196 AM] .ובשנה הראשון לשבוע הראשון ליובל החמישי [197 AM] יִבְנוּ בָּתִּים עַל-הָאָרֶץ וַיִּבֶן קַיִן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ עַל-שֵׁם בְּנוֹ חֲנֹךְ.
10וַיֵּדַע אָדָם אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ ותלד עוד תשעה בנים.
יא ובשבוע החמישי ליובל החמישי [225-31] לקח שת את עזורה אחותו לו לאשה ,ובשנת השבוע השישי [235] ילדה לו את אנוש.
12וַיָּחֶל לִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה עַל־הָאָרֶץ.
יג וביובל השביעי בשבוע השלישי 309-15] בבוקר [לקח אנוש את נועם אחותו לו לאשה ותלד לו בן בשנה השלישית בשבוע החמישי ויקרא שמו קינן.
יד ובסוף היובל השמיני [325, 386-3992 AM] לקח קינן את מועלאת אחותו לו לאשה ותלד לו בן ביובל התשיעי בשבוע הראשון בשנה השלישית לשבוע הזה [395 AM] ויקרא שמו מהללאל
טו ובשבוע השני ליובל העשירי [449-55] לקח מהללאל לו לאישה את דינה בת ברקיאל בת אחי אביו ותלד לו בן בשבוע השלישי בשנה הששית [461] ויקרא שמו ירד כי בימיו ירדו מלאכי ה 'ארצה אשר נקראים משמרים ללמד את בני האדם ולעשות משפט ויושר על הארץ
טז וביובל האחד עשר [512-18] לקח לו ירד אשה ושמה ברכה בת רסויאל בת אחי אביו בשבוע הרביעי ליובל הזה [522] ותלד לו בן בשבוע החמישי בשנה הרביעית ליובל ויקרא שמו חנוך
17והוא היה הראשון מבין האנשים הנולדים על הארץ אשר למד כתיבה ודעת וחכמה ,וכתב את אותות השמים לפי סדר חודשיהם בספר ,למען ידעו אנשים את מועדי השנים לפי סדר חודשיהם.
יח והוא היה הראשון לכתוב עדות והוא העיד לבני אדם בדורות הארץ ,וספר את שבועות היובלים ,וידע להם את ימי השנים ,וסדר את החודשים וספר את שבתות השנים כאשר ידענו אותם לו.
19ואת אשר היה ואת אשר יהיה ראה בחזון שנתו כאשר יהיה לבני אדם לדורותיהם עד יום הדין את הכל ראה והבין ויכתב את עדותו וישם את העדות בארץ לכל בני האדם ולדורותיהם
20וביובל השנים עשר ,בשבוע השביעי ,לקח לו אשה ושמה עדנה בת דניאל בת אחי אביו ;ובשנה השישית בשבוע הזה ,ילדה לו בן , ויקרא שמו מתושלח.
21והוא היה גם עם מלאכי האלוהים את ששת היובלים האלה ,והראו לו את כל אשר בארץ ובשמים ,את שלטון השמש ,והוא כתב את הכל.
22וַיָּעִיד אֶל־הַצֹּפִים אֲשֶׁר חָטְאוּ אֶת־בְּנוֹת־הָאָדָם כִּי־הֵלָּה הֵחֵלּוּ לְהִתְחַבֵּר לְטַמָּא אֶת־בְּנוֹת־הָאָדָם וַיָּעִיד חנוך בְּכָל־הֵן:
23והוא נלקח מקרב בני האדם ,והובלנו אותו אל גן עדן בהוד ובכבוד ,והנה שם הוא כותב את גזר דינו של העולם ואת כל רשעות בני האדם.
24ובגללה הביא) אלוהים (את מי המבול על כל ארץ עדן כי שם נתן לאות ולמען העיד בכל בני האדם לספר את כל מעשי הדורות עד יום הדין.
25וַיַּקְטִיר אֶת-קְטֹרֶת הַקֹּדֶשׁ בְּשָׂמָחִים נוֹצְרִים לִפְנֵי יְהוָה בָּהָר:
26כי ארבעה מקומות יש ליהוה בארץ ,גן עדן והר מזרח ,וההר הזה אשר אתה עליו היום ,הר סיני והר ציון אשר יתקדש בבריאה החדשה לקידוש הארץ ;על ידם תתקדש הארץ מכל עוונה וטומאתה לדורות העולם.
27וביובל ארבעה עשר [652] לקח מתושלח אשה ,עדנה בת עזריאל בת אחי אביו ,בשבוע השלישי בשנה הראשונה לשבוע הזה [701-7]ויולד בן ויקרא שמו למך.
כח ובחמשה עשר ביובל בשבוע השלישי לקח למך אשה ושמה בתנוס בת ברקיל בת אחי אביו ובשבוע ההוא ילדה לו בן ויקרא שמו נח לאמר זה ינחמני על טרחי ועל כל מעשי ועל האדמה אשר ארר יהוה:
כט ובסוף היובל התשע עשרה ,בשבוע השביעי ,בשנה השישית ,מת אדם ,וכל בניו קברו אותו בארץ בריאתו ,והוא היה הראשון להיקבר בארץ.
30וחסרו לו שבעים שנה מתוך אלף שנה ,כי אלף שנה הן כיום אחד בעדות השמים ,ולכן כתוב על עץ הדעת' :ביום אכלתכם ממנו תמותו .'לכן לא השלים את שנות היום הזה ,כי מת בו.

31בסוף היובל הזה נהרג קין אחריו בשנה ההיא כי ביתו נפל עליו והוא מת בתוך ביתו והוא נהרג באבניו כי באבן הרג את הבל ובאבן נהרג בצדק
32על כן נאמר בלוחות השמימיים" :בכלי אשר יהרוג אדם את רעהו ייהרג ;כדרך אשר פצע אותו ,כך יעשו לו".
לג וביובל העשרים וחמשה 1205] בבוקר [לקח לו נח אשה ושמה אמזר בת רקאל בת אחי אביו בשנה הראשונה בשבוע החמישי 1207]בבוקר [ובשנה השלישית ילדה לו את שם בשנה החמישית 1209] בבוקר [ילדה לו את חם ובשנה הראשונה בשבוע הששי 1212]בבוקר [ילדה לו את יפת.

פרק5

1ויהי כאשר החלו בני האדם לרב על פני הארץ ונולדו להם בנות ,ויראו אותם מלאכי אלהים בשנה אחת ליובל הזה כי יפים למראה , ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ,וילדו להם בנים ,והם נחל.
2ותגבר העוולה על הארץ וכל בשר השחית את דרכו כאדם ובהמה ובהמה ועוף וכל אשר הולך על הארץ - כולם השחיתו את דרכיהם ואת סדריהם ,והחלו לטרוף זה את זה ,ותגבר העוולה על הארץ וכל מחשבות כל בני האדם) היה (רע כל העת.
ג וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דַּרְכּוֹ עַל-הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ עָשָׂה כָּל-רָעָה לְעֵינָיו:
4וַיֹּאמֶר כִּי יִשְׁמַת אֶת־הָאָדָם וְכָל־בָּשָׂר עַל־פְּנֵי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּרָא:
5וַיִּמְצָא נֹחַ חֵן לִפְנֵי יְהוָה.
ו ועל המלאכים אשר שלח אל הארץ ,הוא חרם מאוד ,והוא ציווה לעקר אותם מכל שלטונם ,והוא ציווה עלינו לאסור אותם במעמקי הארץ ,והנה הם כלואים בתוכם ,ונפרדים.
7וְעַל-בְּנֵיהֶם יָצָא צַוָּה מִפָּנָיו לַמַּכָּה בַּחֶרֶב וְהוּסְרוּ מֵעַל הַשָּׁמַיִם
8וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁכַּנֶּה רוּחִי עַל־הָאָדָם לְעוֹלָם כִּי גַּם־הוּא בָּשָׂר הֵם וְהָיוּ יָמָם מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה:
9וַיְשַׁלַּח אֶת-חַרְבּוֹ בְּתָם לְהַרְגֵּה אִישׁ אֶת-רֵעָיו ,וַיַּחֵלּוּ הַרְגֵּה אֶת-רֵעָם עַד-נָפְלוּ כֻּלָּם בְּחֶרֶב וַיֵּרָגֵּה מֵאֶרֶץ:
10ואבותיהם היו עדים) להרסם ,(ואחרי כן היו אסורים במעמקי הארץ לנצח ,עד יום הגינוי הגדול ,כאשר יבוצע משפט על כל אלה אשר השחיתו את דרכיהם ואת מעשיהם לפני ה.'
יא וַיַּחֲרִיד אֶת־כֹּל מְקֹמָם וְלֹא־נָשַׁר מֵהֶם אֶחָד אֲשֶׁר לֹא־שֻׁפַּט כְּכָל־רָעָתָם:
12והוא ברא לכל מעשיו טבע חדש וצדיק ,למען לא יחטאו בכל טבעם לנצח ,אלא יהיו כולם צדיקים כל אחד במינו תמיד.
13ומשפט הכל נקבע וכתוב על לוחות השמים בצדק - אפילו) משפט (כל הסוטים מהדרך שנקבעה להם ללכת בה ;ואם לא ילכו בה , משפט כתוב לכל יצור ולכל מין.
14ואין דבר בשמים או בארץ ,או באור או בחושך ,או בשאול או במעמקים ,או במקום החושך) אשר לא נשפט ;(וכל משפטיהם נקבעו וכתובים וחקוקים.
15על הכל ישפוט ,את הגדול כגדולתו ,ואת הקטן כקטנותו ,ואיש כדרכו.
טז ולא יתייחס לאדם ,ולא יקבל מתנות ,אם יאמר כי ישפוט כל אחד :אם נתן אדם את כל אשר על הארץ ,לא יתייחס למתנות ולא לאדם ,ולא יקבל מידו דבר ,כי שופט צדיק הוא.
יז ועל בני ישראל נכתב ונחנך אם ישובו אליו בצדק יסלח לכל פשעתם וכל חטאתם יסלח:
18כתוב ונועד כי ירחם לכל השבים מכל עוונם פעם בשנה.
19וכל אשר השחיתו את דרכיהם ואת מחשבותיהם לפני המבול ,לא נתקבלה נפשו של אדם אלא נח לבדו ;כי נתקבלה נפשו למען בניו אשר הציל) אלוהים (ממי המבול עבורו ;כי היה לבו צדיק בכל דרכיו כאשר צוה עליו ,ולא סרה מכל אשר צוה עליו.
20וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּי יִשְׁמַת אֶת כָּל אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וּמִן־עוֹף־הַשָּׁמַיִם וּמִן־הָרֹשֶׂם עַל־הָאָרֶץ וַיְצַוֶּה אֶת־נֹחַ לַעֲשׂוֹת־לוֹ תֵּבָה לְהוֹשִׁיעַ מִמֵּי־הַמַּבּוֹן:
21ויעש נח את התיבה לכל אשר צוה אותו ביובל השבעה ועשרים לשנה בשבוע החמישי בשנה החמישית[1307 AM] .
22ויבוא בשנה השישית 1308] בבוקר [בחודש השני בראש החדש השני עד השישה עשר ויבוא וכל אשר הבאנו אליו אל התיבה ויסגרה ה 'מבחוץ בערב השבעה עשר.
23וַיִּפָּתַח יְהוָה שֶׁבַע שְׁעָרִים שֶׁמִּשָּׁמַיִם וְפִי מַעֲרֵי תְּהוֹם רַבָּה שֶׁבַע פִּי בְּסַפָּר:
24וַיֵּחָלוּ שְׁעָרִים לִשְׁפֹּךְ מַיִם מֵאֶל־הַשָּׁמַיִם אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּלְלָה ,וְגַם מְעוֹיְנֵי תְּהוֹמָה הֶעֱלוּ מַיִם עַד־מָלָא כָּל־הָעוֹלָם מַיִם.
25וַיִּרְבוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשָּׁנָה אָמָּה גָּלוּ הַמַּיִם מִכָּל־הָרִים הָרִים וַתִּגְּהֵם מֵעַל־הָאָרֶץ וַתִּנָּע עַל־פְּנֵי־הַמָּיִם:
26וַיִּרְבוּ הַמַּיִם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים יוֹם:
27ותלך התיבה ותנח על ראש לובר ,אחד מהררי אררט.
28ובחדש הרביעי נסגרו מעינות התהום הגדולה ונעצרו שערי השמים ;ובחדש השביעי נפתחו כל פי תהומות הארץ ,והמים החלו לרדת אל התהום למטה.
29ובראש הירח העשירי נראו ראשי ההרים ,ובראש הירח הראשון נראתה הארץ.
30וַיַּעֲבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ בַּשָּׁבוּעַ הַחֲמִישִׁי בְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וַיֶּחֱרַץ:
31וביום עשרים ושבעה בו פתח את התיבה ויצא ממנה בהמה ובהמה ועוף וכל רומש.

פרק6

1ובחדש השלישי יצא מן התיבה ויבן מזבח על ההר ההוא.
2וַיְכַפֵּר עַל־הָאָרֶץ ,וַיִּקַּח גְּדִי וַיְכַפֵּר בְּדָמוֹ עַל־כָּל־עֲוֺן־הָאָרֶץ ,כִּי־נֶאֱבַד כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה עָלֶיהָ ,לְבַד־אֲשֶׁר־הָיָה בְּתֵּבָה עִם־נֹחַ.
ג וַיָּשׂוּ אֶת-חֵלֶב אֶת-הַמִּזְבֵּחַ ,וַיִּקַּח שׁוֹר וְעֵז וְכִשָּׂה וְגַדִּים וְמֶלַח וְתוֹר וְעֹלָה וַיַּעֲלֹת עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּצֹק עָלָיו מִבְלֹלָה בְּשֶׁמֶן וַיִזָּר יַיִן וַיִזָּר לְבֹנָה עַל-כֹּל וַיַּעֲלֶה רֵיחַ טוֹב לְרוֹצֶה לִפְנֵי יְהוָה.
ד וַיָּרַח יְהוָה אֶת-רֵיחַ הַטּוֹב וַיִּכְרֹת עָלָיו וַיִּכְרַת עָלָיו בְּרִית לֹא-יְהִי עוֹד מְבוּל לְשַׁחֵת אֶת-הָאָרֶץ לֹא-יְמוּ כָּל-יְמֵי הָאָרֶץ זְרִיעָה וקְצִיר לֹא-יַמָּה וְכֹר וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא-יַשְׁנוּ סִדְּרָם וְלֹא-יַמָּה לֹא-יַמָּה:
ה ואתם רבו ורבו על הארץ ורבו עליה והיו לברכה עליה פחדכם ופחדכם אפיח בכל אשר על הארץ ובים
ו והנה נתתי לכם את כל החיה ואת כל כנף ואת כל הרומש על הארץ ואת הדגה במים ואת כל מאכל כירק עשב נתתי לכם את כל מאכל.
7אבל בשר ,עם נפשו ,עם הדם ,לא תאכלו ,כי נפש כל בשר הוא בדם ,פן יידרש דם נפשותיכם .מיד כל אדם ,מיד כל) בהמה (אדרוש את דם האדם.
8שופך דם אדם באדם דמו יישפך כי בצלם אלהים עשׂה את האדם
9ואתם רבו ורבו בארץ.
10וַיִּשְׁבַע נֹחַ וּבָנָיו לֹא-יֹאכְלוּ כָּל-דָּם אֲשֶׁר בְּכָל-בָּשָׂר וַיִּכְרַת בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה יְהוָה עוֹלָם לְכָל-דוֹרוֹת הָאָרֶץ בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה
יא על כן אמר לך כי תכרת ברית עם בני ישראל בחודש הזה על ההר בשבועה וכי תזרק עליהם דם על כל דברי הברית אשר כרת יהוה עמם לעולם:
יב והעדות הזאת כתובה עליכם למען תשמרו אותה תמיד לבלתי תאכלו בכל יום דם בהמה או עוף או בהמה כל ימי הארץ והאדם אשר יאכל דם בהמה או בהמה או עוף כל ימי הארץ הוא וזרעו ייכרתו מן הארץ.
13ואתה צוה את בני ישראל לבלתי אוכלים דם למען יהיה שמם וזרעם לפני יהוה אלהינו כל הימים.
יד ולתורה הזאת אין גבול ימים כי לעולם היא וישמרו אותה לדורותיהם למען יתחננו עליכם בדם לפני המזבח בכל יום ובבוקר ובערב יבקשו סליחה עליכם תמיד לפני ה 'למען ישמרו אותה ולא ייעקרו.
15וַיִּתֵּן לַנֹחַ וּלְבָנָיו אוֹת לְמַעַן לֹא-יְהִי עוֹסֵף מבול עַל-הָאָרֶץ
טז וַיָּשֶׂם אֶת-קַשְׁתּוֹ בֶּעָנָן לְאוֹת בְּרִית עוֹלָם לֹא-יְהִי עוֹסֵף מבול עַל-הָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ כָּל-יְמֵי הָאָרֶץ:
17מסיבה זו נקבע וכתוב על לוחות השמים ,שיחגגו את חג השבועות בחודש הזה פעם בשנה ,כדי לחדש את הברית בכל שנה.
יח וכל החג הזה נחוג בשמים מיום הבריאה עד ימי נח - עשרים וששה יובלים וחמשה שבועות שנים :[1309-1659 AM] ונח ובניו חגגו אותו שבעה יובלים ושבוע אחד שנים ,עד יום מות נח ,ומיום מות נח ביטלו בניו) אותו (עד ימי אברהם ,ויאכלו דם.
19וַיִּשְׁמַרְהָ אֹתוֹ וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב וּבָנָיו שָׁמְרוּ אֹתוֹ עַד יָמֶיךָ וּבְיָמֶיךָ שְׁכָחוּ אֹתוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד חֲדַשְׁתֶּם אֹתוֹ עַל הַהַר הַזֶּה:
20ואתה צוה את בני ישראל לעשות את החג הזה בכל דורותיהם למצוה להם יום אחד בשנה בחודש הזה יחגגו את החג.
21כי חג השבועות וחג הביכורים הוא ;חג זה כפול הוא וכפול ;ככתוב וחקוק עליו ,חגגו אותו.
22כי כתבתי בספר התורה הראשונה אשר כתבתי לך לחגוג אותו בעתו יום אחד בשנה ואסביר לך את זבחיו לזכרם בני ישראל ולחגוג אותו לדורותיהם בחודש הזה יום אחד בשנה:
23ובראש חודש הראשון ובראש חודש הרביעי ובראש חודש השביעי ובראש חודש העשירי ימי הזכרון וימי המועדים בארבעת חלקי השנה אלה כתובים ונקבעים לעדות לעולם.
24וַיְקַבֵּל נֹחַ אֹתָם לוֹ חַגִּים לְדוֹרִים עַד עוֹלָם וְהָיוּ לוֹ בָּזֶה לְזִכָּר:
25ובחדש הראשון לחודש נצטווה לעשות לו תיבה ,וביום ההוא יבשה הארץ .ופתח את התיבה וירא את הארץ.
26ובראש חודש הרביעי נסתרו פי תהומות התהום למטה .ובראש חודש השביעי נפתחו כל פי תהומות הארץ ,והמים החלו לרדת לתוכם.
27ובחדש העשירי ,נראו ראשי ההרים ,ונח שמח.
28ועל כן קבע אותם לעצמו כחגים לזכרון לנצח ,וכך הם קבעו.
29וַיָּשִׂמוּ אֹתָם עַל־הַלּוּחוֹת הַשָּׁמִילִים ,לְכָל־אֶת־עֶשְׂרֵה שְׁבוּעַת ;מִזֶּה לְזֶה) עָבְרוּ (זָכָרָם ,מֶאֶחָד עַל־הַשֵּׁנִי ,וּמֵשֶׁנִּי עַל־שְׁלִישִׁי , וּמֵשֶׁל־שְׁלִישִׁי עַל־רְבִיעִי.
30ויהיו כל ימי המצוה חמישים ושניים שבועות של ימים ,ואלה ישלימו את כל השנה .כך היא חרוטה ונקבעה על לוחות השמים.
31ואין להזניח) את המצווה הזו (לשנה אחת או משנה לשנה.
לב וצווה את בני ישראל ושמרו את השנים כמחשבה הזאת שלוש מאות שישים וארבעה ימים ,והיו) אלה (שנה שלמה ,ולא יפריעו את זמנה מימיה ומחגיה :כי הכל יבוא בהם כעדותם ,ולא יחסרו יום ולא יפריעו חגים.
33אך אם יזניחו ולא יקפידו אותם כמצוותו ,אז יפגעו בכל מועדיהם והשנים יתנתקו מזה) סדר] ,(ויפגעו את המועדים והשנים יתנתקו [ויזניחו את חוקותיהם.
34וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּחוּ וְלֹא-מָצְאוּ אֶת-מַעֲבַר שָׁנִים וְשַׁכְחוּ אֶת-חֳדָשִׁים וְאֶת-הַשַּׁבָּתִים וְתָעוּ אֶת-כָּל-סִדְרֵי שָׁנִים:
35כי אני יודע ומכאן ואילך אגד לך ,ולא ממציאתי הוא ;כי הספר) כתוב לפני ,ועל לוחות השמים (מונח נקבע חלוקת הימים ,פן ישכחו את חגי הברית וילכו כחגי הגויים אחרי תעתועם ואחרי בורותם.
36כי יהיו כאלה אשר בוודאי יבצעו תצפיות על הירח - כיצד הוא משבש את עונות השנה ומגיע משנה לשנה עשרה ימים מוקדם מדי.

37על כן יבאו עליהם שנים ויפגעו) את הסדר ,(ויעשו) יום (תועבה ליום העדות ,ויום טמא ליום חג ,ובלבלו את כל הימים ,קודש עם טמא ,ויום טמא עם קודש ;כי יטעו בחודשים ובשבתות ובחגים וביובלים.
38על כן אני מצווה ומעיד עליך למען תעיד עליהם כי אחרי מותך בניך יפריעו) אותם ,(כדי שלא יעשו את השנה שלוש מאות שישים וארבעה יום בלבד ,ועל כן יטעו לגבי ראשי חודשים ומועדים ושבתות וחגים ,וכל מיני דם יאכלו עם כל מיני בשר.

פרק7

ובשבוע השביעי בשנה הראשונה [1317] לו ,ביובל הזה ,נטע נח גפנים בהר אשר נחה עליו התיבה ,אשר שמו לובר ,אחד מהררי אררט ,והן עשו פרי בשנה הרביעית [1320] [1320] ושמר את פריהן ,ויאסף אותה בשנה הזאת בחודש השביעי.
2וַיַּעֲשֶׂה מִמֶּנָּה יַיִן וַיִּשְׁמַן אֹתוֹ בַּכְּלִי וַיִּשְׁמַר אֹתוֹ עַד הַשָּׁנָה הַחֲמִישׁ עַד הַיּוֹם הָרִשׁוֹן לְחֹדֶשׁ הָרֹאשׁ:
ג וַיָּחָג בְּשִׂמְחָה אֶת־יוֹם הֶחָג הַזֶּה וַיַּעֲלָה לַיהוָה ,פַּר בָּקָר אֶחָד וְאֵיל אֶחָד ,וְשִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה וְגַד עִזִּים ,לְכַפֵּר בָּעַד־בָּעַד עַל־עַל־בָּנָיו:
ד וַיָּכֶן אֶת־הַגְּדִי תְּחִלָּה וַיִּתֵּן מִדְּמוֹ עַל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־הַחֵלֶב שָׁם שָׁם שָׁמֶר אֶת־הָעֹלָה וְכָל־בַּשָׂר שָׁם שָׁם:
ה וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־כָּל־מִנְחָתָם בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן ,וַיִּזֶּר יַיִן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר הָעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ ,וַיִּנֵּם קְטֹרֶת עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲלֶה רֵיחַ נִיחַ לְרָצוֹן לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו.
ו וַיִּשְׂמַח וַיֵּשְׁתְּ מִן הַיַּיִן הַזֶּה ,הוּא וּבָנָיו בְּשִׂמְחָה.
ז ויהי ערב ויבא אל אוהלו ויישכב ויישן והוא יהיה ערום באהלו וישן.
8וַיַּרְא חָם אֶת־נֹחַ אָבִיו עָרוּם וַיֵּצֵא וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בַּחוּץ:
ט וַיִּקַּח שֵׁם אֶת-בִּגְדוֹ וַיָּקָם הוּא וַיָּשִׂמוּ אֶת-בִּגְדוֹ עַל-כְּתֵפָם וַיִּסְעוּ אָחֹר וַיְכַסּוּ אֶת-כֹּשֶׁת-אֲבִיהֶם וּפְנֵיהם הָווּ אָחֹר:
י וַיֵּעָצַר נֹחַ מִשְׁנָתוֹ וַיֵּדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטוֹן וַיְקַל אֶת בְּנוֹ וַיֹּאמֶר ארור כְּנַעַן עֶבֶד יִהְיֶה לְאחִיו:
יא וַיְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וְכְנַעַן יִהְיֶה לַעֲבָדוֹ:
יב ירחיב אלהים את יפת וישכן אלהים במשכן שם וכנען יהיה לו עבד.
13וידע חם כי קלל אביו את בנו הקטן וירע לו על קלל בנו ויפרש מעל אביו הוא ובניו עמו כוש ומצרים ופוט וכנען
14וַיִּבֶן לוֹ עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ עַל־שֵׁם אִשְׁתּוֹ נֶאֱלְתָמוּק:
15וירא יפת ויקנא באחיו ויבן גם הוא לו עיר ויקרא שמה על שם אשתו אדתנס
טז וישב שם עם נח אביו ,ויבן עיר על-פני אביו בהר ,ויקרא גם הוא את-שמה על-שם צדקת-בב אשתו.
17והנה שלוש הערים האלה ליד הר לובר ;צדקתלבב מול ההר ממזרח ;ונאלתמאוק מדרום ;אדתן-אסס ממערב.
18ואלה בני שם עילם ואשור וארפכשד הוא נולד שנים אחרי המבול ולוד וארם
19בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון תובל ומשך ותירס אלה בני נח
20וביובל העשרים ושמונה [1324-1372] החל נח לצו על בני בניו את החקים והמצוות ואת כל המשפטים אשר ידע ,ויזכיר את בניו לשמור צדקה ולכסות חרפת בשרם ולברך את בוראם ולכבד את אב ואם ולאהבת רעם ולשמור את נפשם מזנות ומטומאה ומכל עוולה.
21כי בשלושה אלה בא המבול על הארץ ,והוא ,בשל הזנות אשר זנו השומרים נגד תורת משפטיהם אחרי בנות האדם ,ולקחו להם נשים מכל אשר בחרו ;והם היו ראשית טומאה.
22וַיְּלִידוּ בָּנִים אֶת הַנְּפִּידִים ,וְכֻלָּם הִתְדַּלּוּ וְאִישׁ אֶת־רֶגְעָם ,וְהָעֲנָקִים הֵרוּ אֶת־נְפִּיל ,וְהַנְּפִּיל הֵרוּ אֶת־אֶלְגְן ,'וְאֶת־אֶלְגְן ,"וְאֶת־אֶלְגָּ."'
23וְאִישׁ מְכַר אֶת־נֶגְדּוֹ לַעֲשׂוֹת עָוֶל וּלְשְׁפֹּךְ דָּם רַב ,וְתִמְלָא הָאָרֶץ עָוֶל.
24ואחרי כן חטאו בחיה ובעוף ובכל הרומש והלך על הארץ ,ודם רב נשפך על הארץ ,וכל מחשבות ותשוקות בני אדם דמיינו הבל ורע כל העת.
25וַיַּשְׁמַת יְהוָה אֶת־כֹּל מֵעַל־פְּנֵי־אֶרֶץ בְּגֵי רָעַת־מַעֲשֵׂיהֶם וּבְגֵין־הַדָּם אֲשֶׁר־שְׁפְכוּ בָּעֲבָרַת־אֶרֶץ הַשְׁמַת אֶת־כֹּל:
26ונשארנו אני ואתם בני וכל אשר בא עמנו אל התיבה והנה אני רואה את מעשיכם לפניי אשר אינכם הולכים בצדקה כי בדרך אבדון החלתם ללכת ואתם נפרדים איש מזה וקנאים איש בזה ו)כך יקרה (אינכם בהרמוניה בני איש עם אחיו
27כי אני רואה ,והנה השדים החלו בפיתויים נגדכם ונגד בניכם ,ועתה אני חושש בשמכם ,כי לאחר מותי תשפוך דם בני אדם על הארץ ,וגם אתם תימחק מעל פני האדמה.
28כי כל אשר שפך דם אדם ,וכל אשר אוכל דם כל בשר ,הכל יימחה מן הארץ.
29ולא יישאר איש אוכל דם ושופך דם אדם על הארץ ולא יישאר לו זרע או צאצאים חיים תחת השמים כי אל שאול ילכו ואל מקום הרשע ירדו ואל חושך תהום יובלו כולם במוות אלים.
ל לא ייראה עליכם דם מכל הדם אשר יהיה כל הימים אשר הרגתם בהמה או בהמה או כל עוף על הארץ ועשו מעשה טוב לנפשותיכם לכסות את אשר נשפך על פני הארץ.
31ולא תהיו כאוכל בדם ,השמרתם פן יאכל דם לפניכם כסו את הדם ,כי כך צויתי להעיד אתכם ואת בניכם עם כל בשר.
32ואל תתנו לנפש לאכול עם הבשר ,פן לא יידרש דמכם ,שהוא חייכם ,מיד כל בשר אשר שופך אותו על הארץ.
33כי לא תטהר הארץ מן הדם אשר נשפך עליה כי רק בדם שפכה תטהר הארץ לכל דורותיה.
34ועתה בני שמעו משפט וצדקה עשו למען תטעו בצדקה על פני כל הארץ ותישא כבודכם לפני אלהי אשר הושיעני ממי המבול
35והנה ,לכו ובנו לכם ערים ,ושתלו בהן את כל הצמח אשר על הארץ ,ואת כל עץ הפרי.

לו שלש שנים לא ייאסף פרי כל אשר נאכל ובשנה הרביעית יהיה פריו קדש לרצון לפני האל העליון ברא שמים וארץ וכל אשר יקריבו בשפע את ראשית היין והשמן בכורים על מזבח ה'המקבל ואת אשר יישאר יאכלו עבדי בית ה'לפני המזבח המקבל
לז ובשנה החמישית עשו את השחרור ושחררו בצדק וביושר והייתם צדיקים וכל אשר תנטעו ישגשג.
38כי כה ציווה חנוך אבי אביכם את מתושלח בנו ואת מתושלח בנו למך ולמך ציומני את כל הדברים אשר ציווהו אבותיו.
לט וגם אני אתן אתכם צוה בני כאשר צוה חנוך את בנו ביובל הראשון עוד בחייו ,השביעי בדורו ,צוה והעיד את בנו ואת בני בנו עד יום מותו.

פרק8

א ביובל העשרים ותשעה בשבוע הראשון [1373] בראשיתו לקח לו ארפכשד אשה ושמה רשועה בת שושן בת עילם ותלד לו בן בשנה השלישית בשבוע הזה [1375] ויקרא שמו קינם.
2וַיִּגְדַּל הַבֵּן ,וַיְלַמְּדֵהוּ אָבִיו כְּתִיב ,וַיֵּלֶךְ לִבְחֹר לוֹ מָקוֹם שֶׁיּוּכְלַשׁ לוֹ עִיר.
3והוא מצא כתב אשר חרטו) דורות (קודמים על הסלע ,וקרא את אשר עליו ,כתב אותו וחטא בגללו ;כי הוא הכיל את תורת הצופים אשר לפיה נהגו לצפות באותות השמש והירח והכוכבים בכל אותות השמים.
4וַיִּכְתַּבֵל אֹתָם וְלֹא דִּבֵּר עָלָיו כִּי יָרָא לְדַבֵּר אֶל-נֹחַ עַל-הַזֶּה פֶּן-יִכְעַס עָלָיו בְּגַבֵּי־דָּה:
ה וביובל השלושים ,בשבוע השני בשנה הראשונה ,לקח לו אשה ושמה מלכה בת מדי בן יפת ;ובשנה הרביעית ,הוליד בן ,ויקרא שמו שלה ,כי אמר" :אכן שלחתי."
ו] ובשנה הרביעית נולד [וגדל שילה וייקח לו אשה ושמה מועק בת קסד אחי אביו ביובל השלושים ואחד בשבוע החמישי בשנה הראשונה לו.
ז ותלד לו בן בשנה החמישית [1503 AM] לו ,ויקרא שמו עבר ;ויקח לו אשה ,ושמה עזורד בת נברוד ,ביובל השלושים ושנים , בשבוע השביעי ,בשנה השלישית לו[1564 AM] .
ח ובשנה הששית לו ילדה בן ויקרא שמו פלג כי בימי לידתו החלו בני נח לחלק את הארץ ביניהם על כן קרא שמו פלג
9וַיְחַלְצוּ בֵּינָם בְּסֵתֶר וַיַּגִּדוּ אֶל-נֹחַ:
י ויהי בראש יובל השלושים ושלושה [1569] ויחלקו את הארץ לשלושה חלקים לשם ולחם וליפת כנחלת איש בשנה הראשונה בשבוע הראשון והיה אחד משלחינו עמהם.
יא וַיִּקְרָא לְבָנָיו וַיִּגְרוּ אֵלָיו הֵם וּבָנָם וַיְּחַל אֶת־הָאָרֶץ לְגוֹרְשִׁים אֲשֶׁר יָרְשׁוּ שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וַיִּשְׁטוּ אֶת־יָדָם וַיִּקְחוּ אֶת־הַכָּתָב מֵחֵיק נֹחַ אֲבִיהֶם:
יב ויצא על הכתב כגורל שם ,אמצע הארץ אשר ייחל לעצמו ולבניו לדורות עולם ,מאמצע הרי רפא ,מפי המים מנהר תינה ,וחלקו הולך מערבה דרך אמצע הנהר הזה ,והוא משתרע עד אשר מגיע למי התהומות ,אשר מהם יוצא הנהר הזה ושופך את מימיו לים מעת , והנהר הזה נשפך לים הגדול .וכל אשר צפונה ליפת ,וכל אשר דרומית לשם.
13והוא משתרע עד שהוא מגיע לקרסו :זה בחיק הלשון הפונה דרומה.
יד וחלקו משתרע על פני הים הגדול ,והוא משתרע בקו ישר עד-הגיע ללשון מערב הפונה דרומה :כי הים הזה נקרא לשון ים מצרים.
15והוא פונה מכאן דרומה אל פתח הים הגדול על חוף מימיו ,והוא משתרע מערבה עד עפרה ,והוא משתרע עד מימי נהר גיחון , ומדרום למימי גיחון ,עד גדות הנהר הזה.
טז והוא משתרע מזרחה ,עד שתגיע לגן עדן ,מדרום לו] ,לדרום [וממזרח לכל ארץ עדן ולכל המזרח ,הוא פונה מזרחה והולך עד שתגיע ממזרח להר שמו רפא ,והוא יורד אל שפת שפך נהר תינה.
יז הַחֶלְקָה הַזֶּה יָדַע לַשֵּׁם וּלְבָנָיו לַיְרִישׁוּ עוֹלָם לָדוֹרָתָיו עַד עוֹלָם:
יח וַיִּשְׂמַח נֹחַ כִּי בָּא הַחֲלָקָה הַזֶּה לַשֵּׁם וּלְבָנָיו ,וַיִּזְכֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר פִּיו בִּנְבוּאָה כִּי אָמַר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם ,וְיַשְׁכֵן יְהוָה בְּשֶׁכֶם.
19וידע כי גן עדן הוא קדש הקדשים ומשכן ה'והר סיני מרכז המדבר והר ציון מרכז טבור הארץ שלושתם נבראו כקדשים זה מול זה.
20וַיְבָרֵךְ אֶת-אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַם דְּבַר יְהוָה בְּפִיו וְאֶת-יְהוָה לָעוֹלָם:
כא וידע כי חלק מבורך וברכה באה לשם ולבניו לדורות ועד עולם - כל ארץ עדן וכל ארץ ים סוף וכל ארץ המזרח והודו ועל ים סוף והריו וכל ארץ הבשן וכל ארץ הלבנון ואיי קפטור וכל הרי סניר ואמנה והרי אשור בצפון וכל ארץ עילם אשור ובבל ושושן ומעדיי וכל הרי אררט וכל עבר הים אשר עבר הרי אשור צפון ארץ מבורכת ורחבה וכל אשר בה טוב מאוד
22וְלַחַם יָצָא הַחֵלֶק הַשֵּׁנִי ,עַד נֶגְחוֹן דָּרוֹם יְמִינָה הַגַּן ,וְהוּא נִתְחַרְבָּה דָּרוֹם וְהוּא נִתְחַרְבָּה עַד כָּל הָרֵי הָאֵשׁ ,וְהוּא נִתְחַרְבָּה מַעֲדַרְבָּה עַד שֶׁהוּא מַעֲקוּם - הַיָּם הַזֶּה שֶׁלָּה יוֹרֵד כָּל אֲשֶׁר לֹא נֶהֱרָב.
23ויצא צפונה עד קצה גדיר ויצא אל חוף מימי הים אל מימי הים הגדול עד קרב נחל גיחון והולך לאורך נחל גיחון עד קרב ימין גן עדן.
24וְזֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָצָא לַחֵם לַחֲלָק אֲשֶׁר יָרְשֹׁב לָעוֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו לְדוֹרָתָם עַד עוֹלָם
25וליפת יצא החלק השלישי מעבר לנחל תינה מצפון למקור מימיו והוא משתרע צפון מזרח עד כל אזור גוג וכל הארץ מזרחה לו.
26והוא משתרע צפונה צפונה ,והוא משתרע עד הרי קלט צפונה ,ואל ים מעוק ,והוא יוצא מזרחה לגדיר עד אזור מימי הים.
27והוא משתרע עד שהוא מתקרב מערבה לפרעה והוא חוזר לכיוון אפרג ,והוא משתרע מזרחה עד מימי ים מעת.
28והוא משתרע עד אזור נהר טינה בכיוון צפון-מזרח עד שהוא מתקרב לגבול מימיו לכיוון הר ראפה ,והוא פונה צפונה.

29זאת הארץ אשר יצאה ליפת ולבניו ,חלק נחלתו אשר ירש לו ולבניו לדורותיהם עד עולם :חמשה איים גדולים וארץ גדולה בצפון.
30אך קר היא ,וארץ חם חמה ,וארץ שם לא חמה ולא קרה ,כי אם קור וחום מעורבים היא.

פרק9

א וַיְחַלֵּק חָם לִבְנָיו וַיֵּצֵא הָרִאשֹׁנָה לְכוּשׁ קֵדְם וּמִמֶּרְבָּה לוֹ מִצְרַיִם וּמִמֶּרְבָּה לוֹ לְפוּט וּמִמֶּרְבָּה לוֹ עַל־הַיָּם כְּנָעַן:
2וגם שם חילק בין בניו ,והחלק הראשון יצא לחם ולבניו ,ממזרח לנהר החידקל עד-המקדם ,את כל ארץ הודו ,ואת ים סוף לחופו , ואת מי דדן ,ואת כל הרי מברי ואלה ,ואת כל ארץ שושן ואת כל אשר בצד פרנק עד ים סוף ונהר תינה.
ג ולאשור יצא החלק השני ,כל ארץ אשור ונינווה ושנער ועד גבול הודו ,והיא עולה וסובבת את הנהר.
ד ולארפכשד יצא החלק השלישי ,כל ארץ אזור הכשדים ממזרח לנהר פרת ,אשר גובל ים סוף ,וכל מימי המדבר על שפת הים אשר פנה אל מצרים ,כל ארץ הלבנון ,סניר ואמנה ,עד גבול נהר פרת.
ה ולארם יצא החלק הרביעי ,כל ארץ ארם ,בין החידקל ובין הפרת ,מצפון לכשדים ,עד גבול הרי אשור וארץ עררה.
ו ויצא ללוד החלק החמישי הרי אשור וכל אשר להם עד הים הגדול ועד הים ממזרח לאשור אחיו
ז וְגַם יֶפֶת חִלְקוּ אֶת־אֶרֶץ נַחֲלָתוֹ ,לְבָנָיו.
ח וַיֵּצֵא הַחֵלֶק הָרִאשׁוֹנָה לְגוֹמֶר מִקֶּדֶם מִפֶּר צָפוֹן עַד נַהַר תִּנָּה וּמִצָּפוֹן יָצָא מַגּוֹג כָּל פְּנֵי צָפוֹן עַד הוּא עַד יַם מֵעַת:
9וְכִי מַדַּאי יָצָא כְּנֶחָלוֹ שֶׁיִּרַשׁ מִמַּעֲרָב שְׁנֵי אֶחָיו עַד הָאִיִּים וְעַד חוֹפֵי הָאִיִּים.
10ולג'ון יצא החלק הרביעי כל אי והאיים אשר על גבול לוד.
יא ולתובל יצא החלק החמישי ,בתוך הלשון ,אשר מגיע אל גבול חלק לוד ,אל הלשון השני ,עד האזור שמעבר ללשון השני ,עד הלשון השלישי.
יב ולמשך יצא החלק השישי ,כל האזור שמעבר ללשון השלישית עד-ממזרח לגדיר.
יג ולטירס יצא החלק השביעי ,ארבעה איים גדולים בתוך הים ,אשר מגיעים עד חלק חם.
יד וַיְחַלְּגוּ בְנֵי נֹחַ לִבְנֵיהֶם ,נִפְנֵי נֹחַ אֲבִיהֶם ,וַיִּשְׁבַּע אֶת־כֻּלָּם ,וַיְקַלֵּל אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־יַחֲבֹר אֶת־הַחֵלֶק אֲשֶׁר־לֹא־נָפַל לוֹ מֵגוֹרָלוֹ.
15ויאמרו כולם' ,יהי כן ,יהי כן 'להם ולבניהם לעולם ועד לדורותיהם עד יום הדין ,אשר בו ישפוט אותם יהוה אלוהים בחרב ובאש על כל רעת טעויותיהם הטמאה ,אשר מלאו בהן את הארץ בפשע ובטומאה ובזנות ובחטא.

פרק10

1ובשבוע השלישי ליובל הזה החלו השדים הטמאים להטעות את בני בני נח ,להטעות אותם ולהשמידם.
2ויבאו בני נח אל נח אביהם ,ויספרו לו את השדים אשר מתעים ,מסנוורים וממיתים את בני בניו.
ג וַיִּתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי רוּחוֹת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר חָנַשְׁנִי וְהוֹשִׁיעַנִי וְאֶת בְּנֵי מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא אִבַּדְנִי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְבֵי אֲבֹד כִּי גָּדוֹל חַסְדְּךָ עָלַי וְגָדוֹל חַסְדְּךָ לְנַפְשִׁי יִשְׁמֹל חַסְדְּךָ עַל בְּנֵי וְאַל תִּמְשְׁלֹט בָּהֶם רוּחוֹת רָעוֹת פֶּן אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֶשְׁמַתֶּם מֵאֶרֶץ:
4וְאַתָּה בָּרְכִיךָ אוֹתִי וְאַתָּה בְּנֵי וְנִרְבֶּה... מְלָא אֶת־הָאָרֶץ
5ואתה יודע כיצד פעלו שומרייך ,אבות הרוחות הללו ,בימי ;ולגבי הרוחות החיות הללו ,כלאו אותן והחזיקו אותן במקום גינוי ,ואל תתנו להן להביא חורבן על בני עבדך אלוהי ;כי אלה ממאירים ,ונבראו כדי להשמיד.
ו ואל ימשולו ברוחות החיים כי אתה לבדך תוכל לשלוט בהם ואל יהיה להם שלטון על בני צדיקים מעתה ועד עולם.
7וַיְצַוֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כֻּלָּם.
8ויגש ראש הרוחות ,מסטמה ,ואמר' :אדוני ,בורא ,תן לחלק מהם להישאר לפניי ,ויהיו מקשיבים לקולי ,ויעשו את כל אשר אאמר להם ;כי אם חלק מהם לא יישארו לי ,לא אוכל לבצע את כוח רצוני על בני האדם ;כי אלה נועדו להשחתה ולהטעות לפני משפטי ,כי גדולה היא רשעות בני האדם.'
9וַיֹּאמֶר :הָעֲשִׂירִי שָׁבוּ לְפָנָיו ,וְתִשְׁעָה יָרְדוּ אֶל־מָקוֹם הַגּוֹרֵשׁ.
10וְאֶחָד מִמֶּנּוּ צִוָּה לַמְלַּד אֶת נֹחַ אֶת כָּל רְפוּאוֹתָם כִּי יָדַע כִּי לֹא יַלְכְוּ בְּיֹשֶׁר וְלֹא יִרְחֲווּ בְּצֶדֶק:
11וַיַּעֲשֶׂה כְּכָל דְּבָרָיו :אֶת כָּל־הָרָעִים הַמֻּזְדָּעִים כָּלֵל־הָרְשָׁעִים בָּרֶץ ,וַעֲשִׂרִית מֵהֶם הַזָּכֵם לְכַנְעוּ לִפְנֵי שָׂטָן עַל־הָאָרֶץ.
12וַיְּבָרְנוּ לַנֹּחַ אֶת כָּל רְפָאוֹת מְחֲלֵיהֶם וְאֶת תְּפַתּוּתֵיהֶם אֶת-הַרְפָּא אֹתָם בְּעַשְׂבֵּי הָאָרֶץ.
13וַיִּכַב נֹחַ אֶת־כָּל־דָּבָר בְּסֵפֶר ,כַּאֲשֶׁר צִירְנוּ אוֹתוֹ ,לְכָל־מֶשֶׁר רְפוּאָה .כָּךְ נִמְעוּ הָרוּחוֹת הָרָעוֹת מִפְּעֹל בְּנֵי נֹחַ.
יד וַיִּתֵּן אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־כָּתַב לְשֵׁם בְּנוֹ־בְכוֹרוֹ כִּי־אֲהֵבָנוּ מְאֹד מִכָּל־בָּנָיו:
15וַיִּשְׁכַּב נֹחַ עִם־אֲבוֹתָיו וַיִּקְבֹר בַּר־לוּבָר בָּאֶרֶץ אֲרָרַט.
טז תשע מאות וחמישים שנה השלים בחייו ,תשעה עשר יובלים ושניים שבועיים וחמש שנים[1659 AM] .
17ובחייו עלי אדמות עלה על בני האדם מלבד חנוך בזכות הצדקה אשר בה היה מושלם .כי משרתו של חנוך נקבעה לעדות לדורות העולם ,למען יספור את כל מעשי דור לדור ,עד יום הדין.
18וביובל השלושה ושלושה בשנה הראשונה בשבוע השני ,לקח לו פלג אשה ושמה למנע בת סינער ,ותלד לו בן בשנה הרביעית לשבוע הזה ,ויקרא שמו רעו כי אמר' :הנה בני האדם רעעו ברשע לבנות להם עיר ומגדל בארץ שנער.'
19כי יצאו מארץ אררט מזרחה שנער כי בימיו בנו את העיר ואת המגדל לאמר קדימה נעלה שם השמים

20וַיָּחֵלּוּ לִבְנוֹת, וְשָׁבוּעַ הָרְבִיעִי עָשׂוּ לִבְנִים בָּאֵשׁ, וְהַלְּבֵנִים שִׁמְּשׁוּ לָהֶם לְאָבֶן, וְהַטִּיט אֲשֶׁר הִתְחַבְּרוּ אֶת־הָיָה אֶת־הָאֲשֶׁר יוֹצֵא מִן־הַיָּם וּמִמְּעֵי מַיִם בָּאָרֶץ שִׁנְעָר.
21ויבנו אותה ארבעים ושלוש שנים [1645-1688 AM] בנו אותה ;רוחבה היה מאתיים ושלוש לבנים ,וגובהה) של לבנה (היה שליש מאחת ;גובהה היה חמש מאות ושלוש אמות ושני כפות ,ואורך חומה אחת היה שלושה עשר סטאדים) ושל האחרת שלושים סטאדים.(
22ויאמר יהוה אלהינו אלינו הנה עם אחד הם ו)זאת (הם החלו לעשות ועתה לא ימנע מהם דבר הלכה נרד ונבלבל את לשונם ולא יבינו איש את שפת רעהו ויתפזרו לערים ולגויים ולא תעמוד עוד עמם עצה אחת עד יום הדין
23וַיֵּרֶד יְהוָה וַיֵּרְדֵנוּ עִמּוֹ לִרְאֹת אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי־הָאָדָם.
24ויבלל את שפתם ,ולא הבינו עוד איש את שפת רעהו ,ויחדלו אז לבנות את העיר ואת המגדל.
25על כן נקרא כל ארץ שנער בבל כי שם בלבל יהוה את כל לשון בני האדם ומשם נפוצו עריהם איש ללשונו ולגויו
26וַיִּשְׁלַח יְהוָה רוּחַ עָזָר אֶל־הַמִּגְדָּל וַיַּפְכֵּהוּ עַל־הָאָרֶץ וְהִנֵּה הוּא בֵּין־אֲשׁוּר וּבֵין־בָּבֶל...רֶץ שִׁנְעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ הַפִּכֶּלֶת:
27בשבוע הרביעי בשנה הראשונה [1688] בראשיתה ביובל השלושים וארבעה נפוצו מארץ שנער.
28וַיָּבֹא חָם וּבָנָיו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָשַׁב אֲשֶׁר־קָבַל־לוֹ לַנֶּגֶב:
כט וַיַּרְא כְּנַעַן אֶת-אֶרֶץ הַלְּבָנוֹן עַד-נַהַר מִצְרַיִם כִּי טוֹבָה מְאֹד, וְלֹא-בֹא אֶל-אֶרֶץ נַחֲלָתוֹ מֵעֵבֶר הַיָּם, וַיֵּשֶׁב בָּאֶרֶץ הַלְּבָנוֹן מִקֶּדֶם וּמֵעֵבֶר מִגְּבוּל הַיָּם.
30ויאמרו אליו חם אביו וכוש ומצרים אחיו" :ישבת בארץ לא לך ,ולא בגורל נפלה לנו .אל תעשה כן ,כי אם תעשה כן ,אתה ובניך תיפול בארץ ותקולל במרד .כי במרד ישבת ובמרד יפלו בניך ,ואתה תעוור לעד".
31אַל תִּשְׁכַּב בְּשֶׁבֶת שֵׁם כִּי לְשֵׁם וּלְבָנָיו בְּגוֹרָלָם:
לב ארור אתה ,ואורר תהיה מכל בני נח ,בקללה אשר נשבענו בה לפני השופט הקדוש ,ולפני נח אבינו.
33ולא שמע אלהם ויישב בארץ הלבנון מחמת עד בוא מצרים הוא ובניו עד היום הזה.
34ומסיבה זו נקרא הארץ ההיא כנען.
לה וילך יפת ובניו הים וישב בארץ נחלתם ,ויראת מדי את ארץ הים ולא מצא חן בעיניו ,ויבקש) חלק (מאת חם ואשור ומארפכשד אחי אשתו ,וישב בארץ מדי על אחי אשתו עד היום הזה.
36וַיִּקְרָא לְמַעְבֹתוֹ וּלְמַעֲבֹת בָּנָיו מַדָּי עַל־שֵׁם אֲבִיהֶם מַדָּי:

פרק11

1וביובל השלושים וחמשה בשבוע השלישי בשנה הראשונה [1681] לו ,לקח רעו אשה ושמה אורה בת אור בן קסד ותלד לו בן ויקרא שמו סרחה בשנה השביעית לשבוע הזה ביובל הזה[1687]
2וַיָּחֵלּוּ בְנֵי נֹחַ לְהִלָּחֵם אֶת-עַל-הַבֵּי ,לִשְׁבוֹת וְלַהֲרוֹג אֶת-דַּם אָדָם עַל-הָאָרֶץ ,וְאָכְלוּ דָם ,וְלִבְנוֹת עָרִים מְצֻזָּלִים ,וְלַיְלֹךְ לִשְׂחָק עַם בְּעָם , וְגוֹי בְּגוֹי ,וְעִיר בְּעִיר ,וְכֹל הַחֵלֹּא לַעֲשׂוֹת רָע ,וְלַקְשֹׁב חָמָל ,וְלַלַּמְּדוּ לִבְנֵיהֶם לְכָבֵד עָרִים ,וְלַמְכֹּר עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת.
ג ויבן אור בן קסד את עיר ערא כשדים ויקרא שמה על שמו ועל שם אביו ויעשו להם פסלים מסוכים וישתחוו איש לפסל המסוך אשר עשו להם והחלו לעשות פסלים ודמיונות טמאים ורוחות רעות סייעו ופיתו אותם לעשות עבירה וטומאה.
4והנסיך מסטמה התאמץ לעשות את כל זאת ,ושלח רוחות אחרות ,אשר הוטלו תחת ידו ,לעשות כל עוול וחטא וכל עבירה ,להשחית ולהרוס ולשפוך דם על הארץ.
ה על כן קרא שם סרוּח שרוג כי כל אשר פנה לעשות כל חטא ועבירה
ו ויגדל וישב באור כשדים קרוב לאב אם אשתו ויעבד אלילים ויקח לו אשה ביובל השלושים ושש בשבוע החמישי בשנה הראשונה לו ושמה מלכה בת קבר בת אחי אביו
ז ותלד לו את נחור בשנה הראשונה לשבוע הזה ויגדל וישב באור כשדים וילמד אותו אביו את חקר הכשים לחזות ולנבז כאותות השמים
8וביובל השלושים ושבעה בשבוע השישי בשנה הראשונה לו [1800] לקח לו אשה ושמה איסכא בת נסתג מן הכשדים
ט ותלד לו את תרח בשנה השביעית לשבוע הזה[1806 AM] .
10והנסיך מסטמה שלח עורבים וציפורים לטרוף את הזרע שנזרע בארץ ,כדי להחריב את הארץ ולגזול את עמלם של בני האדם . לפני שהספיקו לחרוש את הזרע ,עורבים קטפו אותו מעל פני האדמה.
יא וְעַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ תֶּרַח כִּי הָעֹרְבִים וְהַצּוֹפָרִים הֶחֱרִישׁוּ וְאֶת-זַרְעָם אֲרַעֲשֶׂה:
12וַיָּחֵלּוּ הַשָּׁנִים לְהִתְעַקֵּר ,מִפְּנֵי הַצִּפֹּרוֹת ,וַיִּטְרְעוּ אֶת כָּל-פְּרִי הָעֵצִים מֵאֵלֶּה :רַק בְּעֹמֶץ גָּדוֹל יְכַלְּהוּ לְהַצִּיעַ קֶטַע מִכָּל-פְּרִי הָאָרֶץ בִּימֵיהֶם.
יג וביובל השלושים ותשע הזה ,בשבוע השני בשנה הראשונה [1870] ,לקח תרח לו אשה ושמה עדנה בת אברם בת אחות אביו . ובשנה השביעית לשבוע הזה [1876] ילדה לו בן ,ויקרא שמו אברם ,שם אבי אמו;
14כי מת לפני שבתו הרתה בן.
15וַיָּחֵל הַנַּעַל לְבַר טְעֻנֵי הָאָרֶץ כָּל הָלְכָתָה אַחֲרֵי פְּסָלִים וַאֲחֲרֵי טֻמְאָה ,וַיְלַמֵּד אוֹתוֹ אָבִיו כְּתִיב ,וְהוּא בֶּן שְׁבָעִים שָׁנִים [1890 AM] , וַיִּבְדַּר מֵאָבִיו ,לְלֹא יְעֻבַד עִמּוֹ לַעֲלֹת עַל־הַזִּילִים.
טז וַיָּחֶל לְתִפָּלֵל אֶל־בּוֹרֵא כָּל־הַדָּבָר יִשְׁמֹשׁ אֹתוֹ מֵעֲבֹדִים בְּנֵי־אָדָם ,וְלֹא־יִפֹּל חֶלְקָם בְּטַעֲבֹד אַחֲרֵי טֻמְאָה וְשִׂפָּה.

יז וַיָּבֹא עֵת הַזְרָעָה לִזְרִיעָה עַל־הָאָרֶץ וַיֵּצְאוּ כֻּלָּם יַחַד לְהַשְׁמָר אֶת־זַרְעָם מִן־הָעֹרְבִים וַיֵּצֵא אַבְרָם עִם־הַהֹלְכִים וְהָיָה הַנַּעַר בֶּן־עֶשְׂרֵה שָׁנָה:
יח וַיָּבֹא עֲרָבִים לְטַעֲבֹר אֶת הַזֶּרַע ,וַיָּרָץ אַבְרָם לִקְרָאֹתָם טֶרֶם שָׁבוּ אֶל הָאֲדָמָה ,וַיִּקְעַק אֲלֵיהֶם טֶרֶם שָׁבוּ אֶל הָאֲדָמָה לְטַעֲבֹר אֶת הַזֶּרַע ,
וַיֹּאמֶר אַל־תָּרוּ ,שׁוּבוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־בָאתֶם מִמֶּן ;וַיָּשׁוּבוּ.
19וַיִּסֹב אֶת-עַנְנֵי הָעֹרְבִים בַּיּוֹם הַהוּא שִׁבְעִים פַּעַם וְלֹא-יָשַׁב שָׁם אֶפְרָם אֶחָד:
20וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כָּל־אֲשֶׁר־עִמּוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ מִצְעַק וְכָל־הָעֹרְבִים שָׁבוּ וַיִּגְדַּל שְׁמוֹ בְּכָל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים:
21וַיָּבֹא אֵלָיו שָׁנָה הַזֹּאכֶל הַזְּרָעָה ,וַיֵּלֶךְ עִמָּהֶם עַד שֶׁיִּתְקַל עֵת הַזְּרָעָה ;וַיִּזְרוּ אֶת-אַדְמָם ,וַיָּבֹאוּ שָׁנָה הַהִיא דָּבָר וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבָּעוּ.
22ובשנה הראשונה לשבוע החמישי 1891] בבוקר [לימד אברם את עושי כלי השוורים ,את אומני העץ ,ויעשו כלי מעל הארץ ,
פונה אל מסגרת המחרשה ,כדי לשים עליו את הזרע ,והזרע נפל ממנו על חותך המחרשה ,וייטמן באדמה ,ולא יראו עוד את העורבים.
23וַיַּעֲשֶׂה כָּךְ עָשׂוֹ) כְּלִי (עַל הָאָרֶץ עַל כָּל-מַלְדֵי הַמַּחְרָשִׁים וַיִּזְרוּ וַיַּעֲבְדוּ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם אַבְרָם וְלֹא-יָרְאוּ עוֹד מִן-הַצִּיפֹּר:

פרק12

א ויהי בשבוע הששי בשנה השביעית לו [1904 AM] ויאמר אברם אל תרח אביו לאמר אבי
2וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי בְּנִי וַיֹּאמֶר
איזו עזרה ותועלת יש לנו מאותם אלילים שאתה סוגד להם,
ולפני אשר אתה משתחווה?
3כי אין בהם רוח,
כִּי צַרְפוֹת טֹולִים הֵן ,וּמַטְעִית לֵב.
אל תעבדו אותם:
4השתחוו לאלוהי השמים,
מי גורם לגשם ולטל לרדת על הארץ
ועושה כל דבר על פני האדמה,
וברא הכל בדברו,
וכל החיים הם מלפני פניו.
5למה אתם משתחווים לדברים שאין בהם רוח?
כי מעשה ידיים הם,
ועל כתפיכם אתם נושאים אותם,
ואין לכם עזרה מהם,
אבל הם סיבה גדולה לבושה עבור אלה שמייצרים אותם,
והטעיית הלב לסוגדיהן:
אל תעבדו אותם.
ו ויאמר אליו אביו ,גם אני ידעתי בני ,ומה אעשה לעם אשר נתני לעבד לפניו?
7ואם אגיד להם את האמת ,הם יהרגו אותי ;כי נפשם דבוקה בהם כדי לעבוד אותם ולכבד אותם.
ח חֲשׁוּ בְנִי ,פֶּן-יַרְגֵּךְ .וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים אֶל-שְׁנֵי-אֶחָיו ,וַיִּכְעֲבוּ ,וַיְחֵשׁ.
ט וביובל הארבעים בשבוע השני בשנה השביעית לו ,לקח אברם אשה ושמה שרי בת אביו ותהי לו לאישה.
י וַיִּקַּח לוֹ הָרָן אָחִיו אִשָּׁה בְּשָׁבַע הַשְּׁלִישִׁי [1928] וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן בְּשָׁבַע הַזֶּה [1932] וַיִּקְרָא שְׁמוֹ לוֹט
יא וַיִּקַּח לוֹ נָחוֹר אָחִיו אִשָּׁה.
יב ובשנת הששים לחיי אברם הוא בשבוע הרביעי בשנה הרביעית לו [1936 AM] קם אברם בלילה וישרף את בית האלילים ואת כל אשר בבית ישרף ולא ידע איש.
13ויקומו בלילה ויקשו להציל את אלוהיהם מתוך האש.
יד וַיִּהֵר חָרָן לְהוֹשִׁיעָם ,וַתִּתֶּה אוֹתוֹ הָאֵשׁ וַיִּשְׂרַף בָּאֵשׁ וַיָּמָת בָּאוּר כַּשְׂדִּים לִפְנֵי תֶּרַח אָבִיו וַיִּקְבְּרוּ אֹו בָּאוּר כַּשְׂדִּים.
טו וַיֵּצֵא תֶּרַח מֵאוּר כַּשְׂדִּים הוּא וּבָנָיו לָלֶךְ אֶל-אֶרֶץ הַלְּבָנוֹן וְאֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן וַיֵּשֶׁב בָּאֶרֶץ חָרָן וַיֵּשֶׁב אַבְרָם אֶת-תֶּרַח אָבִיו בַּחָרָן שְׁבוּעַ שָׁנִים:
טז ובשבוע השישי בשנה החמישית לו ,ישב אברם בלילה בראש החדש השביעי להתבונן בכוכבים מערב עד בוקר לראות מה יהיה אופי השנה לגשמים והוא לבדו יושב ומתבונן.
יז וַיָּבֹא דָּבָר אֶל לִבּוֹ וַיֹּאמֶר כָּל-מוֹת הַכֹּכָבִים וְמוֹת הַיָּרֵחַ וְהַשֶּׁמֶשׁ כֻּלָּם בְּיַד-יְהוָה לָמָּה אֶחֱפֹּר:
18אם ירצה ,יוריד גשם בוקר וערב;
ואם הוא חפץ ,הוא מונע זאת ממנו,
וְכֹל הַדָּבָר בְּיָדוֹ.
19וַיִּתְפַּלֵּל בַּלָּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר
אלוהי ,אלוהים עליון ,אתה לבדך אלוהי,

ואותך ובשליטתך בחרתי.
ואתה בראת את כל הדברים,
וְכָל-הַדָּבָר אֲשֶׁר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.
20הצילני מידי רוחות רעות השולטות במחשבות לבבות האדם,
ואל יתנו להם להטעות אותי ממך ,אלוהי.
וְהַקְמַנֵּה אוֹתִי וְצַרְעִי לְעוֹלָם
שלא נסעה מעתה ואילך ועד עולם.
21וַיֹּאמֶר הָאֲשָׁבָה אֶל־אוּר כַּשְׂדִּים מְבַקֵּשׁ פְּנֵי וּשְׁבָה אֵלֵיהֶם אֲשֶׁר אֹשֶׁר פֹּאן בָּמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַיָּשָׁר לְפָנֶיךָ הַצְלִיחַ בְּיַד עַבְדְּךָ לְמַעֲשׂוֹתָהּ וְלֹא אֶהֱכֶם בְּרַמְאַת לִבִּי אֱלֹהַי:
22וַיְכַלֶּת לְדַבֵּר וְלִתְפַּלֵּל וְהִנֵּה דְבַר יְהוָה נִשְׁלַח אֵלָיו בִּדְרָכַי לֵאמֹר לֵךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ וַאֲשִׂימַתִּיךָ לְגוֹי גָּדוֹל וָרַב.
23ואברכך
ואגדל שמך,
ותברך בארץ,
וְבָךְ יִבְרְכוּ כָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ,
ואברך את מברכיך,
וְקָלַל אֶת-מְקַלְלֶיךָ.
24והייתי לך לאלהים ולבנך ולבן בנך ולכל זרעך אל תירא מעתה ועד כל דורות הארץ אני אלהיך
25ויאמר יהוה אלהים פקח את פיו ואת אזניו ושמע ודבר בפיו בלשון הנגלה כי חדלה מפי כל בני האדם מיום המהפך
26וַאֲפַתַּח אֶת־פִּיו וְאֶת־אוֹזְנָיו וְאֶת־פִּי־שְׂפָתָיו וַאֲחֵלִיתִי לְדַבֵּר עָמוֹ עִדְרַבִית בְּלָשׁוֹן הַבְּרִיאָה:
27וַיִּקַּח אֶת־סִפְרֵי־אֲבוֹתָיו וְהֵם נִכְתוּבוּ בְּעִבְרִית וַיָּחֶל מֵעַתָּה לִלְמֹד בָּהֶם וַיּוֹדִיעַ לוֹ אֲשֶׁר לֹא־יוֹכֵל לְהָבִין וַיִּלֶד בָּשֶׁת־יְחָדִים הַגְּשָׁמִים.
כח ויהי בשנה השביעית לשבוע הששי [1953] וידבר אל אביו ויגד לו כי יעזוב מחרן ללכת ארץ כנען לראותה וישוב אליו
29וַיֹּאמֶר לוֹ תֶּרַח אָבִיו לֵךְ בְּשָׁלוֹם
מי ייתן והאל הנצחי יישר את דרכך.
וַיְהִי ה 'עִמְּךָ וְיִשְׁמָרְךָ מִכָּל-רָע.
ותן לך חן ,רחמים וחסד לפני רואיך,
וְלֹא יִהְיֶה לְאֶחָד מִבְּנֵי אָדָם שֶׁלָּט עָלֶיךָ לְפַעֲשֶׂה לְךָ;
לך בשלום.
30וְכִי-תִּרְאֶה אֶרֶץ חָפָּה לְעֵינֶיךָ לִשְׁבֶת הָעָם וְקָמָה וְקַחְנִי אֵלֶיךָ וְאֶת-לוֹט בֶּן-חָרָן אָחִיךָ כְּבֶן-קַחְנִי אֵלֶיךָ יִהְיֶה יְהוָה עִמָּךְ:
31ונחור אחיך לך עמי עד שובך בשלום ונלך איתך כולנו יחד.

פרק13

1וַיִּסַּע אַבְרָם מֵחָרָן וַיִּקַּח אֶת-שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-חָרָן אָחִיו אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹא אֲשׁוּר וַיֵּלֶךְ שְׁכֶם וַיֵּשֶׁב עַל-עֵץ אֵלוֹן גָּבֵהּ:
2וַיַּרְא וְהִנֵּה הָאָרֶץ נֹעַף מְאֹד מִמְּבֹא חֲמָת עַד הָאֵלוֹן הַגָּבֵהּ:
ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה" :לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתְנַתָּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת."
ד וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלֵהוּ עֹלָה לַיהוָה הַנִּרְאֶה לוֹ:
ה וַיִּסַע מִשָּׁם אֶל־הָהָרָה ...אֶת־בֵּית־אֵל מֵעֲרָב וְאֶת־הָעַי מִקֶּדֶם וַיִּטָה שָׁם אֹהֱנָה:
ו וירא והנה הארץ רחבה מאוד וטובה וכל גדל עליה גפנים ותאנים ורמונים אלונים ואלים ואלה ואלה ועצי שמן וארזים וברושים ותמרים וכל עצי השדה ומים על ההרים
7וַיְבָרֵךְ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְהֵבִיאוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֶּה:
ח וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָאֶחָת בַּשְּׁבוּעַ הַשְּׁבִיעִי בְּרֹאשׁ הַרְהַ הַזֶּה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה אַתָּה אֱלֹהֵי עוֹלָמִים אֱלֹהַי:
ט וַיַּעֲלֹת עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה לְהָיָה עִמּוֹ וְלֹא־יַעֲזֹב אוֹ כָּל־יְמֵי־חַיָּיו:
10וַיֵּעַר מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ נֶגֶב וַיָּבֹא אֶל־חֶבְרוֹן וַיִּבְנֶה חֶבְרוֹן בָּעֵת הַהוּא וַיֵּשֶׁב שָׁם שְׁנַיִם וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל־אֶרֶץ נֶגֶב בְּאֵלוֹת וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ:
יא וַיָּבֹא אַבְרָם מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁלֹשׁ וַיֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם חָמֵשׁ שָׁנִים טֶדֶם נִקְטַר אִשׁוֹ מִמֶּנּוּ:
12ותנאיס במצרים נבנתה באותו זמן ,שבע שנים אחרי חברון.
13וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תֶּחְקַף פַּרְעֹה אֶת-שָׂרַי אֵשֶׁת-אַבְרָם וַיַּךְ יְהוָה אֶת-פַּרְעֹה אֶת-בֵּיתוֹ מַכָּבוֹת גְּדוֹלוֹת בַּעֲבָרֵי אֵשֶׁת-אַבְרָם:
יד וַיְהִי אַבְרָם מְעֹד בְּנֵי נִכְלָה בְּצֹאן וּבָקָר וּבַחֲמֹרִים וּבַחֲמָרִים וּבְסוּסִים וּבִגְמַלִּים וּבְכֶסֶף וּבְזָהָב מְאֹד וְגַם לוֹט בֶּן־אָחִיו עָשָׁר:
15וַיָּשֶׁב פַּרְעֹה אֶת־שָׂרַי אֵשֶׁת־אַבְרָם וַיְשַׁלַּח אִתּוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָתַן אֹהֱן בְּרֵאשִׁית אֶל־מִזְבֵּחַ וַיְבָרֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר הִשְׁבִּיהוּ בשלום
טז ויהי ביובל הארבעים ואחד בשנה השלישית לשבוע הראשון [1963 AM] וישב אל המקום הזה ויקריב עליו עולה ויקרא בשם ה ' ויאמר אתה האל עליון אלהי לעולם ועד
יז ובשנה הרביעית לשבוע הזה [1964 AM] נפרד לוט ממנו וישב לוט בסדום ואנשי סדום חטאו מאוד.

18וַיְצַעֵר לִבּוֹ אֲשֶׁר-נִפְרַד מִמֶּנּוּ בֶּן-אָחִיו כִּי-לֹא-הָיוּ לוֹ.
19בשנה ההיא אשר נשבה לוט ,ויאמר ה 'אל אברם ,אחרי נפרד לוט ממנו ,בשנה הרביעית לשבוע הזה" :שא עיניך ממקום אשר אתה יושב ,צפון ונגבה ,מערב ומזרח".
20כי את כל הארץ אשר אתה ראה אתן לך ולזרעך עד עולם ,ושמתי את זרעך כחול הים ;גם אם יספור איש את עפר הארץ ,זרעך לא יספור.
כא קום התהלך) בארץ (לארכה ולרחבה וראה את כלה כי לזרעך אתנה וילך אברם חברון וישב שם
22ובשנה ההיא בא כדרלעמר מלך עילם ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך סלשר ותרגאל מלך הגויים ויהרגו את מלך עמורה ומלך סדום ברח ורבים נפלו בפצעים בעמק שדים על ים המלח
23וַיִּשְׁבּוּ אֶת־סְדוֹם וְאֶת־אָדָם וְאֶת־צְבוֹיִם וְגַם־אֶת־לוֹט בֶּן־אֲחִי־אַבְרָם וְכָל־נְכָשָׁיו וַיֵּלְכוּ אֶל־דָּן:
24ויבא הנמלט ויאמר לאברם כי נשבה בן אחיו וחילק) אברם (את עבדי ביתו...
כה ...לאברם ולזרעו מעשר ביכורים לה 'ויצוה ה 'חוק עולם לתת אתה לכוהנים המשרתים לפניו לרשתה עד עולם
26ולתורה הזאת אין גבול ימים כי קבע לדורות ועד עולם לתת לה 'מעשר מכל דבר מן הזרע ומן התירוש ומן השמן ומן הבקר ומן הצאן
27וַיִּתֵּן לְכֹהֲנָיו לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ בְשִׂמְחָה לְפָנָיו:
28ויגש אליו מלך סדום וישתחווה לפניו ויאמר אדנינו אברם תן לנו את הנפשות אשר הצלת והשלל יהיה לך
כט ויאמר אליו אברם אנכי נשא ידי אל האל העליון כי לא אקח מחוט ועד שרוך נעל מכל אשר לך פן תאמר העשרתי את אברם כי אם רק את אשר אכלו הנערים ואת חלק האנשים אשר הלכו עמי ענר ואשול וממרא אלה יקחו את חלקם

פרק14

א אחרי הדברים האלה בשנה הרביעית לשבוע הזה בראש החדש השלישי היה דבר ה 'אל אברם בחלום לאמר אל תירא אברם אני מגנך וגמלך גדול מאוד
2ויאמר אדני אדני מה תתן לי כי אני הולך מכאן ערירי ובן משך בן שפחתי הוא דמשק אליעזר הוא יהיה יורשי ולי לא נתת זרע
ג וַיֹּאמֶר לוֹ :לֹא יֵשׁוּרְךָ זֶה ,אֶלָּא מֵעֲמְךָ יֵצֵא ;הוּא יֵשׁוּרְךָ.
ד וַיְהוֹצִיא אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַבִּיט הַשָּׁמַיִם וְסַפֵּר אֶת הַכָּכָבִים אִם תּוּכַל סֵפֶר אֹתָם:
ה וַיַּשְׁקֵף הַשָּׁמַיִם וַיַּרְה אֶת־הכוכבים וַיֹּאמֶר לוֹ כֵּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ:
ו וַיַּאֲמִין בְּיְהוָה ,וַיַּחְשַׁב לוֹ לַצְדָקָה.
ז וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְתַתְּתֶת לְךָ אֶת-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי לְרִשְׁתָּהּ עַד-עוֹלָם וְהָיִיתִי לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ:
8ויאמר :אדוני אדוני ,במה אדע כי ארש) אותה?(
ט וַיֹּאמֶר לוֹ :קַח לִי עֶגֶל בְּשָׁלֹשׁ שָׁנָה וְעֵז בְּשָׁלֹשׁ שָׁנָה וְכֹשֶׁה בְּשָׁלֹשׁ שָׁנָה וְתוֹר וְיוֹנָה.
10וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֵלֶּה בְּחֶץ־הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב בְּאֵלוֹן מַמְרֵא אֲשֶׁר עַל־חֶבְרוֹן:
יא וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲבֹר אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת־דָּמָם עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיְחַלֵּם בְּתוֹךְ וַיִּשְׁתֵּם אֶת־הַצִּפּוֹרִים לֹא־חַלֵּק:
12וַיֵּרְדוּ צִפּוֹרִים עַל־הַפְּתָרִים וַיְגִישׁ אֶבְרָם וְלֹא־נָתַן לַצִּפּוֹרִים לָגַע בָּהֶם.
13ויהי כשוקת השמש ויתמלא תדהמה על אברם והנה אימה חושך גדול נפלה עליו ויאמר אל אברם דע ידע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדו אותם וענו אותם ארבע מאות שנה
14וגם את הגוי אשר יהיו עבדים לו אשפוט ,ואחרי כן יצאו משם עם רכוש רב.
15וְלָכָה אֶל־אֲבוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְקָבַר בְּשֵׂיבָנָה טוֹבָה.
טז ובדור הרביעי ישובו הנה כי עוד לא מלא עוון האמורי
17ויקיץ משנתו ויקם והשמש שקעה והנה להבה והנה כבשן עשן ולהבת אש עברה בין החתיכות
18וביום ההוא כרת יהוה ברית את אברם לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמוני ואת הפרזי ואת הרפאים את הפקורי ואת החוי ואת האמורי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי
19וַיַּעֲבֹר הַיּוֹם וַיַּעֲלֹף אַבְרָם אֶת־הַפְּתָחִים וְאֶת־פְּרֵיהֶם וְאֶת־נְקֻדָּם וַתֹּאכַל אֹתָם הָאֵשׁ.
20וביום ההוא כרתנו ברית את אברם כאשר כרתנו את נח בחודש הזה ויחדש לו אברם את החג והחוקה לעולמים
21וַיְשַׂמֵּחַ אַבְרָם וַיְגִיעַ אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֵלֶּה לַשָּׂרַי אִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶן כִּי יִלֵּד לוֹ זָרַע וְלֹא יָלְדָה:
22ותיעץ שרי לאברם אישה ותאמר לו בֹּא אֶל־הַגָּר שפחתי המצרית אולי אקים לך ממנה זרע
כג וַיִּשְׁמַע אַבְרָם בְּקוֹל שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲשֶׂה כֵּן ותִקַּח שָׂרַי אֶת הַגָּר הַמִּצְרִית שְׁפַחְתָּהּ וַתִּתְּנֶהָ לְאַבְרָם אִישָׁה לוֹ לְאִשָּׁה:
כד וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל בְּשָׁנָה הַחֲמִישׁ שָׁבַע הַזֶּה וְהִיא שָׁנָה שְׁמוֹנִים וְשֶׁשָּׁנָה לַחֲיֵי אַבְרָם:

פרק15

ובשנה החמישית לשבוע הרביעי ליובל הזה [1979 AM] ,בחודש השלישי ,בחצי החודש ,חגג אברם את חג ביכורי הקציר.
2וַיַּעֲלֹף חֳדָשִׁים עַל־הַמִּזְבֵּחַ בִּכְרוֹת הַפְּרִי לַיהוָה עֶגֶל וְשֵׁד וּשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה וְאֶת־פְּרֵיהֶם וְנִקְרֵיהֶם הַעֲלֹף עַל־הַמִּזְבֵּחַ לִבְנוֹת:
ג וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֱלֹהִים שְׁדֵי נִרְאֶה לִפְנֵי וְהָיָה תָּמִיר:

ד וְכָרַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְרַבֵּיתִיךָ מְאֹד:
ה וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר עָלָיו אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר:
ו הנה משפטי עמך
וְהָיִיתָ לְאַב גּוֹיִם רַבִּים.
7ולא ייקרא שמך עוד אברהם
וְשִׁמְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם יִהְיֶה אַבְרָהָם:
כי אב לגויים רבים שמיתיך.
8וְאֶגְדַּלְתָּךָ מְאֹד,
ואעשה אותך לגויים,
ומלכים ייצאו ממך.
ט והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדורותיהם ברית עולם והייתי לך לאלהים ולזרעך אחריך.
י ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ גרותך את ארץ כנען וירשתה עד עולם ואני אהיה להם לאלהים
יא ויאמר יהוה אל אברהם :ואתה שמור את בריתי אתה וזרעך אחריך ומול כל זכר בכם ומול את ערלתכם והיה לאות ברית עולם ביני וביניכם.
יב ואת הילד ביום השמיני תמלו כל זכר לדורותיכם את היליד בבית ואת אשר קניתם בכסף מאת כל נכרי אשר קניתם אשר לא מזרעך הוא
13יליד ביתך נמול ימול ואשר קנית בכסף נמול וְהָיְבָה בְּרִיתִי בְּבַשְׂרֵיכֶם לַחֻקַּת עוֹלָם:
יד וְהֶעָרֵל אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נכרתה הנפש ההיא מעמיה כי הפר את בריתי:
15וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וּשָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא יִקָּרֵא עוֹסֶף שְׁמָהּ שָׂרָה לְשָׁמָהּ.
טז וברכתי אותה ונתתי לך בן ממנה וברכתי אותו והיה לגוי ומלכי גויים יצאו ממנו.
יז וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל פָּנָיו וַיִּשָּׂמַח וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַיּוֹלֵד לְבֶן מֵאָה שָׁנָה וְהַיּוֹלֵד שָׂרָה וַיֵּלֵד לְבֶן:
יח וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לְמִיּוֹת יִשְׁמָעֵאל לְפָנֶיךָ:
19ויאמר אלהים גם שרה תלד לך בן וקראת שמו יצחק והקמתי את בריתי עמו ברית עולם ולזרעו אחריו
20וגם לישמעאל שמעתיך והנה אברך אותו ואגדל אותו וארביהו מאוד והוליד שנים עשר נשיאים ואעשה אותו לגוי גדול.
21ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה בימים האלה בשנה הבאה
22וַיְּחַדְּבֵר אִתּוֹ וַיַּעֲלֶה אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם:
23וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר אֵלָיו אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֶת־כָּל־יוֹלִידִים בֵּיתוֹ וְאֲשֶׁר קָנָה בְּכַסְפּוֹ כָּל־מָזָר בֵּיתוֹ וַיִּמַל אֶת־בַּשָּׂר עָרְלָתָם
24וביום ההוא עצמו נמול אברהם וכל אנשי ביתו וילידי הבית וכל אשר קנה בכסף מבני נכר נמולים עמו
25התורה הזאת לכל הדורות ועד עולם ,ואין מילה בימים ,ואין השמטת יום אחד משמונת הימים :כי חוקה עולם היא ,כתובה על לוחות השמים.
26וכל אשר יולד אשר לא נימול בשר ערלתו ביום השמיני ,לא מבני הברית אשר כרת ה 'את אברהם ,כי אם מבני השמד ;וגם אין בו אות כי לה 'הוא ,כי אם הוא נועד להשמדה ולהמיתה מן הארץ ,ולהיות מושרש מן הארץ ,כי הפר את ברית ה 'אלהינו.
27כי כל מלאכי הפנים וכל מלאכי הקדושה נבראו כך מיום בריאתם ,ולפני מלאכי הפנים ומלאכי הקדושה קידש את ישראל למען יהיו עמו ועם מלאכיו הקדושים.
28ואתה צוה את בני ישראל ושמרו את אות הברית הזאת לדורותיהם כחקת עולם ולא ייכרתו מן הארץ.
29כי לברית נקבעה המצווה לשמרה לעולם בכל בני ישראל.
30כי ישמעאל ובניו ואחיו ועשו לא הגשת אליו ה 'ולא כי בני אברהם הם בחר בהם כי ידעם כי בישראל בחר להיות לו לעם
31וַיְּקַדֵּשׁ אֹתָהּ וַיְקַבֵּץ אֹתָהּ מִכָּל־בְּנֵי־אָדָם כִּי־עַמִּים רַבִּים וְעַמִּים רַבִּים וְכֻלָּם לוֹ וְעַל־כֹּל נָתַן רוּחוֹת בְּסַמְכָה לְהַתְעִיתָם מִמֶּנּוּ:
לב ועל ישראל לא מינה מלאך ורוח כי הוא לבדו מושלם והוא ישמורם וידרושם מיד מלאכיו ומיד רוחותיו ומיד כל כוחותיו למען ישמרם ויברכם והיו לו והוא יהיה להם מעתה ועד עולם
33ועתה אנכי מודיע לך כי לא ישמרו בני ישראל את החוקה הזאת ולא ימלו את בניהם ככל התורה הזאת כי בבשר מילתם ישמיטו את מילת בניהם הזו וכלם בני בליאר ינימו את בניהם כאשר נולדו.
34וַיְהִי חֵמָה גָּדוֹל מֵאֵל יְהוָה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי עָזְבוּ אֶת בְּרִיתוֹ וְסָרוּ מִדְּבָרוֹ וַיַּעֲרֵסוּ וַיְגַלְּפוּ כִּי לֹא שָׁמְרוּ אֶת פִּקּוּד הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי עָשׂוּ אֶת אֱנָשָׁם כְּגוֹיִים לְמַעֲשֶׂה נִסְרָשׁוּ מִן־אָרֶץ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לָהֶם מְחִילָה וְסַלָּחָה עַל־כָּל־חַטָּאת הָעֶלֶם הַזֶּה:

פרק16

1ובראש חודש הרביעי נראה אל אברהם אל עץ ממרא ודברנו עמו ונגיד לו כי יליד לו בן משרה אשתו.
2ותצחק שרה כי שמעה כי דברנו את הדברים האלה עם אברהם ונזהרנו בה ותפחד ותכחיש כי צחקה על הדברים.
3וַיַּגִּידְנוּ לָהּ אֶת-שֵׁם בְּנָהּ כְּשֶׁנּוֹ נִקְדָּב וְכָתוּב בְּלוֹחוֹת הַשָּׁמַיִם) כלומר ,יצחק.(
4וכאשר נשוב אליה בזמן הקבוע ,היא הייתה הרה בן.

ה ובחודש הזה עשה יהוה את משפטיו על סדם ועמורה ועל צבוים ועל כל אזור הירדן וישרף אותם באש ובגופרית וישמד אותם עד היום הזה כאשר הגדירתי לך את כל מעשיהם כי רשעים וחטאים מאוד וכי מטמאים וזנים בבשרם וטומאה עושים בארץ

6וכך גם יעשה אלוהים משפט על המקומות אשר עשו בהם את טומאת הסדומים כמשפט סדום.

7ואת לוט הושיענו כי זכר אלהים את אברהם וישלחו מתוך המהפכה.

ח וַיֶּחֱטָא הוּא וְבָנֶתָיו אֶת־הָאָרֶץ ,אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָּמָה אֶת־הָאָרֶץ מֵימֵי אָדָם עַד־יָמוֹ ,כִּי־יְשֵׁב הָאִישׁ עִם־בָּנֶתָיו.

9והנה נצטווה וחקוק על כל זרעו על לוחות השמים להסירם ולשרשם ולבצע עליהם משפט כמשפט סדום ולא להשאיר זרע האדם על הארץ ביום הגזר דין.

10ובחודש הזה עבר אברהם מחברון וילך וישב בין קדש ובין שור בהרי גרר.

יא ובאמצע החודש החמישי עבר משם וישב בבארת השבועה.

12וַיִּבְחֶץ הַחֹדֶשׁ הַשִּׁישִׁי פָּקַד יְהוָה אֶת־שָׂרָה וַיַּעֲשֶׂה לָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וַתַּהֵר:

יג ותלד בן בחודש השלישי ובאמצע החודש בעת אשר דבר יהוה אל אברהם בחג ביכורי הקציר נולד יצחק

יד וַיָּמַל אַבְרָהָם אֶת-בְּנוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי הוּא הָרְאֵל הַמִּמּוּל בִּבְרִית הַחֲזִית הַעֲצִיָּה עַל-עוֹלָם:

טו ובשנה השישית לשבוע הרביעי באנו אל אברהם אל באר השבועה ונראה אליו] כאשר אמרנו לשרה כי נשוב אליה והייתה הרה בן.[

טז וַנִּשְׁבֵּר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וַנִּמְצָא אֶת־שָׂרָה הָרָה לְפָנֵינוּ וַנִּבְרְכֵהוּ וַנְּגַדֵּה לוֹ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נִגְזָר עָלָיו לֹא־יָמוּת עַד־יוֹלֵד שֵׁה בָּנִים עוֹדִים וְיֵרֵא אוֹתָם טֶרֶם מוֹת וְבַיִצְחָק יִקָּרָא שְׁמוֹ וְזַרְעוֹ:

יז וכל זרע בניו יהיו גויים וייחשבו עם הגויים ומבני יצחק יהיה אחד לזרע קדוש ולא ייחשב עם הגויים.

18כי הוא היה לחלק לעליון וכל זרעו נפלו לרשת אלהים למען יהיה לה 'לעם לרשת מכל הגויים ויהיה לממלכה ולכוהנים ולגוי קדוש

19וַיֵּלְכְנוּ דֶּרֶךְ וַיַּגִּיד לַשָּׂרָה אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבְרָנוּ לוֹ וַיִּשְׂמְחוּ שְׁתֵּיהֶם שָׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹדֶל:

20ויבן שם מזבח ליהוה אשר הציל אותו ואשר שמח אותו בארץ מגוריו ויחגג חג שמחה בחודש הזה שבעת ימים על פני המזבח אשר בנה על באר השבועה

21ויבן לו ולעבדיו סוכות בחג הזה ,והוא היה הראשון לחגוג את חג הסוכות בארץ.

22ובשבעת הימים האלה הביא ביום יום אל המזבח עולה ליהוה בקר שניים ,אילים שניים ,שבעה כבשים ושעיר אחד לחטאת לכפר על עצמו ועל זרעו.

23ולתודה שבעה אילים ,שבעה גדי ,שבעה כבשים ושבעה עזים ,ואת מנחותיהם ואת נסכיהם ;ויקטר את כל חלבם על המזבח ,מנחת בחירה ליהוה ,לריח ניחות.

24ובוקר ובערב הקטרין ריחנים לבונה וגלבן ושטף ונרד ומור ובשמים וקמל את כל שבעת אלה הקריב כתושים מעורבבים יחד בחלקים שווים) ו(טהורים.

25וַיַּחַג אֶת-הַחַג הַזֶּה שֶׁבַע יָמִים וַיִּשַׂמֵּחַ בְּכָל-לִבּוֹ וּבְכָל-נַפְשׁוֹ הוּא וְכָל-אֲשֶׁר בֵּיתוֹ וְלֹא-הָיָה עִמּוֹ זָר וְעָרֵל:

26וַיְבָרֵךְ אֶת-בּוֹרְיו אֲשֶׁר בָּרָאוֹ בְּדוֹרוֹ כִּי בְּרָאָהוּ כְּחֶפְצוֹ כִּי יָדַע וְהֶבִיעַ כִּי מִמֶּנּוּ יְצַר נֶצֶל צְדָקָה לְדוֹרוֹת עוֹלָם ,וְמִמֶּנּוּ זֶרַע קֹדֶשׁ לְהַיְהִי כְּעֹשֶׂא הַכֹּל.

27וַיְבָרֵךְ וַיִּשָׂמֵחַ ,וַיִּקְרָא שֵׁם הַחַג הַזֶּה חַג יְהוָה שִׂמְחָה רָצוֹנָה לְאֵל הָעֶלְוֹן:

28וברכנו אותו לעולמים ואת כל זרעו אחריו לכל דורות הארץ כי חגג את החג הזה בעיתו כעדות לוחות השמים

29על כן נקבע בלוחות השמים על ישראל לחגוג את חג הסוכות שבעת ימים בשמחה בחודש השביעי לרצון לפני ה 'חוק עולם לדורותיהם בכל שנה ושנה.

30ולזה אין גבול ימים כי נחתם לעולם על ישראל לחגוג אותו וישבו בסוכות ויניחו זרים על ראשם ולקחו ענפי עלים ועצי נחל.

31וַיִּקַּח אַבְרָהָם עָנְפֵי תְּמָרִים וְפִי עָצִים טוֹבִים וַיְסַב אֶת הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֲנָפִים בַּבַּעֲנָפִים בַּבַּקֶר בַּיּוֹם בָּבֹקֶר וַיְהַל וַיְדַה לֶאֱלֹהָיו עַל־כֹּל בְּשִׂמְחָה:

פרק17

1ובשנה הראשונה לשבוע החמישי נגמל יצחק ביובל הזה [1982 AM] ,וַיַּעֲשֶׂה אַבְרָהָם מַשְׁתֶּה גָּדֹל בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּיוֹם גָּמַל יִצְחָק בְּנוֹ.

2וַיִשְׁמָעֵאל בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרִית הָיָה לִפְנֵי אַבְרָהָם אָבִיו תֻּחְמוֹ וַיִּשְׂמַח אַבְרָהָם וַיְבָרֵךְ אֶת-הָאֱלֹהִים כִּי רָאָה אֶת-בָּנָיו וְלֹא מֵת עָרֵר:

ג וַיִּזְכֹּר אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר אֵלָיו בַּיּוֹם אֲשֶׁר פָּרַד לוֹט מֵעָלָיו וַיִּשָׂמֵחַ כִּי נָתַן לוֹ יְהוָה זַרְעָה עַל־הָאָרֶץ לְרֹשׁ אֶת־הָאָרֶץ וַיְבָרֵךְ בְּכָל־פִּיו אֶת־בֹּרֵא כָּל־כֹּל:

ד ותרא שרה את ישמעאל מנגן ורוקד ואת אברהם שמח שמחה גדולה ותקנא בישמעאל ותאמר אל אברהם גרש את השפחה הזאת ואת בנה כי לא יורש בן השפחה הזאת עם בני יצחק

ה וַיֵּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְרָהָם בְּגַן שִׁפְחָתוֹ בְּגַן בְּנוֹ לְגָרְשָׁם מִמֶּנּוּ:

ו ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הילד ועל השפחה בכל אשר אמרה שרה אליך שמע אל דבריה ועשית כי ביצחק ייקרא שמך וזרעך

7ואת בן השפחה הזאת אעשהו לגוי גדול כי מזרעך הוא

ח וַיַּשְׁכֵּמָה אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם וְנֵד מַיִם וַיְּשַׂמֵּשׂ עַל כְּתִיב הָגָר וְעַל הַיֶּלֶד וַיְּשַׁלְּחָהָ:
9ותלך ותתנדוד במדבר באר שבע ,ויתכלו המים בבקבוק ,והילד צמא ,ולא יכל ללכת ,וייפל.
10ותקח אותו אמו ותשלך אותו תחת עץ זית ותלך ותושיב אתה על פניו מרחוק ירייית קשת כי אמרה אל אראה במות בני ותשב בכי:
יא וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ מַלְאַךְ אֱלֹהִים ,מִן הַקְּדוֹשִׁים ,לָמָּה תִּבְכֶּה הָגָר ?קַחִי אֶת־הַיֶּלֶד וְהַחֲזִיתוּ בְּיָדֵךְ כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹלֵךְ וְרָאָה אֶת־הַיֶּלֶד.
יב ותפקח את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את נאפחה מים ותשקה את ילדה ותקום ותלך מדבר פארן
13וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיְהִי לְקַשָּׁר וַיְהִי אֱלֹהִים עִמּוֹ וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מִן בְּנוֹת מִצְרָיִם:
יד ותלד לו בן ויקרא שמו נביות כי אמרה קרוב יהוה אלי בקראתי אליו
טו ויהי בשבוע השביעי בשנה הראשונה לו [2003 AM] בחודש הראשון ליובל הזה ,ביום שנים עשר לחודש הזה ,נשמעו קולות בשמים על אברהם כי נאמן הוא בכל אשר אמר לו ,וכי אהב את ה ,'וכי בכל צרה נאמן הוא.
16ויבא הנסיך מסטמה ויאמר לפני אלוהים הנה אברהם אהב את יצחק בנו וחפץ בו מכל דבר אחר צוה ממנו להקריב אותו לעולה על המזבח וראה אם יעשה את המצווה הזאת וידעת אם נאמן הוא בכל אשר תנסה אותו
יז וידע ה 'כי נאמן היה אברהם בכל צרותיו כי ניסה אותו בארצו וברעב ובעושר מלכים ניסה אותו שוב באשתו אשר נקרעה ממנו ובמילה ונסה אותו בישמעאל ובהגר שפחתו בשלחם
18ובכל אשר ניסה אותו נמצא נאמן ,ולא הייתה נפשו קצרת רוח ולא התמהמה לעשות ;כי נאמן היה ואוהב ה.'

פרק18

1וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלֹהִים אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי:
2וַיֹּאמֶר ,קַח אֶת-יְצָחֵ אֶת-יְדִיבְךָ אֲשֶׁר-אָהֲבַתָּ אֶת-יִצְחָק ,וְלֶךְ הַמָּהָה ,וְהַקְדַּבְנוּ עַל-אֶחָד הֶהָרִים אֲשֶׁר-אוֹמֵר.
ג וישכם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו עמו ואת יצחק בנו ויקרע את עצי העלה וילך אל המקום ביום השלישי וירא את המקום מרחוק
ד ויבא אל באר מים ,ויאמר אל נעריו ,שבו פה עם החמור ,ואני והנער נלך) הנה ,(וכאשר נשתחו ,נשוב אליכם.
ה וַיִּקַּח אֶת־עֲצִים הָעוֹלָה וַיְּשַׂמֵּשׂ עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד אֶל־הַמָּקוֹם הַהוּא:
ו ויאמר יצחק אל אביו אבי ויאמר הנני בני ויאמר אליו הנה האש והמאכל והעצים ואיפה הצאן לעולה אבי
ז וַיֹּאמֶר" ,אֱלֹהִים יִרְא לוֹ כָּבֶה לְעוֹלָה ,בְּנִי ".וַיִּגַּשׁ אֶל-מָקוֹם הַר הָאֱלֹהִים.
ח וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ וַיִּנֵּה אֶת־הָעֵצִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיְעַקֵּשׁ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּנֵּהוּ עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּטֵּחַ יָדוֹ לִקְחֹת אֶת־הַמַּכָּל לְשַׁחֵט אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ:
ט וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וְלִפְנֵי הַנַּסִּי מַסְטֶמָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אַל-תִּצְוֶה אֶת-יָדוֹ אֶל-הַנַּעַר וְאַל-תַּעֲשֶׂה-לוֹ מַאֲשֶׁר כִּי-רָאִיתִי אֶת-יְהוָה.
10וָאֶקְרָא אֵלָיו מִן הַשָּׁמַיִם וָאֹמַר אֵלָיו :אַבְרָהָם ,אַבְרָהָם ;וַיִּבְעַר וַיֹּאמֶר :הִנֵּה אָנֹכִי.
יא וָאֹמַר לוֹ אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ עַל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעֲשֶׂה־לוֹ מַאֲשֶׁר כִּי־עַתָּה הָרָאתִי כִּי־יָרָא אֶת־יְהוָה אַתָּה וְלֹא־מְנַתְּתָּ אֶת־בִּנְךָ בְּכוֹרְךָ מִמֶּנִּי:
12וַיִּבֵּשׁ הַנָּסִיךְ מַסְטֶמָא וַיִּרָא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרֶא וְהִנֵּה אֵיל תַּקַּד בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּשׁ אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ תַּחַת בְּנוֹ:
13וַיִּקְרָא אַבְרָהָם לַמָּקוֹם הַהוּא רָאָה יְהוָה כְּעַל־מָנֶה נֶאֱמַר בַּהַר רָאָה יְהוָה הוּא הַר צִיּוֹן:
14וַיִּקְרָא יְהוָה לְאַבְרָהָם שְׁמוֹ שְׁנַת מִן הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר הִרְאֵנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה:
15ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה יען עשית את הדבר הזה ולא חרשת את בנך את בן אהבתך ממני כי ברכתי אברכך והרבה ארביה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וזרעך יירשו את ערי אויביהם
טז ונברכו בזרעך כל גויי הארץ כי שמעת בקולי והראיתי לכל כי נאמנת בי בכל אשר אמרתי לך לך לשלום
יז וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו בְּאַרְבַּע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם עַל־בָּאֵר הַשְּׁבוּעָה:
18ויחגג את החג הזה בכל שנה שבעת ימים בשמחה ויקרא לו חג ה 'כשבעת הימים אשר הלך ושב בשלום
19ולפיכך נקבע ונכתב על לוחות השמים על ישראל ועל זרעו לחגוג את החג הזה שבעת ימים בשמחת חג.

פרק19

1ובשנה הראשונה לשבוע הראשון ליובל הארבעים ושנים ,שב אברהם וישב על פני חברון היא קרית ארבע ,שבועות שנים.
2ובשנה הראשונה לשבוע השלישי ליובל הזה מלאו ימי חיי שרה ותמות בחברון.
ג וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם לְהִתְאַבֵּד עָלֶיהָ וּלְקָבְרָהּ וַיְּחַנְּנֵנוּ הָאֲשֶׁר רוּחוֹ סָפָה וְלֹא יָחֲרֵף בְּדִבְרֵי פִּיו וַיִּמְצָא סַפָּה עָלָם בָּזֶה וְלֹא יָחֲרֵד:
4כי בסבלנות רוח דבר עם בני חת ,למען ייתנו לו מקום לקבור בו את מתו.
ה וַיִּתֵּן לוֹ יְהוָה חֵן לִפְנֵי כָּל רָאָיו וַיַּעֲמֵל בְּנֵי חֵת בְּעֲנָיוּת וַיִּתְּנוּ לוֹ אֶת-אֶדֶר הַמְּעָרָה הַכְּפָלִים אֶל-נֶגֶד מַמְרֵא הִיא חֶבְרוֹן בְּאַרְבַּע מֵאָה שֶׁכֶסֶף:
6ויתחננו לפניו לאמר ניתן לך בחינם אך לא אבה לקחת מידם בחינם כי נתן את מחיר המקום את הכסף במלואו וישתחווה לפניהם פעמיים ואחר כך קבר את מתו במערה הכפולה
ז וְהָיוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהָ שָׂרָה שֶׁבַע שָׁנִים וְעֶשְׂרִים שָׁנִים יֹבְלִים וְאַרְבַּע שָׁבוּעִים וְשָׁנָה אֶת־אֵלֶּה יְמֵי שָׁנִים חַיֵּיהָ שָׂרָה:
8זה הניסיון העשירי אשר נבחן בו אברהם ,והוא נמצא נאמן וסבלני ברוחו.

9ולא אמר דבר אחד על השמועה בארץ כי אמר אלוהים כי יתנה לו ולזרעו אחריו ,ויתחנן שם מקום לקבור את מתו ;כי נמצא נאמן , ונרשם על לוחות השמים כידידות אלוהים.
10ובשנה הרביעית לו לקח אשה לבנו יצחק ושמה רבקה בת בתואל בן נחור אחי אברהם אחות לבן ובת בתואל ובתואל בן מלכה אשר הייתה אשת נחור אחי אברהם
יא וַיִּקַּח לוֹ אַבְרָהָם אִשָּׁה שְׁלִשׁ וְשֵׁמָהּ קְטוּרָה מִבְּנוֹת עֲבָדָיו כִּי מָתָה הַגָר לִפְנֵי שָׂרָה וַתֵּלֶד לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים זִמְרָם וְיוֹקְשָׁן וּמְדָן וּמִדְיָן וְאִשְׁבָּק וְשׁוּעַ בִּשְׁבָעֵי שָׁנִים:
יב ובשבוע השישי בשנה השנית ילדה רבקה ליצחק שני בנים יעקב ועשו
יג ויעקב איש חלק וישר ועשו היה עז איש שדה ושעיר ויעקב ישב באוהלים.
יד וַיִּגְדֹּל הַנְּעָרִים וַיִּדַּל יַעֲקֹב כְּתִיב וְעֵשָׂו לֹא יָדָם כִּי אִישׁ שָׂדֶה וּצַד הוּא וְיָדָם מִלְחָמָה וְכָל-מַעֲשָׂיו עֲנָרִים:
15וַיֶּאֱבַרְהָם אֶת־יַעֲקֹב וְיִצְחָק אֶת־עֵשָׂו:
טז וירא אברהם את מעשי עשו וידע כי ביעקב ייקרא שמו וזרעו ויקרא לרבקה ויצוה על יעקב כי ידע כי אהבה היא את יעקב יותר מעשו
יז וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בִּתִּי שִׁמְרִי אֶת-יַעֲקֹב בְּנִי כִּי-הוּא יִהְיֶה תַּחְתִּי עַל-הָאָרֶץ וּלְבְרָכָה בְּתוֹךְ בְּנֵי-אָדָם וּלְתִפְרַכֵּב לְכָל-זֶרַע שֵׁם
18כי ידעתי כי יבחר בו יהוה להיות לו לעם נחלה מכל העמים אשר על פני הארץ
19וְהִנֵּה יִצְחָק בְּנִי אֶת-עֵשׂוּ אֹהֵב מִמַּעֲקֹב וַאֲנִי רָאִית כִּי אַתָּה אֱהֵב אֶת-יעקֹב:
20הוסיף עוד חסדך אליו ,ותיהי עיניך אליו באהבה ;כי היה לנו לברכה על הארץ מעתה ועד דורות הארץ.
21חזקו ידיך ושמח לבך בבנך יעקב כי אהבתיו מכל בני ברוך הוא לעולם וזרעו ימלא כל הארץ.
22אם יוכל אדם לספור את חול הארץ ,גם זרעו יספור.
23וכל הברכות אשר ברך יהוה אותי ואת זרעי יהיו ליעקב ולזרעו עד עולם
24ובזרעו יתברך שמי ושם אבותי שם ונואב וחנוך ומהללאל ואנוש ושת ואדם
25ואלה יסדו את השמים ולחזק את הארץ ולחדש את כל המאורות אשר ברקיע.
26וַיִּקְרָא אֶל־יעקֹב לְעֵינֵי רִבְקָה אִמּוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
27יעקב בני אהובי אשר אהבתי נפשי יברכך אלהים ממעל הרקיע ויתן לך את כל הברכות אשר בירך את אדם ואת חנוך ואת נח ואת שם ואת כל הדברים אשר דיבר אלי וכל הדברים אשר הבטיח לתת לי ידבק בך ובזרעך עד עולם כימי השמים על הארץ
28ולא ימשולו רוחות מאסטמה בך ובזרעך להטותך מעל יהוה אשר הוא אלהיך מעתה ועד עולם.
29וְהָיָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים לְךָ אָב וּלְךָ בְּכוֹר וּלְעָם עַד הַנָּם:
30לך לשלום בני .ויצאו שניהם יחד מאת אברהם.
31ותאהב רבקה את יעקב בכל לבה ובכל נפשה מאוד מעשו ויצחק אהב את עשו מאוד מיעקב

פרק20

1וביובל הארבעים ושנים בשנה הראשונה לשבוע השביעי ,קרא אברהם לישמעאל ולשנים עשר בניו וליצחק ולשני בניו ולששת בני קטורה ולבניהם.
2וַיְצַוֶּה אֹתָם לִשְׁמְרוּ אֶת דֶּרֶךְ יְהוָה וּלְעֲשׂוּ צְדָקָה וּלְאַהֲבוּ אִישׁ אֶת רֵעָיו וּכְכֹל הַמִּשְׁחָק הַזֶּה בְּכָל־הָאָדָם וּלְהַלֵּךְ אִישׁ לְהִתְהַלֵּךְ לְעַשְׂא מִשְׁפָּט וְצִדְקָה עַל־הָאָרֶץ:
ג למול את בניהם כברית אשר כרת עמם ולא סור ימין ושמאל מכל הדרכים אשר צוה אותנו ה 'ונשמר מכל זנות וטומאה.
ד וְכִי-תִזְנֶה אִשָּׁה אוֹ שְׁמַלְכָּה בְּכָם ,שְׂרָפוּהָ בָּאֵשׁ וְלֹא-יִזְנֶה עִמָּהּ אַחֲרֵי עֵינָם וְלֹא-יִקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹת כְּנַעַן כִּי-יְעָרֹשׁ זַרְעַן מִן-הָאָרֶץ.
5וַיְגַפֵּר לָהֶם אֶת-דִּין הַנְּפָקִים וְאֶת-דִּין הַסְּדוֹמִים אֲשֶׁר נִשְׁפּוּטוּ עַל-רָשְׁעָתָם וְאֶת-מָּתוּ בְּגִין זְנִיָּתָם וְטֻמְתוּ בְּגִין זְנִיָּנָה:
ו ושמרתם את עצמכם מכל זנות וטומאה ומכל טומאת חטאת פן תעשו את שמנו לקללה וכל חייכם לשריקה וכל בניכם נשמדו בחרב והייתם ארורים כסדום וכל שאריתכם כבני עמורה
ז אני מפצירה בכם בני ,אהבו את אלהי השמים ,ובכל מצותיו דבקו ,ואל תלכו אחרי גליליהם ,ואחרי טמאותיהם.
ח ואל תעשו לכם אלהים מוצקים ואלהים מפוסלים כי הבל הם ורוח אין בהם כי מעשה ידיים הם וכל הבוטח בהם לא בוטח בדבר.
9אל תעבדו אותם ואל תשתחוו להם ,כי אם עבדו את האל העליון והשתחוו לו תמיד ,וקוו לפניו תמיד ,ועשו ישר וצדקה לפניו ,למען ירצה בכם ויתן לכם רחמיו ,וישלח עליכם מטר בוקר וערב ,וברך את כל מעשיך אשר עשיתם על הארץ ,וברך את לחמך ואת מימך , וברך את פרי בטנך ואת פרי אדמתך ואת עדרי בהמתך ואת עדרי צאנך.
10והייתם לברכה בארץ ,וחפצו אתכם כל גויי הארץ ,וברכו את בניכם בשמי ,למען יתברכו כמוני.
יא וַיִּתֵּן לְיִשְׁמָעֵאל וּלְבָנָיו וּלְבְנֵי קְטוּרָה מַתָּנָה וַיְּשַׁלְּחֵם מֵעַל יְצַחֵק בְּנוֹ וַיִּתֵּן כָּל לְיִצְחֵק בְּנוֹ.
יב וַיֵּלְכוּ יִשְׁמָעֵאל וּבְנֵי קְטוּרָה וּבְנֵיהֶם יַחַד וַיֵּשְׁבוּ מֵפָּרָן עַד-בֹּא בָּבֶל בְּכָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר קֹדֶם פְּנֵי הַמִּדְבָּר:
13וַיַּעֲרְבוּ אֵלֶּה אֶת-עַל-הֵם ,וַיִּקְרָא שְׁמָם עַרְבִים וְיִשְׁמַעֵאלִים.

פרק21

1ובשנה השישית לשבוע השביעי ליובל הזה ויקרא אברהם ליצחק בנו ויצוהו לאמר זקנתי ואיני ידעתי יום מותי ושבעתי ימי.

2והנה אני בן מאה שבעים וחמש שנה ,וכל ימי חיי זכרתי את ה ,'ובכל לבי בקשתי לעשות רצון שלו ,וללכת ישר בכל דרכיו.
3שנא נפשי אלילים ,ועבדיהם בזיתי ,ונתתי את לבי ואת רוחי למען אשמור לעשות רצון בוראי.
4כי הוא אלוהים חי ,והוא קדוש ונאמן ,והוא צדיק מכל ,ואין עמו רצון פנים ואין רצון מתנות ;כי צדיק הוא אלוהים ,והוא עושה משפט על כל עוברי מצותיו ובזים בריתו.
ה ואתה בני שמור מצותיו ומשפטיו ואל תלך אחרי התועבות ואחרי הפסלים ואחרי המסכות.
ו וְאַל תֹּאכְלוּ דָּם בְּהֵים וְדָם בְּהֵים וְדָם עוֹף אֲשֶׁר עוֹף בַּשָּׁמַיִם.
ז וְאִם תִּשְׁחַט זַחַתְ זַחַת שְׁלָמִים רָצוֹן ,שְׁחַתָּה וְשָׁפַכְתָּ אֶת-דָּמָהּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ ,וְכָל-חֵלֶב הַמִּנְחַת הַקֶּרֶב עַל-הַמִּזְבֵּחַ עַל-סֹלֶת ,וְהַמִּנְחַת בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן ,וְנִסְכָּהּ ,כֻּלָּם יַחַד תַּעֲשֶׂה עַל-מִּזְבֵּחַ הָעֹלָה ,רֵיחַ נִיחֹ הוּא לִפְנֵי יְהוָה.
ח וְעָלַּתָ אֶת-חֵלֶב זִבְחַת הַתּוֹדָה עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-חֵלֶב אֲשֶׁר עַל-הַבֶּטֶן וְכָל-חֵלֶב הַקְּרִיב וְכָל-חֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְעַל-הַמִּתְנַיִם וְהַכָּבֵד תַּסִּיר עִם-הַכֵּלִים:
ט והקריבו את כל אלה לריח ניחוח רציף לפני יהוה את מנחתו ואת נסכו לריח ניחוח לחם מנחה ליהוה
10ואכלתם את בשרו ביום ההוא וביום השני ,ולא יבקע עליו השמש ביום השני עד אכלתו ,ולא יישאר דבר ליום השלישי כי לא ירצה] כי לא מאושר [ולא יאכל עוד ,וכל אוכליו יביא עליהם חטא כי כן מצאתי כתוב בספרי אבותי ,ובדברי חנוך ,ובדברי נח.
יא ועל כל מנחותיך תפזר מלח ומלח הברית אל-ייחסר בכל מנחותיך לפני יהוה.
12ולגבי עצי הקורבנות היזהר פן תביא עצים אחרים למזבח בנוסף לאלה :ברוש ,דפנה ,שקד ,אשוח ,אורן ,ארז ,סבין ,תאנה ,זית , מור ,דפנה ואספלתוס
יג ומן העצים האלה תניח על המזבח ,מתחת לקרבן ,אשר נבדקו במראהם ,ולא תניח עליו עץ סדוק או כהה ,כי אם עץ קשה וטהור , ללא דופי ,שלם וחדש ;ולא תניח עליו עץ ישן ,כי אין בו עוד ריח כראשונה.
יד חוץ מאלה ,אין עוד אחד אשר תניח) כי יתפזר הריח ,וריח ריחו לא יעלה השמים. (על המזבח
15שמור את המצווה הזאת ועשית בני ישר בכל מעשיך למען תהיה.
טז והיית טהור בכל עת בגופך ורחצת במים לפני שתגש להעלות על המזבח ורחצת ידיך ורגליך לפני שתגש אל המזבח וכי תכלית לזבח שוב רחצת ידיך ורגליך
17וְאַל-תֵּרָא דָּם עָלֶיךָ וְעַל-בְּגָדֶיךָ הִשָּׁמֶרְךָ בְּנִי מִדָּם הִשָּׁמֶרְךָ מְאֹד כְּסִי עָפָר:
18וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ כִּי הוּא הַנֶּפֶשׁ וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ.
19וְאַל תִּקְחוּ מִתְנַחַת בְּדָם אָדָם ,פֶּן יִשָּׁפֵךְ בְּלֹא דִּין ;כִּי הַדָּם הַשָּׁפֵךְ הוּא הַחֵטָא אֶת הָאָרֶץ ,וְאֵין הָאָרֶץ לְטָהֵר מִדָּם אָדָם אֶלָּא בְּדָם שׁוֹפְכֵהּ:
20וְאַל תִּקַּח מִנְחָה וּמַתָּנָה בְּדָם אָדָם דָּם בְּדָם לְמַעַן תֵּרָצֹא לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהִים עֶלְיוֹן כִּי מָגֵן הוּא לַטּוֹבִים וּלְמַעֲשֶׂה תִּשָּׁמֹר מִכָּל רָע וּלְמַעֲשֶׂה יוֹשִׁיעֲךָ מִכָּל מָוֶת:
21אני רואה בני כי כל מעשי בני האדם חטא ורשעה הם וכל מעשיהם טומאה ותועבה וזיהום הם ואין בהם צדק.
22השמר לך פן תלך בדרכיהם ותדרוך בנתיבותיהם וחטא חטאת מות לפני האל העליון פן יסתר פניו ממך והשיב אותך ביד פשעך והעיר אותך מן הארץ וגם את זרעך מתחת השמים ושמך וזרעך יימחה מכל הארץ.
23מִכָּל־מַעֲשֵׂיהֶם וּמִכָּל־טֻמְאָתָם שָׁבוּ וְחֻקַּת־אֱלֹהִים־עֶלְיוֹן שָׁמְרוּ וַעֲשִׂיתָ רְצוֹנוֹ וְהָיוּ יְשָׁרִים בְּכָל־דָּבָר:
24וְבָרַכְךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וְעָצַם מִמְּךָ נֵצֶל צֶדֶק בְּכָל־הָאָרֶץ לְכָל־דּוֹרוֹת הָאָרֶץ וְלֹא־יִשָּׁכַח שְׁמִי וְשִׁמְךָ תַּחַת־הַשָּׁמַיִם עַד־עוֹלָם:
כה לך בני לשלום .יחזקך האל עליון ,אלהי ואלהיך ,לעשות רצונו .ויברך את כל זרעך ואת יתר זרעך לדורות ועד עולם בכל ברכת צדקה .למען תהיה לברכה על כל הארץ.
26ויצא ממנו בשמחה.

פרק22

א ויהי בשבוע הראשון ליובל הארבעים וארבעה בשנה השנייה היא שנת מות אברהם ויבאו יצחק וישמעאל מאת באר השבועה לחגוג את חג השבועות הוא חג ביכורי הקציר אל אברהם אביהם ושמח אברהם כי באו שני בניו:
2כי ליצחק היה רכוש רב בבאר שבע ,ויצחק היה הולך לראות את רכושו ולשוב אל אביו.
ג ובימים ההם בא ישמעאל לראות את אביו ,ויבאו שניהם יחד ,ויצחק יקרב עלה ,ויקריב אותה על מזבח אביו אשר עשה בחברון.
ד וַיַּעֲשֶׂה תּוֹדָה וַיַּעֲשׂוֹת שָׂשׂוֹן לִפְנֵי יִשְׁמָעֵאל אָחִיו וַתַּעֲשֶׂה רִבְקָה מִדָּגָן טֶרֶשׁ וַתִּתֵּן אֶל־יעקֹב בְּנָהּ לָקַחַ אֶל־אַבְרָהָם מִבְּכוֹרֵי הָאָרֶץ לַאֲכָלָהֶם לְאַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאכֶל וַיְבָרֵךְ אֶת־בֹּרֵא הַכֹּל טֶרֶם מוֹת:
ה וגם יצחק שלח ביד יעקב לאברהם קורבן תודה טובה ויאכל וישתה.
ו וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתָּה וַיְבָרֵךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּרָא שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל־מְשַׁמֵּשׁ אֶרֶץ וַיִּתֵּן אֹתָם לִבְנֵי־אָדָם לֶאֱכֹלוּ וְשָׁתוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־בּוֹרְאָם
7וְעַתָּה אוֹדֶה אֱלֹךָ אֱלֹהַי כִּי רְאִיתָנִי הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵאַת שִׁשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים וְכָל יָמַי שָׁלוֹם הָיוּ לִי:
8לא גברה עליי חרב צר בכל אשר נתת לי ולבני כל ימי חיי עד היום הזה.
ט אלהי ,יהי חסדך ושלומך על עבדך ועל זרע בניו ,והיו לך לגוי בחירה ולנחלה מכל גויי הארץ ,מעכשיו ועד כל ימי דורות הארץ ועד כל הדורות.

10ויקרא ליעקב ויאמר בני יעקב יברכך אלהי כל ויחזקך לעשות צדקה ורצונו לפניו ויבחר בך ובזרעך והייתם לו לעם נחלת כרצונו כל הימים
יא ואתה בני יעקב גש ונישק אותי .ויגש וינשק לו ,ויאמר ברוך בני יעקב וכל בני אלהים עליון לעולמי עולמים .יתן לך אלהים זרע צדק ,ויקדיש מבנייך בתוך כל הארץ .יעבדו אותך גויים ,וכל הגויים ישתחוו לפני זרעך.
12חזק לפני אנשים ,ושלוט בכל זרע שת .אז יהיו דרכיך ודרכי בניך צדקנו ,והיו לגוי קדוש.
יג יִתֵּן אֱלֹהִים עֶלְיוֹן כָּל־הַבְּרָכוֹת אֲשֶׁר־בֵּרְכָנִי וַאֲשֶׁר־בֵּרְכָנֹה אֶת־נֹחַ וְאֶת־אָדָם יָנוּחוּ עַל־רֹאשׁ זַרְעֲךָ מִדּוֹר עַל־דּוֹר עַד־עוֹלָם:
יד ויטהר אותך מכל עוולה וטומאה למען ייסלח לך כל העבירות אשר עשית בשוגג .וחזקך ויברכך וירשת את כל הארץ.
15ויחדש את בריתו עמך למען תהיה לו לגוי נחלתו לכל הדור והיה לך ולזרעך לאלהים באמת ובצדק כל ימי הארץ.
טז ואתה בני יעקב זכר דברי ושמר מצות אברהם אביך הבדלת מן הגויים ואל תאכל עמהם וכמעשיהם אל תעשה ואל תהיה חבר עמם כי טמאים מעשיהם וכל דרכיהם טומאה ותועבה וטומאה הם
17יזבחו את זבחיהם למתים ,ויעבדו רוחות רעות ,ועל קברים יאכלו ,וכל מעשיהם הבל ואפס.
18אין להם לב להבין ,ועיניהם לא רואות מה מעשיהם ,ואיך הם טועים לאמר לעץ אתה אלהי ,ולאבן אתה אדני ואתה מושיעי.
19ואתה בני יעקב יעזור לך האל העליון ויברכך אלהי השמים והסירך מטומאתם ומכל תעתם
20הִזָּהֶרְתָּ בְּנִי יַעֲקֹב מִלְּקַח אִשָּׁה מִכָּל-בְּנוֹת כְּנַעַן כִּי-יְעָרֵשׁ כָּל-זַרְעוֹ מֵאֶרֶץ:
21כי בעוונת חם טעה כנען ,וכל זרעו יימחה מן הארץ וכל שאריתה ,וכל צאצא ממנו לא יושע ביום הדין.
22וכל עובדי האלילים והחולים
)א (לא יהיה להם תקוה בארץ החיים;
)ב (ולא יהיה זכרם על הארץ;
)ג (כי ירדו שאול,
)ד (ואל מקום הרשעה ילכו,
כשם שנלקחו בני סדום מן הארץ ,כך יילקחו כל עובדי האלילים.
23אַל-תִּירָא בְּנִי יַעֲקֹב וְאַל-תֵּחַת בֶּן-אַבְרָהָם יִשָׁמְרֶךָ אֱלֹהִים עֶל-יְדֵין מֵאַחֲרֵד וּמִכָּל-דְּרָכוֹת תּוֹעֵבֹת יְצִיעַךָ:
כד את הבית הזה בניתי לי למען אשר שמי עליו בארץ] לתוך ולזרעך נתן לעד [ובית אברהם ייקרא לך ולזרעך נתן לעד כי אתה תבנה את ביתי ותקים את שמי לפני אלהים לעד זרעך ושמך יעמדו לכל דורות הארץ.
25וַיַּחְדַּל לְצַוּוֹ וּלְבָרְכוֹ.
26וַיִּשְׁכְּבוּ שְׁנֵיהֶם עַל־מִטָּה אֶחָד וַיִּשְׁנֶה יַעֲקֹב בְּחֵיק אַבְרָהָם אֲבִי־אָבִיו וַיְשַׁקְלוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּשְׂמַח עָלָיו חֶבְרָתוֹ וּלְבָבוֹ:
27וַיְבָרְכוֹ בְּכָל־לִבּוֹ וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים עֶל־הַעֶלָה אֱלֹהִים כָּל וּבוֹרֵא כָּל אֲשֶׁר הוֹצִיאֵנִי מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְנִתָּנִי אֶת־הָאָרֶץ הַזֶּה לַיְרִישֶׁתָּהּ לְעוֹלָם וְאֶקִּים זֶרַע קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הַעֶלֹהִים עֶל־הַעֶלָה עַל־עוֹלָם:
28ויברך את יעקב ויאמר בני אשר שמחתי בו בכל לבי ובחיבה יִשְׁמֹא חַסְדֶּךָ וְרַחֲמֶיךָ עָלָיו וְעַל זַרְעוֹ עַד עוֹלָם:
29ואל תעזוב אותו ואל תבזה אותו מעתה ועד ימי עולם ותיפקחו עיניך עליו ועל זרעו למען תשמר אותו וברכך וקדשת אותו לגוי לנחלתך
30וברכו בכל ברכותיך מעתה ועד כל ימי עולם ,וחדש את בריתך ואת חסדך עמו ועם זרעו ככל חפצך לכל דורות הארץ.

פרק23

1וַיָּשְׁמַן שְׁתֵּי אֶצְבַּעַת יַעֲקֹב עַל עֵינָיו וַיְבָרֵךְ אֶת-אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַיְּכַסֶּה פָּנָיו וַיִּפְרַשׁ אֶת-רַגְלָיו וַיִּנָּהֵל אֶל-אֲבוֹתָיו:
2וְעַל כָּל זֶה יַעֲקֹב שָׁכֵב בְּחֵיקוֹ וְלֹא יָדַע כִּי מֵת אַבְרָהָם אֲבִי אָבִיו:
3וַיִּעֲקֹץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וְהִנֵּה אַבְרָהָם קַר כַּקֶּרַח וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי וְאֵין מַדְבֵּר וְיָדַע כִּי מָתוֹ:
ד ויקם מחיקו וירץ ויגיד לרבקה אמו ותלך רבקה אל יצחק בלילה ותגיד לו וילכו יחדו ויעקב עמהם ונר בידו ויבאו וימצאו את אברהם שכב מת
5וַיִּפֹּלַח יִצְחָק עַל־פְּנֵי־אָבִיו וַיִּבְכֶּה וַיְשַׁקְהוּ.
ו וַיִּשְׁמַע הַקּוֹלִים בְּבֵית אַבְרָהָם וַיָּקָם יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּבְכֶּה עַל־אַבְרָהָם אָבִיו הוּא וְכָל־בֵּית אַבְרָהָם וַיִּבְכּוּ בְּכִי גְּדֹלָה:
ז ויקברוהו יצחק וישמעאל בניו במערה הכפולה על פני שרה אשתו ויבכוהו ארבעים יום כל אנשי ביתו ויצחק וישמעאל וכל בניהם וכל בני קטורה במקומם ויתמו ימי הבכי לאברהם
ח וַיְחִי שְׁלֹשָׁה יוֹבְלִים וְאַרְבַּעַת שְׁבָעִים שָׁנִים ,מֵאָה שָׁנִים וְחַמָּה שָׁנִים ;וַיְּשָׁלֹשׁ יְמֵי חַיָּיו וְהָיָה זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים.
9כי ימי האבות ,של חייהם ,היו תשעה עשר יובלים ;ואחרי המבול הם החלו לגדול פחות מתשעה עשר יובלים ,ולהמעיט ביובלים , ולהזדקן מהר ,ולהיות שבעים ימיהם בגלל צרות רבות ורשע דרכיהם ,מלבד אברהם.
10כי אברהם היה תמים בכל מעשיו עם ה 'ורצה בצדקה כל ימי חייו והנה לא מלא ארבעה יובלים בחייו כי זקן מרשע ושבע ימיו
יא וכל הדורות אשר יקומו מן העת הזאת ועד יום הדין הגדול יזדקנו במהרה ,בטרם ימלאו שני יובלים ,וידעתם עזבהם מחמת זקנתם וכל ידיעתם תיעלם.
יב ובימים ההם ,אם יחיה איש יובל וחצי שנים ,יאמרו עליו' :חיה ארך ,ורוב ימיו כאב ויגון וצרה ,ואין שלום'.

13כי אסון על אסון יבוא ,ופצע על פצע ,וצרה על צרה ,ובשורה רעה על בשורה רעה ,וחולי על מחלה ,וכל משפטים רעים כאלה ,
זה על זה ,מחלה ומפלה ,ושלג וכפור וקרח ,וחום ,וצמרמורות ,ותחושת ערפול ,ורעב ,ומוות ,וחרב ,ושבי ,וכל מיני אסון ומכאובים.
14וכל אלה יבאו על דור רע ,אשר פושע בארץ :מעשיהם טומאה וזנות ,וזיהום ותועבות.
15וַיֹּאמְרוּ יְמֵי הָאָבוֹת רַבִּים הָיוּ עַד אֶלֶף שָׁנִים וְטוֹבִים וְהִנֵּה יְמֵי חַיֵּינוּ אִם-יֶהֱיֶה אָדָם שְׁלֹשִׁים שָׁנִים וְעֶשְׂרָה וְאִם-גָּזוֹר הוּא שְׁלוֹם וְאֵין
שָׁלוֹם בִּימֵי הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה:
16ובדור ההוא ירשיעו הבנים את אבותיהם ואת זקניהם על חטא ועוולה ועל דברי פיהם ועל הרעות הגדולות אשר הם עשו ועל
עזיבת הברית אשר כרת ה 'ביניהם ובינו לשמר ולעשות את כל מצותיו ומשפטיו ואת כל תורותיו ולא לסטות ימין ושמאל:
17כי כולם עשו רע ,וכל פה ידבר עוולה וכל מעשיהם טומאה ותועבה הם ,וכל דרכיהם זוועה ,טומאה והרס.
18הנה הארץ תיחרב בגלל כל מעשיהם ולא יהיה זרע גפן ולא שמן כי מעשיהם כופרים כולם יחד בהמה ובהמה ועוף וכל דגי הים
בגלל בני האדם
19וירבו איש עם רעהו ,צעיר עם זקן ,וזקן עם צעיר ,עני עם עשיר ,ענו עם גדול ,וקבצן עם נשיא ,על דבר התורה והברית ,כי שכחו
מצות וברית ,וחגים וחדשים ושבתות ויובלים וכל המשפטים.
20וַיַּעַמְדוּ בְקַשְׁתוֹת וַחֲרָבוֹת וְהַמִּלְחָמָה לְהָשִׁיבָהּ אֶל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא יָשׁוּבוּ עַד־יִשָּׁפֵךְ דָּם רַב עַל־הָאָרֶץ ,אִישׁ עַל־רֵעַם.
21ולא ישובו הנמלטים מרשעתם אל דרך הצדקה ,כי כולם יתנשאו למרמה ולעושר ,למען ייקחו איש את כל אשר לרעך ,ויקראו שם
גדול ,אך לא באמת ולא בצדק ,ויטמאו את קודש הקודשים בטמאתם ובשחיתות טמאתם.
22ועונש גדול יבוא על מעשי הדור הזה מאת ה ,'והוא יתן אותם לחרב ולמשפט ולשבי ,ולבזה ולטרפה.
23וַיָּעִיר עֲלֵיהֶם אֶת חַטָּאֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַחֲמִידוּ וְלֹא יַכְבִּידוּ פְּנֵי לָעֹן ,לֹא זָקֵן וְלֹא נַעֲשֶׂה וְלֹא אִישׁ ,כִּי רְשָׁעִים הֵם וַעֲזוּרוּ רָע מִכָּל בְּנֵי
אָדָם .וַיַּחֲמוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-יַעֲקֹב פשע ,ודמים רבים יישפך על-אֶרֶץ ,ולא יהיה מְקַבֵּר ואין מְקַבֵּר.
24בימים ההם יצעקו בקול רם ,ויקראו ויתפללו למען יושעו מיד החוטאים הגויים ;אך איש לא יושע.
25וראשי הילדים יהיו לבנים ושערות אפור ,וילד בן שלושה שבועות ייראה כבן מאה שנה ,וקומתם תישבר בצרה ובדיכוי.
26ובימים ההם יחל הבנים ללמוד תורות ולבקש מצוות ולשוב אל דרך הצדקה.
27והחלו הימים לרבות ולהתרבה בקרב בני האדם הללו עד אשר יקרבו ימיהם לאלף שנה ולמספר שנים גדול יותר ממה שהיה
מספר הימים.
28ולא יהיה זקן ולא שבע ימיו כי כולם יהיו כטנים ובחורים
29וכל ימיהם ישלימו ויחיו בשלום ובשמחה ,ולא יהיה שטן ולא כל משחית רע ;כי כל ימיהם יהיו ימי ברכה וריפוי.
30ובעת ההיא ירפא יהוה את עבדיו ,ויקומו וראו שלום גדול ,וגירשו את אויביהם .והצדיקים יראו ויודו ,ושמחו שמחה לנצח נצחים ,
ויראו את כל משפטיהם ואת כל קללותיהם על אויביהם.
31ועצמותיהם ינוחו בארץ ורוחם שמחה רבה וידעו כי יהוה הוא עושה משפט וחסד למאות ולאלפים ולכל אוהביו
32ואתה משה כתוב את הדברים האלה כי כה כתובים הם ,והם רשומים על לוחות השמים לעדות לדורות עד עולם.

פרק24

א ויהי אחרי מות אברהם ויברך יהוה את יצחק בנו ויקם מחברון וילך וישב אל באר החזון בשנה הראשונה לשבוע השלישי [2073]
ליובל הזה שבע שנים
2ובשנה הראשונה לשבוע הרביעי החל רעב בארץ ,מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם.
ג וַיָּבֵא יַעֲקֹב נָזִיד עֲדָשִׁים וַיָּבֹא עֵשָׂו רָעֵב מִן הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב אָחִיו תְּנָה־לִּי מִן־הַנָּזִיד הָאָדֹם הַזֶּה וַיֹּאמֶר לוֹ יַעֲקֹב מְכֹרְתָּךְ
וַאֲנִיתָה־לְּךָ לֶחֶם וְגַם מִן־הַנָּזִיד הָעֲדָשִׁים הַזֶּה:
4ויאמר עשו בלבו אמות ,מה תועלת לי הבכורה הזאת?
ה וַיֹּאמֶר אֶל־יעקֹב" :אֲנִי נָתַן לָךְ ".וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב" :הִשָּׁבְעַת לִי הַיּוֹם ".וַיִּשָּׁבַע לוֹ.
ו וַיִּתֵּן יַעֲקֹב לְעֵשׂוּ אָחִיו לַחֶם וְנָזִיד וַיֹּאכַל עַד שָׂבַע וַיָּבֹא עֵשׂוּ אֶת בְּכֹרָתוֹ עַל־כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ עֵשׂוּ אֱדוֹם עַל־עַל־הַנָּזִיד הָאָדם אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ
יַעֲקֹב בְּכֹרָתוֹ:
ז וַיִּבְכֶּל יַעֲקֹב וַיֵּרֶד עֵשָׂו מִמְּעֻדָּתוֹ.
ח וַיְהִי רָעָב עַל־הָאָרֶץ וַיֵּלֶךְ יִצְחָק לָרֶד מִצְרַיִם בשנה שתים לשבוע ההוא וַיֵּלֶךְ אֶל־מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָר אֶל־אֲבִימֶלֶךְ:
9וַיֵּרָאֵהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר לוֹ אַל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שֵׁב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אֹמַר־לֵךְ וְגָר בָּאָרֶץ הַזֶּה וְהָיָה עִמָּךְ וּבְרָכֶךָ:
10כי לך ולזרעך אתן את כל הארץ הזאת ,ואקיים את שבועתי אשר נשבעתי לאברהם אביך ,ורבתי את זרעך ככוכבי השמים ,ואתן
לזרעך את כל הארץ הזאת.
יא ונברכו בזרעך כל גויי הארץ כי שמע אביך בקולי ושמר משמרתי ומצוותיי וחוקי ומשפטיי ובריתי ועתה שמע בקולי ושב בארץ
הזאת
12וַיֵּשֶׁב בִּגְלָר שְׁלֹשֶׁת שְׁבוּעִים שָׁנִים.
יג וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ עָלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ לֵאמֹר כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ יָמוּת:
יד וַיַּעֲצִק גָּדֵל בִּפְלִשְׁתִּים וַיַּעֲשֵׂב נַחֲסוֹת רַב בָּקָר וּצֹאן וּגְמָלִים וַחֲתוֹרִים וְהַבַּיִת גָּדוֹל:
טו וַיִּזְרַע בָּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֵא מֵאַת פִּים וַיִּגְדַּל יִצְחָק מְאֹד וַיְקַנְאוּ בוֹ פְּלִשְׁתִּים
טז ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אברהם בימי אברהם ,סתמו אותם הפלשתים אחרי מות אברהם וימלאו אותם אדמה.

17וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל-יִצְחָק לֵךְ מֵעָלֵנוּ כִּי עָזַר מִמֶּה וַיֵּלֶךְ יִצְחָק שָׁם בְּשָׁבַע הַשְּׁבִיעִי שָׁנָה וַיָּגָר בְּעֵמֵי גֵּרָר:

18וַיַּחֲפּוֹרוּ שָׁבוּ אֶת-בָּאֲרֵי הַמַּיִם אֲשֶׁר חִפְרוּ עַבְדֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַאֲשֶׁר סָתְמוּ הַפְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּקְרָא שְׁמָם כְּשֵׁם שְׁמָם אַבְרָהָם אָבִיו:

19וַיַּחֲפּוֹרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בָּאֵר בַּגָּיָה וַיִּמָּצְא מַיִם חַיִּים וַיָּרִבוּ רֹעֵי גֵרֶר אֶת-רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא יִצְחָק שֵׁם הַבָּאֵר עֱוְרוּ עָלֵינוּ:

20וַיַּחְפְּרוּ בָּאֲרַת שֵׁנִית וַיָּרִבוּ גַּם עַל־הָאֵלֶּה וַיִּקְרָא שְׁמָהּ אֵיָּה וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם וַיַּחְפְּרוּ בְּאֶחָד וְלֹא־רָבוּ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ מְרוּחָה וַיֹּרֶב יִצְחָק עַתָּה הִרְבִּינוּ יְהוָה וַיָּרַבְנוּ בָּאָרֶץ:

21וַיַּעֲלֶה מִשָּׁם אֶל־בַּאֲרַת הַשְּׁבוּעָה ,בַּשָּׁבוּעַ הָרִאשׁוֹן לַיּוֹבֵל הַנִּמְתָּה וְהַדָּעָה.

22וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בלילה ההוא בראש החדש הראשון ויאמר אליו אנכי אלוהי אברהם אביך אל תירא כי אנכי עמך וברכך אברכך והרבה אעשה את זרעך כחול הארץ למען אברהם עבדי

23וַיִּבֶן שָׁם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־בָּנָה אַבְרָהָם אָבִיו בְּרֵאשָׁנָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה וַיִּקַר זֶבַח לֵאלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיו:

24וַיַּחְפּוּ בָּאַר וַיִּמָּצְא מַיִם חַיִּים.

25וַיַּחֲפּוֹרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בָּר אַחֵד וְלֹא מָצְאוּ מַיִם וַיֵּלְכוּ וַיַּגְּדוּ לְיִצְחָק כִּי לֹא מָצְאוּ מַיִם וַיֹּאמֶר יִצְחָק נִשְׁבַּעְתִּי הַיּוֹם לְפָלִשְׁתִּים וְהַדָּבָר הַזֶּה נִגְדַּע לָנוּ:

26וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בַּר הַשְּׁבוּעָה כִּי שָׁם נִשְׁבַּע לַאֲבִימֶלֶךְ וּלְאַחוּזַת רֵעָיו וּלְפִכְלוֹ הַנְּשִׁיבָה אוֹר צַבְרָיו:

27וידע יצחק ביום ההוא כי נשבע להם באילוץ לעשות אתם שלום

28וַיְּקַל יצחק ביום ההוא את הפלשתים ויאמר ארורים הפלשתים עד יום זעם וזעם מקרב כל הגויים ישים אותם אלהים ללעג ולקללה ולחרון זעם וזעם בידי החוטאים הגויים ובידי הכתים

29וכל אשר נמלט מחרב האויב ומן הכתים ,יעקר גוי צדיק במשפט מתחת השמים ;כי היו לאויבים ולצוררים לבני לדורותיהם על הארץ.

30ולא יִהְיַתֵּר לָהֶם שָׂרִיד וְאֵין נוֹשֵׁעַ בְּיוֹם חֵם הַדִּין לַהֲרֵד וְעִקּוּ וְהִגָּרוּשׁ מֵאֶרֶץ כָּל-זֶרַע פְּלִשְׁתִּים) יְצַר עוֹד לַכַּפְתּוֹרִים אֵלֶּה שָׁם וְזֶרַע עַל-הָאָרֶץ:

31כי אף עלה השמים ,משם יורד ,וגם אם יחזק בארץ ,משם יגרר ,וגם אם יסתר בגויים ,גם משם יסורש ;וגם אם ירד שאול ,גם שם יהיה משפטו גדול ,וגם שם לא יהיה לו שלום.

32ואם ילך בשבי ,ביד מבקשי נפשו יהרגנו בדרך ,ולא יינתן לו שם וזרע בכל הארץ ,כי לקללת עולם ילך.

33וכה כתוב וחקוק עליו על לוחות השמים ,לעשות לו ביום הדין ,למען ייעקר מן הארץ.

פרק25

ובשנה השנייה לשבוע הזה ביובל הזה ,קראה רבקה ליעקב בנה ותדבר אליו לאמר בני אל-תקח לך אשה מבנות כנען כעשיו אחיך אשר לקח לו שתי נשים מבנות כנען ומררו את נפשי בכל-טמאותם כי כל-מעשיהם זנות ותאווה הם ואין בהם צדקה כי רעים הם.

2ואני בני אוהב אותך מאוד ,וליבי וחיבתי יברכו אותך בכל שעה ביום ובכל משמר הלילה.

ג ועתה בני שמע בקולי ועשית את רצון אמך ואל תקח לך אשה מבנות הארץ הזאת כי אם מבית אבי וממשפחת אבי בלבד .ולקחת לך אשה מבית אבי וברכהך האל העליון והיו בניך לדור צדיק ולזרע קדש.

4ויאמר יעקב אל רבקה אמו ויאמר לה הנה אמא בת תשע שבועות שנים ולא ידעתי ולא נגעתי באישה ולא ארשתי לאישה ולא חשבתי לקחת לי אשה מבנות כנען

ה כי אני זוכר ,אמא ,את דברי אברהם אבינו ,כי ציונאני לבלתי לקחת אשה מבנות כנען ,כי אם לקחת לי אשה מזרע בית אבי וממוצאי.

ו שמעתי קודם כי ילדו בנות ללבן אחיך ואשמתי עליהן לקחת אשה ממנה.

7ועל כן שמרתי ברוחי פן אטעה או פן אשחית בכל דרכי בכל ימי חיי ,כי על תאווה וזנות נתני אברהם אבי מצוות רבות.

8וְעַל־כָּל־אֲשֶׁר צִוָּנִי ,כָּל־עֶשְׂנֵי־עֶשְׂרִים שָׁנִים נִתְעַל עִמִּי אָחִי וַיְדַבֵּר אֵלַי תַּרְבוּת וַיֹּאמֶר' :אָחִי ,קַח לִי אֶת־אֲחוֹת מִשְׁתֵּי־נַשְׁיֵי 'וְאֲנִי מַאֲשֶׁר עָשָׂה כַּעֲשָׂה:

ט אנכי נשבע לפניך אמא כי לא אקח לי אשה מבנות זרע כנען כל ימי חיי ולא ארע כאשר עשה אחי.

י אַל-תִּירָא אִמָּה ,בְּדַעְתִּי כִּי-עֱשֶׂה רְצוֹנְךְ וְאֶלְכֶה בְּיֹשֶׁר ,וְלֹא-אַשְׁחִית דְּרָכַי לְעוֹלָם.

11ותשא את פניה השמים ותשלח את אצבעות ידיה ותפתח את פיה ותברך את האל העליון אשר ברא את השמים ואת הארץ ותודה לו ותשבח לו:

12ותאמר ברוך יהוה אלהים ומברוך שמו קדשו לעולם ועד אשר נתן לי יעקב בן טהור וזרע קדוש כי לך הוא ולך יהיה זרעו תמיד ולכל הדורות ועד עולם

13ברכוהו יהוה ונת בפי ברכת צדק ואברכוהו.

14ובשעה ההיא ,כאשר ירדה רוח הצדקה אל פיה ,ותשים את שתי ידיה על ראש יעקב ותאמר:

15ברוך אתה אדון הצדק ואלוהי הדור ויברכך מכל דורות אדם ייתן לך בני דרך הצדקה ויגלה צדק לזרעך.

טז וַיַּרְבֶּה אֶת־בְּנֶיךָ בְּיַעְךְ וַיָּקֻמוּ כְּמִסְפַּר חֳדָשִׁים שָׁנָה וַיִּרְבוּ בָּנֵיהֶם וְגָדוּ מִכֹּבְכֹת הַשָּׁמַיִם וְהָיָה מִסְפָּרָם מֵחוֹל הַיָּם:

יז וַיִּתֵּן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֵּר תִּתְּנָהּ לְאַבְרָהָם וּלְזַרְעָו אַחֲרָיו עַד־עוֹלָם וַיַּחֲזוּהָ לְנֶחַת עוֹלָם:

18ואראה לך בני ילדים ברוכים בחיי ,וזרע מבורך וקדוש יהיה כל זרעך.

19וכאשר רעננת את רוח אמך בחייה ,יברכך בטן יולדתך כך ,ושדי יברכך ופי ולשוני ישלחו אותך מאוד.
20תרבה ותתפשט על פני הארץ ,ויהיה זרעך שלם בשמחת שמים וארץ לנצח ;ויהיה זרעך שמח ,וביום השלום הגדול יהיה לו שלום.
21וְיָם שְׁמֶךָ וְזַרְעֲךָ לְדָרִים וְהָיָה הָאֵל עֶלְיֹן לָהֶם לֶאֱלֹהִים וְשָׁכֵן אֱלֹהֵי צֶדֶק עִמָּהֶם וְיָבְנָה מִקְדָּשׁוֹ לְדָרִים עַל־עֲדָרִים:
22ברוך ,מְבָרַכְךָ ,וְכָל בָּשָׂר ,מְקַלַּלְךָ לַשֶּׁקֶר ,יְקָרוּר.
23ותנשק אותו ותאמר לו" :יאהב אותך אדון העולם כשם שלב אמך וחיבהה ישמחו בך ויברכך ".ותפסיק לברך.

פרק26

1ובשנת השביעית לשבוע ההוא קרא יצחק לעשו בנו הבכור ויאמר אליו זקן אנכי בני והנה עיני כהות לראות ולא ידעתי יום מותי
2ועתה קח את כלי הציד שלך את אשפתך ואת קשתך וצא השדה וצוד וצוד אותי בני ועשית לי מַטעַן כַּאֲשֶׁר תַּאֲהַב נַפְשִׁי והבאתּו
אליי וָאֹכֶל וְתִבְרֶכְךָ נַפְשִׁי טֶרֶם מוֹתִי:
3וְרִבְקָה שְׁמַעְתְּ אֶת-יִצְחָק דִּבֵּר אֶל-ע
4וַיֵּצֵא עֵשָׂו שָׂמֵחַ הַשָּׂדֶה לָצוּד וּלְדֹשׁ וּלְבָא אֶל-אָבִיו הַהִיא:
ה ותקרא רבקה ליעקב בנה ותאמר אליו הנה שמעתי את יצחק אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר צַד לִי וְעָשִׂית לִי מַעֲשֶׂה וְהָבִיא לִי
אֲשֶׁר
ו אכל ואברכך לפני יהוה לפני מות .ועתה בני שמע בקולי ,באשר אנכי מצוך :לך אל-צאנך והבא לי שני גדי עזים טובים ,ואעשה
אותם מטעמים לאביך ,כאהבתו ;והבאתם אל אביך ,ויאכל ויברכך לפני יהוה לפני מותו ,ועבור תבורך.
7ויאמר יעקב אל רבקה אמו אמי לא אחנה דבר אשר יאכל אבי ואשר ייטב לו רק ירא אני אמי פן יכיר את קולי וירצה לגעת בי
ח וְתֵדַע כִּי-חַלָּק אֲנִי וְעֵשָׂו אָחִי שָׂעִיר וְאֶרְאֶה לִפְנֵי עֵינוּ כְּעֹשֵׂא רָע וְעָשָׂה אֲשֶׁר לֹא צִוָּנִי וְחָרַע בִּי וְאֶבְאֶת עַל־עַל־עַל־אֲשֶׁר־לֹא־צִוָּנִי:
ט ותאמר אליו רבקה אמו :עליי קללתך בני ,רק שמע בקולי.
10וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב בְּקוֹל רִבְקָה אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח שְׁנֵי גְּדִי עִזִּים טוֹבִים וְרַמִּים וַיָּבֵאם אֶל-אִמּוֹ וַתַּעֲשֶׂה אֵל-אִמּוֹ מַטְעָם כַּאֲשֶׁר-הוּא חָבַר:
יא ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול אשר היה עמה בבית ותלביש את יעקב בנה הקטן ותשים את עורות הגדיים על ידיו ועל
צואריו החשופים
12ותתן את הבשר ואת הלחם אשר הכינה ביד יעקב בנה.
13ויבא יעקב אל אביו ויאמר אני בנך עשיתי כאשר צויתי קום שב ואכל ממה שדשתי אבי למען תברכני נפשך
14ויאמר יצחק אל בנו :איך מצאת כל כך מהר בני?
טו וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי ה 'אֱלֹהֶיךָ מְצָאנִי:
טז וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק :גַּשְׁב וַאֲמְשַׁגְשֶׁךָ בְּנִי ,הַאֲשֶׁר בְּנִי עֵשָׂו אַתָּה אוֹ לֹא.
יז וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵׁו וַיֹּאמֶר הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדִים יְדֵי עֵשָׂו:
יח ולא הבחין בו כי פקודה מן השמים היא להסיר את דעתו ויצחק לא הבחין כי ידיו שערות כידי עשו אחיו ויברכו
19וַיֹּאמֶר הַבְּנִי אַתָּה עֵשָׂו וַיֹּאמֶר הַגִּישׁ אֵלַי וָאֹכֶל מֵאֲשֶׁר דַּדְגָּתְךָ בְּנִי וּבְרֶכְךָ נַפְשִׁי:
20וַיַּגִּיב אֵלָיו וַיֹּאכֵל וַיְגִיב לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתֶּה:
21וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו :גַּשְׁב וְנַשְׁקֵנִי בְּנִי.
22וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁקֵהוּ וַיָּרַח אֶת-רֵיחַ בְּגָדוֹ וַיְבָרְכוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה מְלֹא אֲשֶׁר בָּרֵךְ יְהוָה:
23וְיִתֶּן יָדָה לְךָ מֵטַל הַשָּׁמַיִם וּמֵטַל הָאָרֶץ וְרַב דָּגָן וְשֶׁמֶן יַעֲבַדְךָ גּוֹיִם וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ עַמִּים:
כד היה אדון על אחיך ,ובני אמך ישתחוו לך ;וכל הברכות אשר ברכני ה 'וברך את אברהם אבי ,תינתן לך ולזרעך עד עולם .ארור
מקללך ,וברוך ברכך.
25וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יְצַחַק לְבָרֵךְ אֶת-יַעֲקֹב בְּנוֹ ,וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מֵעַל יְצַחֵק אָבִיו וַיָּבֹא עֵשָׂו אָחִיו מִצַּד צַדּוֹ.
26וגם הוא עשה מאכל טעם ויביא אותו אל אביו ויאמר אל אביו יקום אבי ויאכל מצידי למען תברכני נפשך
27וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי אַתָּה וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי בְּכוֹרְךָ בְּנֶךָ עֵשָׂו עָשָׂה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי:
28וַיִּתָּמֵא יצחק מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר צַד וְכַל הַבִּיא אֵלַי וָאֹכַל אֶת־כֹל טֶרֶם־בֹּאתָ וָאֲבָרְכָהּ וְהוּא יְבָרֵךְ וְכָל־זַרְעוֹ עַד־עוֹלָם:
כט ויהי כאשר שמע עשו את דברי יצחק אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה מאוד ויאמר אל אביו ברכני גם אני אבי
30וַיֹּאמֶר לוֹ" :אָחִיךָ בָּא בַּמִּרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶיךָ ".וַיֹּאמֶר" :עַתָּה יָדַעְתִּי לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב :הִנֵּה הוּא בַּעֲקֹב אֶת-בְּרַכְתִּי שְׁתֵּי פַּעֲמִים :
הוּא גָּחַל אֶת-בְּכֹרתי וְעַתָּה גָּחַל אֶת-בְּרַכְתִּי".
לא ויאמר" :הלא שמרת לי ברכה אבי "?ויען יצחק ויאמר אל עשו" :הנה שמתי אותו לאדונך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ,וברב
דגן ויין ושמן חיזקתי אותו .ומה אעשה לך בני"?
לב ויאמר עשו אל יצחק אביו האין לך אלא ברכה אחת אבי ברכני גם אותי אבי
לג וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קוֹלוֹ וַיֵּבְךְּ וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה רָחֹק מֵטַל הָאָרֶץ יִהְיֶה שָׁכְבֶךָ וְרָחֹק מֵטַל הַשָּׁמַיִם מִמַּמָּה:
34ועל חרבך תחיה ,ואת אחיך תעבד .והיה כי תגדל ,ותנור את עולו מעל צווארך ,חטאת חטא גמור למות ,וזרעך ייעקר מתחת
השמים.
לה וַיֹּאֵר עֵשָׂו אֶת־יעקב בְּגִין הַבְּרָכָה אֲשֶׁר־בֵּרְכוֹ אוֹתוֹ אָבִיו ,וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ :יָבוּ עַתָּה יְמֵי־אֵבֶל עַל־אָבִי וְאֹרַח אֶת־יַעֲקֹב אָחִי.

פרק27

1וַיֻּגַּדוּ דִּבְרֵי עֵשָׂו בנה הבכור לרבקה בחלום ותשלח רבקה ותקרא ליעקב בנה הקטן
2ויאמר אליו הנה עשו אחיך ינקום בך והורגך
ג ועתה בני שמע בקולי וקום וברח אל לבן אחי חרן והשבת עמו ימים אחדים עד שוב אף אחיך והסיר את אפו מעליך ושכח את כל אשר עשית ושלחתי ואקחך משם
ד וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב :לֹא יָרֵא ;אִם חָפֵץ הוּא הֲרֵצָה אֲהַרְגֶנּוּ.
5ותאמר לו" :אל אהיה חסר שני בני ביום אחד."
ו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הנה את ידעת כי זקן אבי ולא ראה כי דהויות עיניו ואם אעזבוהו יהיה רע בעיניו כי אעזבוהו ואלך ממך ואנף אבי ויקללני לא אלך כי ישלחני רק אז אלך
ז ותאמר רבקה אל יעקב" :אבוא ואדבר אליו והוא ישלח אותך."
ח ותבוא רבקה ותאמר אל יצחק" :אני מאס את נפשי על שתי בנות חת אשר לקח לו עשו לנשים ,ואם יעקב יקח אשה מבנות הארץ ככאלה ,למה עוד אחיה כי בנות כנען רעות הן."
ט וַיִּקְרָא יִצְחָק לְיַעֲקֹב וַיְבָרְכוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אַל-תִּקַּח-לְךָ אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן
10קום ולך ארצות הברית אל בית בתואל אבי אמך ולקחת לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך.
יא ויברכך אלהים שדי ,ויגדלך וירבך והיית לקהל גוים ;ויתן לך את ברכות אבי אברהם לך ולזרעך אחריך ,למען ירשת את ארץ מגוריך ואת כל הארץ אשר נתן אלהים לאברהם :לך בני בשלום.
12וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ אֶרֶץ־נָרָמִי אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם־יַעֲקֹב:
13וַיְהִי ,אַחֲרֵי קָם יַעֲקֹב לָלֶכֶת אֶרֶץ נָפְרָמִי וַתִּפָּעֵר רוּחַ רִבְקָה אַחֲרֵי בְנָהּ וַתִּבְכֶּה.
14ויאמר יצחק אל רבקה אחותי אל תבכי על יעקב בני כי בשלום הוא הולך ובשלום ישוב
15יִשְׁמְרֵנוּ אֱלֹהִים מִכָּל-רָע וְהָיָה עִמּוֹ כִּי לֹא-יַטְשׁוּנוּ כָּל-יָמָיו
טז כי ידעתי כי בכל אשר ילך דרכיו יצליחו עד אשר ישוב אלינו בשלום ונראה אותו בשלום.
יז אַל-תִּירָא מִגְּבָנוֹ אֲחוֹתִי כִּי-בְּרָכָה הוּא וְאִישׁ תָּמִים הוּא וְנֶאֱמָן הוּא וְלֹא-יֹאבַד אַל-תִּבְכִּי:
יח וַיְנַחֵם יִצְחָק אֶת־רִבְקָה עַל־יַעֲקֹב בנה וַיְבָרְכוֹ.
יט וילך יעקב מבאר השבועה ללכת חרן בשנה הראשונה לשבוע השני ליובל הארבעים וארבעה ויבא אל-לוז ההרים הוא בית אל בראש החדש הראשון לשבוע הזה ויבא אל-המקום בערב ויסב מן הדרך ימה לדרך בלילה ההוא ויישן שם כי שקע השמש
20וַיִּקַּח אֶחָד מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם הַהוּא וַיְשַׁמֵּשׁ אֹתָיו תַּחַת הָעֵץ וַיְהִי הַמָּה בַּדּוֹלֶד וַיִּשַׁן:
21ויחלם בלילה ההוא והנה סולם עומד על הארץ וראשו מגיע עד השמים והנה מלאכי ה 'עולים וירדו עליו והנה ה 'עמד עליו
22וידבר אל יעקב ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה ישן עליה לך אתנה ולזרעך אחריך
23והיה זרעך כעפר הארץ ורבתה מערבה ומזרחה צפון ודרום ונברכו בך ובזרעך כל משפחות הגויים.
24והנה אהיה עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתי אותך אל הארץ הזאת בשלום כי לא אעזבך עד אשר עשיתי את כל אשר אמרתי לך
25וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ בֵּית יְהוָה הַמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא יָדַעְתִּי וַיִּפְרָא וַיֹּאמֶר נוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם:
26וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם תחת ראשו ויקים אותה מצבה לאות ויציק שמן על ראשה ויקרא שם המקום ההוא בית אל ולוז שם המקום בראשונה
27וַיִּנָּדֵר יַעֲקֹב נֶדֶר לַיהוָה לֵאמֹר" :אם יהיה ה 'עִמִּי וְשָׁמְרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֱלֹךְ וְנָתֶן לִי לֶחֶם אֹכֶל וְבֶגֶד לְלַבֵּשׁ וְאָשַׁב אֶל־בֵּית אָבִי בְּשָׁלוֹם וְהָיָה ה 'לִי לֵאלֹהִים וְהָאֶבֶן הַזֶּה אֲשֶׁר שִׂמְתַּנְתִּי לַמָּמוֹק הַזֶּה יִהְיֶה לִיהּ וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי אֶתְעַשְׂרֶת לָךְ אֱלֹהַי".

פרק28

1וילך למסעו ויבא אל ארץ מזרח אל לבן אחי רבקה ויהי עמו ויעבד אותו ברחל בתו שבוע אחד
2ובשנה הראשונה לשבוע השלישי [2122] אמר לו" :תן לי את אשתי אשר עבדתי לך שבע שנים ;"ויאמר לבן אל יעקב" :אתן לך את אשתך."
ג ויעש לבן משתה ויקח את לאה בתו הבכורה ויתן אותה ליעקב לאשה ואת זלפה שפחתו נתן לה לשפחה ולא ידע יעקב כי חשב כי רחל היא.
ד וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה לֵאָה הִיא וַיַּעֲנַף יַעֲקֹב בְּלָבָן וַיֹּאמֶר לוֹ מַה עָשִׂיתָ לִי כָּל־כֹּה הֲלוֹ בְּרָחֵל עָבַדְךָ וְלֹא בְּלֵאָה מַה עָשִׂיתָ לִי עַל־עֲנָדָה:
ה קח את בתך ואלך כי רעה עשית לי כי יעקב אהב את רחל מלאה כי עיני לאה חלשות היו ותמונה יפה מאוד ולרחל עיני יפות ותמונה יפה מאוד
ו ויאמר לבן אל יעקב לא כן נעשה בארצנו לתת את הקטנה לפני הבכירה ולא נכון לעשות זאת כי כן נחנך וכתוב בלוחות השמים כי לא יתן איש את בתו הקטנה לפני הבכירה כי אם את הבכירה נותנת ראשנה ואחריה את הצעירה והאיש העושה כן נותנים עליו אשמה בשמים ואין צדיק העושה את הדבר הזה כי רע הוא לפני ה'
7וְצַוֵּה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלֹא עֲשׂוֹ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לֹא-יַקְחוּ וְלֹא-יַתְּנַן אֶת-הַקָּטָן טֶדֶם-יְתַנֵּה אֶת-הַבְּקָרָה כִּי-רָעָה מְאֹד הוּא.

ח ויאמר לבן אל יעקב" :יעברו שבעת ימי חג זה ואתנה לך את רחל ועבדת אותי שבע שנים נוספות ורעית את צאני כאשר רעית בשבוע הקודם."
ט וביום מלאו שבעת ימי חג לאה ,נתן לבן את רחל ליעקב לעבדו שבע שנים נוספות ;ולרחל בלהה אחות זלפה נתן לשפחה.
10וַיַּעֲבֹד עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת בְּרָחֵל כִּי נְתָנָה לוֹ לֵאָה חַד תְּשׁוּם:
יא וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת-רֶחֶם לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן בַּיּוֹם עֶשְׂרָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי בְּשָׁבֻעַ הַשְּׁלִישִׁי שָׁנָה הָאֲשֶׁר לְשָׁבֻעַ הַשְּׁלִישִׁי:
12וְהִסְגַּר רָחֵל כִּי רָא יְהוָה כִּי שְׂנֹאָה שְׂנֹאָה שָׂרֹחַ וּרָחֵל אַהֲבָה:
13ויבא יעקב עוד אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן שני ויקרא שמו שמעון בעשרים ואחד לחודש העשירי בשנה השלישית לשבוע הזה . [2124 AM]
יד ויבא יעקב עוד אל לאה ותהר ותלד לו בן שלישי ויקרא שמו לוי בראש החדש הראשון בשנה הששית לשבוע הזה[2127] .
טו ויבא יעקב עוד אליה ותהר ותלד לו בן רביעי ויקרא שמו יהודה בחמישה עשר לחדש השלישי בשנה הראשונה לשבוע הרביעי . [2129 AM]
טז ותקנא רחל בלאה על כל זאת כי לא ילדה ותאמר ליעקב תני לי בנים ויאמר יעקב הַמְנַעְתִּי מִמֶּנְּתִי אֶת-פְּרִי בְטֶנֵךְ הַמְּנַעְתִּיךְ עֲזַבְתִּיךְ:
יז ותרא רחל כי ילדה לאה ארבעה בנים ליעקב את ראובן ואת שמעון ואת לוי ואת יהודה ,ותאמר לו בֹּא אֶל־בִּלְהָה שפחתי והרה ותלד לי בן) .ותתן לו את־בִּלְהָה שפחתה לאשה(
יח וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ דָן בְּתְשִׁיעִי לְשֶׁשִּׁי חוֹדֶשׁ שָׁנָה שְׁשִׁית שְׁבוּעַ שְׁלִישִׁי:
19ויבא יעקב שוב אל בלהה שנית ,ותהר ותלד ליעקב בן אחר ,ותקרא רחל שמו נפתלי בחמישי לחדש השביעי בשנה השנייה לשבוע הרביעי[2130 AM] .
20ותרא לאה כי עקרה ולא ילדה ותקנא ברחל ותתן גם את זלפה שפחתה ליעקב לאשה ותהר ותלד בן ותקרא לאה שמו גד בשנים עשר לחדש השמיני בשנה השלישית לשבוע הרביעי
21וַיָּבֹא אֵלֶיהָ שׁוּב וַתַּהַר וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן שֵׁנִי וַתִּקְרָא לֵאָה שְׁמוֹ אֱשֶׁר בְּשֵׁנִי לְעֶשְׂעָר חֹדֶשׁ הַחֲמִישׁ לְשָׁבֻעַ בְּשָׁבֻעַ הַרְבִיעִי.
22וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־לֵאָה וַתְהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂכָר בַּרְבִיעָה לְחַדָּשְׁבִי שָׁנָה רְבִיעִית לַשְּׁבֹעַ רְבִיעִי וַתִּתְנֵהוּ לְמֵמְקָה
23וַיָּבֹא עָלֶיהָ יַעֲקֹב שׁוּב וַתַּהַר וַתֵּלֶד שְׁנֵי בֵּן וּבַת וַתִּקְרָא שֵׁם הַבֵּן זְבוּלוֹן וּשְׁם הַבַּת דִּינָה בְּשְׁבִיעִי לְחֹדֶשׁ שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעַ...
24וַיְחַנֵּן יְהוָה אֶת רָחָל וַיִּפְתַּח אֶת בְּטָנָהּ וַתְּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יוֹסֵף בְּרֹאשׁ הַרְבִיעִי לַחֹדֶשׁ שָׁנָה שְׁשִׁי שְׁבוּעַ הַזֶּה[2134 AM] .
25ובימי ילד יוסף ,אמר יעקב אל לבן" :תן לי את נשיי ואת בני ,ואלך אל אבי יצחק ,ואקים לי בית ,כי מלאתי את השנים אשר עבדתי אותך בשתי בנותיך ,ואלך אל בית אבי."
26ויאמר לבן אל יעקב" :הישארו איתי בשכרך ,ורעה צאני שוב לי ,ושכרך קח."
27וַיַּסְכִּמוּ אִישׁ עַל־רֵעֵם לְתֵּן־לוֹ שְׂכָרוֹ אֶת־הַכְּבָשִׂים הַגְּדִים הַנִּבְדָּרִים הַשְׁחִירִים הַנִּמְנֻקְדָּרִים הַלָּבָן... זֶה יִתֵּן־לוֹ שְׂכָרוֹ�
28וכול הצאן ילדו נְקֻדִּים ,נֻקְדִּים וּשְׁחֹרִים ,נְקֻדִּמִים ,וְהֵשׁוּבוּ ,טְלָשִׁים כְּמָה ,וְכָל הַנְּקֻדִּים הָיוּ לְיַעֲקֹב ,וַאֲשֶׁר לֹא-לָבָן.
29וַיִּרְבֶּה נַחֲסַת יַעֲקֹב מְאֹד וַיְהִיב לוֹ בָּקָר וּצֹאן וַחֲמֹרוֹנִים וּגְמַלִּים וַעֲבָדִים וְשַׁמְחוֹת:
30וַיִּקְנָא לָבָן וּבָנָיו בְּיַעֲקֹב ,וַיֵּשֶׁב לָבָן אֶת-צֹאנָיו מִמֶּנּוּ ,וַיַּרְעֵהוּ בָּרָעָה.

פרק29

1ויהי כי ילדה רחל את יוסף וילך לבן לגזוז את צאנו כי רחוקים ממנו דרך שלשת ימים
2וירא יעקב כי לבן הולך לגזוז את צאנו ,ויקרא יעקב ללאה ולרחל ,וידבר אליהם לטובה לבוא עמו ארץ כנען.
ג כי סיפר להם את כל אשר ראה בחלום את כל אשר דיבר אליו לשוב לבית אביו ויאמרו לכל מקום אשר תלך שמה נלך עמך
ד וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב אֶת-אֱלֹהֵי יִצְחָק אָבִיו וֶאֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִי אָבִיו וַיָּקָם וַיְּסַבֵּב אֶת-נָשָׁיו וְאֶת-בָּנָיו וַיִּקַּח אֶת-כָּל-נִכְשׁוֹ וַיַּעֲבֹר אֶת-הַנָּהָר וַיָּבֹא אֶל-אֶרֶץ גִּלְעָד וַיַּסְתִּיר יַעֲקֹב מִמְּלָבָן וְלֹא-גִּיד-לוֹ.
ובשנה השביעית לשבוע הרביעי פנה יעקב אל הגלעד בחודש הראשון בעשרים ואחד לו [2135 AM] .וירדף לבן אחריו וימשיג את יעקב בהר הגלעד בחודש השלישי בשלושה שלושה עשר לו.
ו ולא נתן לו יהוה להרע ליעקב כי נראה אליו בחלום לילה וידבר לבן אל יעקב
ז ובחמישה עשר לימים ההם עשה יעקב משתה ללבן ולכל הבאים עמו ,וישבע יעקב ללבן ביום ההוא ,וגם לבן ליעקב ,לבל יעבור איש את הר הגלעד אל רעהו ברעה.
ח וַיַּעֲשֶׂה שָׁם גַּל עֵד וְעַל־כֵּן נִקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גַּל עֵד עַל־הַגַּל הַזֶּה:
ט ולו לפני כן קראו לארץ גלעד ארץ הרפאים כי ארץ הרפאים היא ונולדו שם הרפאים ,נפגעים אשר גובהם היה עשר ,תשע ,שמונה , עד שבע אמות.
י וְהָיָה מִמָּאֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן עַד הַר חֶרְמוֹן וְכֹנֵי מַלְכָתָם קַרְנַיִם וְעַשְׁתָּרוֹת וְאֶדְרֶעִי וְמִשְׁנָר וְבֵּעוֹן:
יא וַיַּשְׁמֵד אֹתָם יְהוָה בְּגִין רַע מַעֲשֵׂיהֶם כִּי רָעוּ מְאֹד וַיֵּשֶׁב הָאֱמוֹרִי תַּחְתָּם רָעִים וְחַטָּאִים וְאֵין עַם הַיּוֹם אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת כָּל חַטָּאתָם וְאֵין לָהֶם עוֹד חַיָּה עַל הָאָרֶץ:
12וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב אֶת-לָבָן וַיֵּלֶךְ אֶרֶץ נֶהֱרָץ קֹדֶם וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב אֶל-אֶרֶץ גִּלְעָד:
יג וַיַּעֲבֹר אֶת־יַבֹּק בְּתְשִׁיעִי חוֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרָה לָחוֹדֶשׁ וַיָּבֹא אֵלָיו עֵשָׂו אָחִיו וַיַּעֲבֹר מִמֶּנּוּ אֶל־אֶרֶץ שְׂעִיר וַיַּעֲקֹב יוֹשֵׁב בָּאֳהָלִים

יד ובשנה הראשונה לשבוע החמישי ליובל הזה [2136] עבר את הירדן וישב בעבר הירדן וירעה את צאנו מים הערמה עד בית שאן ועד דותן ועד יער עקרבים

טו וַיִּשְׁלַח אֶל־יִצְחָק אָבִיו אֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ בְּגָדִם וְאֶת־אֲכָל וּבֹשֶׂר וְשָׁקֶה וְחָלָב וְחָמָה וְגַבְּנָה וְתַמְרֵי הָעֲמָקָה:

טז וגם אל רבקה אמו ארבע פעמים בשנה בין חדשים בין חרישה לקציר ובין הסתיו לגשם ובין החורף לאביב אל מגדל אברהם.

יז כי שב יצחק מבאר השבועה ויעל אל מגדל אברהם אביו וישב שם בנפרד מעשו בנו.

18כי בימי הלכת יעקב ארצות-הנה ויקח לו עשו את-מהלת בת-ישמעאל אשה ויאסף את-כל-עדר אביו ואת-נשיו ויעל וישב בהר שעיר ויעזב את-יצחק אביו לבדו אל-באר השבועה

19וַיַּעַל יִצְחָק מִבְּאֵרַת הַשְּׁבוּעָה וַיֵּשֶׁב בְּמִגְדֵּל אַבְרָהָם אָבִיו בְּהָרֵי חֶבְרוֹן:

20וַיִּשְׁלַח שָׁם יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר שָׁלַח אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ מֵעֵת לְעֵת אֶת־כָּל־צָרְכָּם וַיְּבָרְכוּ יַעֲקֹב בְּכָל־לִבָּם וּבְכָל־נַפְשָׁם

פרק30

1ובשנה הראשונה לשבוע הששי [2143] עלה שלם מזרחה לשכם בשלום בחודש הרביעי.

2וַיִּשְׁאוּ שָׁם אֶת-דִּינָה בַּת-יַעֲקֹב בֵּית שְׁכֶם בֶּן-חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיְחַמֵּל אֹתָהּ ,וְהִיא נַעֲדָה קְטַנָּה בַּת-שְׁתֵּים שָׁנָה.

ג וַיַּעֲמַר אֶל־אָבִיו וְאֶחָיהָ לְתִתָּה לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּחֲרֹס יַעֲקֹב וּבָנָיו עַל־אַנְשֵׁי שְׁכֶם כִּי־טִמְּלוּ אֶת־דִּינָה אֲחוֹתָם וַיְּדַבְּרוּ אֵלֶיהָ רָע וַיִּרְמוּ אֵלֶיהָ וַיִּרְמוּ אֵלֶיהָ:

ד וַיָּבֹא שִׁמְעוֹן וְלֵוִי שְׁכֶם לְאַתְוֹן וַיַּעֲשׂוּ שְׁפָט בְּכָל־אַנְשֵׁי שְׁכֶם וַיַּרְגוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר מָצְאוּ בָּהּ וְלֹא־הִשְׁאַר בָּהּ אֶחָד אֶחָתָם.

ה וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּךְ מֵעַתָּה וַאֲשֶׁר תִּטְמָא בַּת יִשְׂרָאֵל כִּי נֶגֶד עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם לְהַשְׁמִיד בַּחֶרֶב אֶת כָּל-אַנְשֵׁי שְׁכֶמִּי כִּי עָשׂוּ בְּכֹל יִשְׂרָאֵל:

ו וַיִּסַּתֵּם יְהוָה בְּיַד בְּנֵי יַעֲקֹב לְהַשְׁמִידָם בְּחֶרֶב וְעָשׂוּ בָּהֶם שְׁפָט וְלֹא יִסְפּוֹת כָּךְ בְּיִשְׂרָאֵל לְטַמֵּא בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל:

ז וְכָל אִישׁ אִישׁ יְחַפֵּץ בִּתּוֹ אוֹ אֲחוֹתוֹ לְאִישׁ מִזֶּרַע הַגּוֹיִם מוֹת יָמֻת וְסִקְלוּ אֹתוֹ בְּגְנִים כִּי חָרַפָּה גָּרַפּ בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁרַשׁ אֶת־אֲשֶׁר בָּאֵשׁ כִּי בְּזָעִיפָה אֶת־שֵׁם בֵּית־אָבִיהָ וְנִשְׁרַשׁ מִיִּשְׂרָאֵל:

ח ולא יימצא נואפת ולא ימצא טמאה בישראל בכל ימי דורות הארץ כי קדוש ישראל ליהוה וכל האיש אשר טמא אותו מות יומת רגמו אותו באבנים

9כי כה נִצְוַת וְכָתוּב בְּלוֹחַת הַשָּׁמַיִם לְכָל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל :מְטַמֵּא יָמוּת וְיִסָּקֵל בָּבָנִים.

10ולתורה הזאת אין גבול ימים ואין מחילה ואין כפרה כי האיש אשר טמא את בתו ייעקר בתוך כל ישראל כי נתן מזרעו למולך ועשה רשע לטמאו:

יא ואתה משה צוה את בני ישראל והזהרתם לבלתי נותנים את בנותיהם לגויים ולא ייקחו לבניהם מבנות הגויים כי תועבה היא לפני ה.'

יב על כן כתבתי לך בדברי התורה את כל מעשי השכמי אשר עשו לדינה ואת אשר דברו בני יעקב לאמר לא נתנו את בתנו לאיש ערל כי חרפה הייתה לנו:

13וחרפה היא לישראל ,לחיים וללקוחות בנות גויים :כי טמא ותועבה היא לישראל.

יד ולא יהיה ישראל נקי מהטומאה הזאת אם תהיה לו אשה מבנות הגויים ,או אם נתן מבנותיו לאיש אשר מאחד הגויים.

15כי תהיה מגפה על מגפה וקללה על קללה וכל משפט ומגפה וקללה יבוא עליו אם יעשה את הדבר הזה או יסתר עיניו מטעמי הטומאה וממטמאי מקדש ה 'ומחללי שם קדשו ישפטו כל העם יחד על כל טומאת האיש הזה וחילולתו

טז ולא יהיה נְשְׁאוּן פָּנִים ולא יקח מידו פירות ומנחות ועולות וחלב וריח ניחוח לקבלו וכן יעשה לכל איש ואישה בישראל אשר יטמאו את הקדש:

17על כן צויתיך לאמר :העיד את העדות הזאת לישראל ,ראה את אשר עלו השכמים ואת בניהם ,אשר נמסרו בידי שני בני יעקב , והרגו אותם בעינויים ,ויחשב להם לצדקה ,וכתוב להם לצדקה.

18וְנִבְחַר זֶרַע לֵוִי לַכֹּהֻנָּה וּלְלֵוִים לְשָׁרְתְּ לִפְנֵי יְהוָה כְּאֵנֶנוּ תָּמִיד וּלְבָרְכוּ לְוִים עַל־עוֹלָם כִּי נִקְנָא לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְמִשְׁפָּט וְנִקָמָה בְּכָל־הַקָּמוּ עַל־יִשְׂרָאֵל:

19וכך הם כתבו כעדות לטובתו על לוחות השמים ברכה וצדק לפני אלוהי הכל:

20ואנחנו זוכרים את הצדקה אשר עשה האיש בחייו בכל ימות השנה עד אלף דורות ירשום אותה ,והיא תבוא אליו ולצאצאיו אחריו , והוא נרשם על לוחות השמים כחבר וכצדיק.

21את כל הסיפור הזה כתבתי לך ,וציוותי אותך לומר לבני ישראל ,שלא יחטאו ולא יעברו את החוקים ולא יפרו את הברית אשר נקבעה להם) ,אלא (שיקיימו אותה ויירשמו כחברים.

22אך אם יעברו ויעבדו טמאה בכל דרך ,יירשמו על לוחות השמים כאויבים ,ויאבדו מספר החיים ,וירשמו בספר האבודים ועם אלה שייעקרו מן הארץ.

23וביום הרגו בני יעקב את שכם נכתב להם כתב בשמים כי עשו צדק ויושר ונקמה בחוטאים ונכתב לברכה.

24וַיִּקְחוּ אֶת-דִּינָה אֲחוֹתָם מִבֵּית שְׁכֶם וַיִּשְׁבוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בַּשְּׁכֶם אֶת-צֹאנָם אֶת-בְּקָרָם אֶת-חַמְרָם אֶת-כָּל-הַחֲבָרָם אֶת-כָּל-צֹאנָם וַיָּבִיאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהָם

25וַיְגַר בָּהֶם עַל כִּי הִרְגוּ אֶת־הָעִיר בַּחֶרֶב כִּי יָרָא מֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַפְּרִיזִי:

26ותהי פחד יהוה על כל הערים אשר סביבות שכם ולא קמו לרדוף אחרי בני יעקב כי נחתה עליהם פחד.

פרק31

1ובחדש לחדש וידבר יעקב אל כל אנשי ביתו לאמר טהרתם והחליפו בגדיכם ונקומה ונעלה בית אל אשר נדרתי לו נדר ביום ברחתי מפני עשו אחי כי היה עמדי והביאני אל הארץ הזאת בשלום והסרתם את אלהי הנכר אשר בקרבכם

2וַיָּסֵרוּ אֶת־הָאֱלֹהִים הַנֵּכָרִים וְאֶת־אֲשֶׁר בְּאוֹזְנֵיהם וְאֲשֶׁר בְּצַוְּרֵיהֶם וְאֶת־הַגִּלְלִים אֲשֶׁר גָּנַב רָחֵל מֶלָבָן אָבִיהָ נָתְתָּנָה לַיעקֹב וַיְּרַפֵּר אֹתָם וַיְּרַפֵּר אֹתָם וַיִּטְרֵם תַּחַת־הָאֵלוֹן אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ שְׁכֶם

ג וַיַּעֲלֶה בְּרֹאשׁ הַשְּׁבִיעִי אֶל־בֵּית־אֵל וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָשָׁם וַיַּעֲמֹד שָׁם וַיִּשְׁלַח אֶל־יִצְחָק אָבִיו לָבֹא אֵלָיו אֶל־זִבְחֹתוֹ וְאֶל־רִבְקָה אִמּוֹ:

ד וַיֹּאמֶר יִצְחָק :יָבֹא בְּנִי יַעֲקֹב וְרָאֵנִי אוֹתוֹ טֶרֶם מוֹתִי.

ה וַיֵּלֶךְ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וְאֶל־רִבְקָה אִמּוֹ אֶל־בֵּית אַבְרָהָם אֵבִיו וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־לֵוִי וִיהוּדָה וַיָּבֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו וְאֶל־רִבְקָה אִמּוֹ.

6ותצא רבקה מן המגדל אל פניו לנשק ליעקב ולחבקו כי חיה רוחה בשמעה הנה יעקב בנך בא ותנשק לו

ז ותרא את שני בניו ותכיר אותם ותאמר לו" :האם בניך בני "?ותחבק אותם ותנשק אותם ותברך אותם לאמר" :בכם יתפאר זרע אברהם ואתם תהיו לברכה בארץ".

ח ויבא יעקב אל יצחק אביו אל החדר אשר שכב שם ושני בניו עמו ויחזיק ביד אביו ויתכופף ונשק לו ויצחק אחז בצואר יעקב בנו ויבך על צואריו.

ט וַיִּסֹּב הַחֹשֶׁךְ מֵעֵינֵי יִצְחָק וַיַּרְא אֶת-שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב לְוִי וִיהוּדָה וַיֹּאמֶר הַאֵלֶּה בְנֶךָ בְּנִי כִּי כְּמוֹךָ הֵם:

10וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי בָנָיו הֵם וְרָאִיתָ כִּי בָנַי הֵם:

יא וַיִּגְרְבוּ אֵלָיו ,וַיִּסְבֶּה וַיִּשְׁקֵהֶם וַיְחַבֵּק אֶת־שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד.

12וַיֵּרֶד רוּחַ נְבוּאָה אֶל־פִּיו וַיְחַבֵּק אֶת־לֵוִי בִּימִינוֹ וְאֶת־יְהוּדָה בִּשְׂמֹאלוֹ:

13וַיִּפֶּה אֶל־לֵוִי תְּחִלָּה וַיָּחֶלָה לְבָרְכוֹ תְּחִלָּה וַיֹּאמֶר לוֹ יְבָרֵךְ אֱלֹהֵי כָּל ה 'אֲדֹנֵי הַדְּרִים יְבָרֵךְ וְאֶת־בְּנֶיךָ לְכָל־דָּרִים:

יד ויתן ה 'לך ולזרעך גדולה ותפארת גדולה ,ויגרום לך ולזרעך מכל בשר לגשת אליו לשרת במקדשו כמלאכי הפנים וכקדושים .)כמוהם (יהיה זרע בניך לתפארת ולגדולה ולקדושה ,ויגרום להם גדול עד כל הדור.

15והיו שופטים ונשיאים וראשים לכל זרע בני יעקב ;דברו דבר ה 'בצדק ,ושפטו את כל משפטיו בצדק .והגידו דרכי ליעקב ואת נתיבותי לישראל .ברכת ה 'תינתן בפיהם לברך את כל זרע האהובים.

טז אמך קראה שמך לוי ,ובצדק קראה שמך ,תתחבר ליהוה ,והיית לחבר לכל בני יעקב ;יהיה שולחנו לך ,ואתה ובניך תאכלו בו ; ויהיה שולחנך מלא לדורות ,ולא יבל מאכלך לכל הדור.

יז וְכָל שְׂנָאֶךָ יַכְפְּלוּ לְפָנֶיךָ ,וְכָל צָרְבֶיךָ יֶעֱקוּ וְיֹאבְדוּ ;וּבָרוּךְ מַבְרֶכְךָ ,וְאָרוּר כָּל גּוֹי מַקְלֶלֶךָ.

יח וַיֹּאמֶר לַיהוּדָה יִתֵּן לְךָ יְהוָה כֹּחַ וְעֹצֶר לְרָמֹס כָּל שְׂנָאֶךָ ;נָשִׂיָּה תִּהְיֶה אַתָּה וְאֶחָד מִבְּנֵי יַעֲקֹב ;יֵצֵא שְׁמֶךָ וּשְׁמוֹת בְּנֶיךָ וְיַעֲבֹד בְּכָל־אֶרֶץ וְכָל־מֶרֶץ .וְיַחֲרָאוּ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְיַרְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם.

19בְּךָ יִהְיֶה עֶזְרַת יַעֲקֹב וּבְךָ תִּמְצָא יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל.

20וְכַאֲשֶׁר תֵּשְׁבֶה עַל כִּסֵּא כְּבוֹד צַדְקֶךָ ,יִהְיֶה שָׁלוֹם גָּדוֹל לְכָל-זֶרַע בְּנֵי-הָאֲהוּבָה ;בָּרוּךְ מַבְרֶכְךָ ;וְכָל-שׂוֹנְאֶיךָ וְעַנְרֶךָ וְקַלְלֶךָ ,יְעֻקוּרוּ וְיִמְחֱלְתוּ מֵאֶרֶץ וְיִהְיוּ מְקוּלָּרִים.

21וַיָּפֶךְ וַיִּשְׁלֹף וַיְחַבְּקֵנוּ וַיְשַׂמַּח מְאֹד כִּי ראה אֶת־בְּנֵי יַעֲקֹב בְּנוֹ בֶּנוּ...ֶת־הַמָּמָה:

22וַיֵּצֵא מִבֵּין רַגְלָיו וַיִּכְפֹּל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיְּבָרְכֵם וַיִּשְׁכַּב שָׁם עִם יִצְחָק אָבִיו הַהוּא הַלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתְּ בְּשִׂמְחָה:

23וַיַּרְשֵׁם אֶת־שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב ,אֶחָד עַל־יְמִינוֹ וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלוֹ ;וַיֵּחָשֵׁב לוֹ לַצְדָקָה.

24וַיְסַפֵּר יַעֲקֹב לְאָבִיו אֶת־כֹּל־הַלָּיְלָה אֲשֶׁר גָּדַל ה 'עָלָיו חַסְדִים וְאֲשֶׁר הַצְלִיחַ אוֹתוֹ בְּכָל־דְּרָכָיו וְהִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל־רָע:

25וַיְבָרֵךְ יִצְחָק אֶת-אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיו ,אֲשֶׁר לֹא-סָר אֶת-חַסְדּוֹ וּצְדָּקָתוֹ מִבְּנֵי יִצְחָק עַבְדּוֹ.

26ובבקר הגיד יעקב לאביו את הנדר אשר נדר לה 'ואת החזון אשר ראה ,וכי בנה מזבח ,וכי הכל מוכן לזבח להקרבה לפני ה 'כאשר נדר ,וכי בא להסיע אותו על החמור.

27ויאמר יצחק אל יעקב בנו לא אוכל ללכת איתך כי זקן אנכי ולא אוכל לשאת את הדרך לך בני בשלום כי בן מאה וששים שנה היום לא אוכל עוד ללכת הרכב את אמך ותלך איתך

28וידעתי בני כי באת עלי ויברך היום הזה אשר ראיתני חי וגם אני ראיתיך בני.

כט תהיה צלח ותקיים את הנדר אשר נדרת ואל תדחה את נדרך כי תחשב בנדר ועתה מהר לקיים אותו וירצה עשה הכל אשר נדרת לו את הנדר

ל וַיֹּאמֶר אֶל־רֶבְקָה לֵךְ עִם־יַעֲקֹב בְּנֵךְ וּתֵלֶךְ רֶבְקָה עִם־יַעֲקֹב בְּנָהּ וּדְבוֹרָה עִמָּהּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־אֵל

31וַיִּזְכֹּר יַעֲקֹב אֶת־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר־בָּרְכוֹ אָבִיו וְאֶת־שְׁנֵי־בָנָיו ,אֶת־לֵוִי וְאֶת־יְהוּדָה ;וַיִּשָּׂמַח וַיְבָרֵךְ אֶת־אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו ,אֶת־אַבְרָהָם וְאֶת־יִצְחָק.

32ויאמר" :עתה ידעתי כי לי תקווה נצחית ,וגם לבני ,לפני אלוהי הכל ;"וכך נקבע לגבי השניים ;והם רושמים זאת כעדות נצחית להם על לוחות השמים כיצד ברכם יצחק".

פרק32

1ויישב בלילה ההוא בבית אל ,ויחלום לוי כי הסמיכו אותו ויעשו אותו לכהן לאלהים העליון ,אותו ואת בניו עד עולם ;ויקץ משנתו ויברך את יהוה.
2וישכם יעקב בבקר בארבעה עשר לחדש הזה ויעשר את כל אשר בא עמו מן האדם ומן הבהמה ומן הזהב ומכל הכלי והבגד וגם את הכל יעשר.
ג ותהר רחל את בנה בנימן בימים ההם וַיְסַפֵּר יַעֲקֹב אֶת־בָּנָיו מִמַּעְלָה וַיִּפֹּל לֵוִי אֶל־חֶלְקַת יְהוָה וַיִּלְבַּשׁ אוֹ אָבִיו בְּבִגְדֵי כֹּהֻנָּה וַיְמַלֵּא אֶת־יָדָיו:
ד ובחמשה עשר לחדש הזה הביא אל המזבח ארבעה עשר בקר מן הבקר ועשרים ושמונה אילים וארבעים ותשעה כבשים ושבעה כבשים ועשרים ואחד גדי עזים לעולה על מזבח הזבח טעם לריח ניחוח לפני האלהים
ה זאת הייתה מנחתו ,בעקבות הנדר אשר נדר לתת מעשר ,עם מנחותיהם ונסכיהם.
ו וכאשר אכלה האש ,הקטרין קטרת על האש ,ועל האש ,ולתודה ,שני בקר ,וארבעה אילים ,וארבעה צאן ,ארבעה עזים ,ושני צאן בני שנה ,ושני גדי עזים ;ועשה כן ,יום יום ,שבעת ימים.
7והוא וכל בניו ואנשיו אכלו שם בשמחה שבעת ימים ,וברכו והודו לה 'אשר הציל אותו מכל צרותיו ונתן לו את נדרו.
ח וַיַּעֲשֵׂר אֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וַיַּעֲשֶׂר עֹלָה וְאֶת־הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה לֹא־נָתַן לְלֵוִי בְּנוֹ וְאֶת־כָּל־נַפְשׁוֹת הָאָדָם נָתַן־לוֹ.
ט וַיְכַהֵן לֵוִי בְּאֵל לִפְנֵי יַעֲקֹב אָבִיו מֵעֲשֶׂר אֶחָיו וַיְכַהֵן שָׁם וַיִּנְדֹּר יַעֲשֶׂר שָׁם וַיַּעֲשֶׂר הַשֵּׁב אֶת הַמַּעֲשֶׂר לַיהוָה וַיְקַדְּשֵׁהוּ וַיְהִי לוֹ קֹדֶשׁ:
10ומסיבה זו נקבע על לוחות השמים כחוק למעשר שוב לאכול את המעשר לפני ה 'משנה לשנה ,במקום אשר נבחר לשכון שמו , ולחוק הזה אין גבול ימים לנצח עולם.
יא כתבו את החקה הזאת למלאה משנה לשנה באכילת המעשר השני לפני ה 'במקום אשר נבחר בו ,ולא יישאר ממנו דבר משנה זו ועד שנה הבאה.
12כי בשנה שלו יאכל הזרע עד ימי איסוף זרע השנה ,והיין עד ימי היין והשמן עד ימי עתו.
13וכל אשר נותר ממנו ויבקע ,יטמא יחשב ;באש ישרף ,כי טמא הוא.
14וְכֹה יֹאכְלוּ אוֹתוֹ יַחַד בְּמִקְדָּשׁ ,וְלֹא יַנִּתְּנִין אוֹתוֹ לְבִיָּן.
15וכל מעשר הבקר והצאן קדש לה 'ולכהניו יהיה ואכלו לפניו שנה בשנה כי כך נחקק ונחקק המעשר על לוחות השמים
טז ובלילה הבא ,בעשרים ושנים לחודש הזה ,גזר יעקב את דעתו לבנות את המקום ההוא ולהקיף את החצר בחומה ולקדשה לנצח ,לו ולבניו אחריו.
יז וַיֵּרָאֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה וַיְבָרְכוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ יַעֲקֹב כִּי יִקְרָאוּ שִׁמְךָ יִשְׂרָאֵל:
18ויאמר אליו עוד אני יהוה ברא את השמים ואת הארץ ,והרבתי אותך וארבייתך מאוד ,ויצאו ממך מלכים ,ושפטו בכל מקום אשר דרכה רגל בני אדם.
19ונתתי לזרעך את כל הארץ אשר תחת השמים ושפטו את כל הגויים כרצונם ואחרי כן יירשו את כל הארץ ויירשו אותה עד עולם.
20וַיְכַלֶּה דַּבֵּר עִמּוֹ וַיַּעֲלֶה מִמֶּנּוּ וַיַּרְאֶה יַעֲקֹב עַד עֹלָה הַשָּׁמַיִם
21וירא בחזון הלילה והנה מלאך ירד מן השמים ושבעה לוחות בידיו ויתנם ליעקב ויקראם וידע את כל הכתוב בהם אשר עתיד להיות לו ולבניו לכל הדורות
22ויראהו את כל הכתוב על הלוחות ויאמר אליו אל תבנה את המקום הזה ואל תעשה אותו מקדש עולם ואל תשב פה כי לא זה המקום לך אל בית אברהם אביך ושב עם יצחק אביך עד יום מות אביך
23כי במצרים תמות בשלום ובארץ הזאת תקבר בכבוד בקבר אבותיך עם אברהם ויצחק
24אַל־תִּירָא ,כִּי כְּכֵן שְׁרָאִיתָ וְקָרָאתָ ,כָּךְ יִהְיֶה הַכֹּל ;וְרָשִׁיב אֶת־כָּל כְּכֵן שְׁרָאִיתָ וְקָרָאתָ.
25ויאמר יעקב :אדני ,איך אזכור את כל אשר קראתי וראיתי ?ויאמר אליו :אזכור את כל הדברים.
26וַיַּעֲלֹה מִמֶּנּוּ וַיֵּצֵר מִשְׁנָתוֹ וַיִּזְכֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָא וְרָאָה וַיִּכְתֹּב אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא וְרָאָה:
27וַיָּחָגַג שָׁם עוֹד יוֹם אֶחָד וַיִּזְבַּח בָּהּ כְּכֹל אֲשֶׁר זָבַח בַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים וַיִּקְרָא שְׁמוֹ הַתּוֹסֶף כִּי הַיּוֹם הַזֶּה נוֹסַף וַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים קָרָא חַג:
28וכך נגלה כי יהיה ,וכך כתוב על לוחות השמים :על כן נגלה לו כי יחגוג אותו ,ויוסיף אותו לשבעת ימי החג.
29וַיִּקְרָא שְׁמוֹ תּוֹסֶפָה כִּי נִתְוָן בֵּי מַעֲבַר יְמֵי הַשָּׁנָה:
30ובלילה ,בעשרים ושלושה לחדש הזה ,מתה דבורה מינקת רבקה ,ויקברו אותה מתחת לעיר ,תחת עץ אלון הנהר ,ויקרא שם המקום הזה נהר דבורה ,ולעץ האלון ,עץ אבל דבורה.
31ותלך רבקה ותשוב אל ביתה אל יצחק אביו ,וישלח יעקב בידה אילים וצאן ועזים ולעשות ארוחה לאביו כאשר חפץ:
32וילך אחרי אמו עד בואו אל ארץ קברתן וישב שם.
לג ותלד רחל בן בלילה ותקרא שמו בן צערי כי צערה בלידתו ויקרא אביו שמו בנימין באחת עשר לחדש השמיני בראשון לשבוע הששי ליובל הזה.
34ותמות שם רחל ותיקבר בארץ אפרתה היא בית לחם ויבן יעקב מצבה על קבר רחל על הדרך מעל קברה

פרק33

1וילך יעקב וישב נגב למגדלדרעף וילך אל יצחק אביו הוא ולאה אשתו בראש החדש העשירי
2וַיַּרְא רְאוּבֵן אֶת-בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל ,פִּלֶגֶשׁ אָבִיו ,רחצה במים בסתר ,וַיֹּאהֲבֶהָ.
ג וַיֵּחָבֵא בַּלַּיְלָה וַיָּבֹא בֵּית בִּלְהָה וַיִּמְצָאֶהָ יְשֵׁנָה בִּבַּדָּה עַל-מִטַּת בֵּיתָהּ:

ד וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ ,וַתִּקֶץ וַתֵּרֶא וְהִנֵּה רְאוּבֵן שָׁכֵב עִמָּהּ בַּמִּטָּה ,וַתְּגַל אֶת-שְׁלִיב מִשְׁכָּבָהּ וַתֶּחֱזַק אוֹתוֹ וַתִּצְעַק וַתְּגַלֶּה כִּי-הוּא רְאוּבֵן.

5ותבוש מפניו ותשחרר את ידה ממנו ויברח.

6ותתאבל על הדבר הזה מאוד ,ולא סיפרה לאיש.

ז וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב וַיִּבְרֹשֶׁהָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא טָהוֹרְתִּי מִמֶּנָּךְ כִּי טַמֵּאתִי מִמֶּנָּךְ כִּי טַמֵּא אֲנִי רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב עִמִּי בַּלַּיְלָה וַיֵּשְׁנַתִּי וְלֹא גָּלָה עַד שֶׁגַּל אֶת שֶׁבְעִי וַיִּשְׁכַּב עִמִּי:

ח וַיִּעֲצֵף יַעֲקֹב מְאֹד עַל־רְאוּבֵן עַל־כָּבוֹן אֶת־בִּלְהָה עַל־כָּבוֹן...

ט ולא יסף יעקב לגשת אליה כי טמאתה ראובן וכל האיש אשר יגלה את כנפי אביו רעה מאוד מעשהו כי תועבה הוא לפני יהוה

10על כן כתוב וצוין על לוחות השמים ,לא ישכב איש עם אשת אביו ,ולא יגלה את כנפי אביו ,כי טמא הוא .מות יחדו ,האיש אשר ישכב עם אשת אביו ,וגם האישה ,כי טמאו עשו על הארץ.

יא ולא יהיה דבר טמא לפני אלהינו בגוי אשר בחר לו לאחוזה.

יב וְעוֹד כָּתוּב שְׁנַת נִמְעַר' :ארור יֹשֵׁב אֵשֶׁת אָבִיו כִּי גָּלָה קְלַעַת אָבִיו 'וַיֹּאמְרוּ כָּל קְדוֹשֵׁי ה 'יִהְיֶה כָּךְ.

13ואתה משה צוה את בני ישראל ושמרו את הדבר הזה כי מות הוא וטמא הוא ואין כפרה לעולם לכפר על האיש אשר עשה זאת כי מות יומת ויהרג וייסקל באבנים ונעקר מקרב עם אלהינו

יד כי לא יָשׁוּר לָאֶל־אִישׁ עוֹשֶׂה כָּךְ בְּיִשְׂרָאֵל לִחְיוֹת יוֹם אֶחָד עַל־הָאָרֶץ ,כִּי־תּוֹעֵב וְטָמֵא הוּא.

טו וְאַל יֹאמְרוּ לִרְאוּבֵן נִתְּנָה חַיִּים וְסַלְּחָה אַחֲרֵי שֶׁשָּׁב עִם-פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וְגַם לָהּ גַּם כִּי הָיָה לָהּ אִישׁ וְיַעֲדֵי יַעֲקֹב אָבִיו בַּעֲשֶׂה:

טז כי עד העת ההיא לא נגלה החוק והמשפט והתורה בשלמותם לכל כי אם בימיך) נגלה (כתורת מועדים וימים ותורה עולם לדורות עולם.

יז ולחוק הזה אין גמר ימים ואין כפרה עליו ,כי שניהם ייעקרו בתוך הגוי ביום אשר עשו אותו ,יהרגו אותם.

18ואתה משה כתב זאת לישראל למען ישמרו את זה ויעשו כדברים האלה ולא חטאו חטא למות כי יהוה אלהינו הוא שופט לא ישא פנים ולא יקבל מתנות

19ואמרת להם את דברי הברית האלה למען ישמעו ושמרו והיו השמרנים מפניהם ולא יאבדו ולא יכרתו מן הארץ כי טמאה ותועבה ונגאה הם כל העושים בארץ לפני אלהינו

20ואין חטא גדול מהזנות אשר הם עושים על הארץ כי גוי קדוש הוא ישראל ליהוה אלהיו וגוי נחלה וגוי כהנים ומלכות ונחלתו ולא ייראה טומאה כזו בקרב גוי הקדוש

21ובשנה השלישית לשבוע השישי הזה [2145] בבוקר [הלך יעקב וכל בניו וישב בבית אברהם על יצחק אביו ועל רבקה אמו.

22ואלה שמות בני יעקב :בכור ראובן ושמעון ולוי ויהודה וישׂשכר וזבולון בני לאה ובני רחל יוסף ובנימן ובני בלהה דן ונפתלי ובני זלפה גד ואשר ודינה בת לאה בת היחידה ליעקב

23ויבאו וישתחוו ליצחק ולרבקה ,וכאשר ראתם אותם ,ברכו את יעקב ואת כל בניו ,ויצחק שמח מאוד ,כי ראה את בני יעקב בנו הקטן ,ויברכהם.

פרק34

ובשנה השישית לשבוע הזה ליובל הארבעים וארבעה הזה [2148 AM] שלח יעקב את בניו לרעות את צאנם ואת עבדיו עמהם למרעה שכם.

2וַיְּקֻקְסוּ עֲלֵיהֶם שִׁבְעַ מַלְכֵי הָאֱמֹרִי לְהַגִּידָם וַיַּחְבֵּאוּ תַּחַת הָעֵצִים וּלְטָרֵשׁ אֶת-מִקְנָם:

ג ויעקב ולוי ויהודה ויוסף היו בבית עם יצחק אביהם כי רוע רוחו ולא יכלו לעזבו ובנימין היה הצעיר ועל כן נשאר עם אביו.

ד ויבוא מלך טפו ומלך ארסה ומלך סרגאן ומלך סלו ומלך געש ומלך בית חורון ומלך מעניסקיר וכל יושבי ההרים האלה ויושבי יערות בארץ כנען

ה וַיַּגִּידוּ לַיעקֹב לֵאמֹר הִנֵּה מַלְכֵי הָאֱמֹרִי קָבוּ אֶת-בְּנֶיךָ וַיָּבֹזּוּ אֶת-מְדָרָם:

ו ויקם מביתו הוא ושלושת בניו וכל עבדי אביו ועבדיו וילך עליהם בששת אלפים איש נשאי חרבות

ז וַיַּהַרְגֵם בְּמַעֵי שְׁכֶם ,וַיִּרְדֹּף אֶת הַנּוֹסְפִים ,וַיַּהַרְגֵם בְּפִי חֶרֶב ,וַיְהַרְגֵם אֶת-אַרְשֶׁה ,אֶת-טַפּוּ ,אֶת-סַרְגֵן ,אֶת-סֵלוֹ ,אֶת-אֲמַנִּישִׁיר וַיְעַרְגֵּשׁ , וַיֵּשֶׁב אֶת-עֲדָרָיו.

8וַיְגַבֵּל עֲלֵיהֶם וַיִּטֹּל עֲלֵיהֶם מִסָּה לְשָׁלֹמֹה מִסָּה ,חֲמִשָּׁה מִפְּרֵי אַרְצָם ,וַיִּבֶן אֶת רוּבֵל וְאֶת תַּמְנַטְּרָס.

ט וַיָּשָׁב בְּשָׁלוֹם וַיַּעֲשֶׂה עִמָּהֶם שָׁלוֹם וַיְהוּ לוֹ לַעֲבָדִים עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר יָרַד הוּא וּבָנָיו מִצְרַיִם:

10ובשנה השביעית לשבוע הזה [2149] שלח את יוסף לברר שלום אחיו מביתו אל ארץ שכם וימצאם בארץ דותן.

11ויבגדו בו ,ויעשו עליו קשר להורגו ,וייחרו את דעתם ,וימכרו אותו לסוחרים ישמעאלים ,ויורידו אותו מצרים ,וימכרו אותו לפוטיפר סריס פרעה ,ראש הטבחים ,כהן העיר אל-אלו.

12וישחטו בני יעקב גדי ויטבלו את כתנת יוסף בדם וישלחו אותה אל יעקב אביהם בעשירי לחודש השביעי

13וַיִּאָבֵל כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא כִּי הִבִיאוּ אֵלָיו בְּערב וַיָּחַל אֶת-מוֹתוֹ וַיֹּאמֶר' :חיה רָעָה טָרַלָּה אֶת-יוֹסֵף 'וַיִּאֲבַל עָמָיו כָּל-בְּנֵי בֵּיתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּתְאֲבַל עָמָיו כָּל-הַיּוֹם הַהוּא'

14ויקומו בניו ובתו לנחמו ,והוא מאן להניחם על בנו.

15וביום ההוא שמעה בלהה כי מות יוסף ותמות אבלה עליו ותשב בקפרטף וגם דינה בתו מתה אחרי מות יוסף

טז וַיָּבוּ שְׁלֹשׁ אֲבָלִים הָאֵלֶּה עַל יִשְׂרָאֵל בְּחֹדֶשׁ אֶחָד וַיִּקְבְּרוּ אֶת־בִּלְהָה מִנְּגַּל קֶבֶר רָחֵל וְגַם־אֶת־דִּינָה בִּתּוֹ שָׁם יִקְבְּרוּ שָׁם:

17וַיִּתְאַבֵּל עַל יוֹסֵף שָׁנָה אֶחָד וְלֹא חָסַל כִּי אָמַר אֶרְדֶּה אֲנִי קֶבֶל אֶת-בְּנִי:
18על כן נִצְוָה לבני ישראל לענות את עצמם בעשירי לחודש השביעי ביום אשר הגיעה הברכה על יוסף אל יעקב אביו ויעשו עליהם עונש בו בשעיר עזים בעשירי לחודש השביעי פעם בשנה על חטאיהם כי עצבו את חיבה אביהם על יוסף בנו:
19והיום הזה נקבע למען יתאבלו בו על חטאיהם ועל כל פשעתם ועל כל טעויותיהם למען יטהרו ביום ההוא פעם בשנה.
20ואחרי מות יוסף ,לקחו להם בני יעקב נשים .שם אשת ראובן עדה ושם אשת שמעון עדלבעה כנעני ושם אשת לוי מלכה מבנות ארם מזרע בני תרח ושם אשת יהודה בתשואל כנעני ושם אשת יששכר חזקה ושם אשת זבולון ניימן ושם אשת דן עגלה ושם אשת נפתלי רשע מן-ארם ושם אשת גד מקה ושם אשת אשר איונה ושם אשת יוסף אסנת המצרית ושם אשת בנימין איסקה
21וַיִּשָׁבֶה שִׁמְעוֹן וַיִּקַּח אִשָּׁה שְׁנִתַּיִם מְנֻסּוּפָטוֹם כְּאֶחָיו:

פרק35

1ובשנה הראשונה לשבוע הראשון ליובל החמשה וארבעים [2157] קראה רבקה ליעקב בנה ותצוה אותו על אביו ועל אחיו לכבדם כל ימי חייו.
2ויאמר יעקב" :כֹּל אֶעֱשֶׂה אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי כִּי הִי הַדָּבָר הַזֶּה לִכְבוֹד וְגָדְלָה וּצְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה וַאֲכַבֵּדָם".
3וגם את ,אמא ,ידעת מיום לידתי ועד היום הזה ,את כל מעשיי ואת כל אשר בלבי ,כי אני חושבת תמיד טוב על הכל.
4ואיך לא אעשה את הדבר הזה אשר צויתני לכבד את אבי ואת אחי?
ה אמרי לי ,אמא ,איזו עוולה ראית בי ואשוב ממנה ,ורחמים יהיו עלי.
ו ותאמר לו בני לא ראיתי בך כל ימי עבירה כי אם מעשים ישרים .ואמת אדבר לך בני :אמות השנה ולא ארבה השנה הזאת בחיי ,כי ראיתי בחלום את יום מותי ,כי לא אחיה יותר ממאה וחמשים שנה ;והנה מלאתי את כל ימי חיי אשר אחיה.
ז וַיִּצְחַק יַעֲקֹב בְּדִבְרֵי אִמּוֹ כִּי-תֹאמַר לוֹ אִמּוֹ כִּי-מֵתָה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת מִמְּעֻלּוֹ בְּכֹחַיָּהּ וְלֹא-תִשְׁלֹשׁ בְּכֹחַיָּה כִּי-בֹא וְהִיא בָּרְאָה וְהָיָה שְׁנֶיהָ חָזְקוּ וְלֹא-מָגֵל לֹא-נָגְעָה בָּהּ כָּל-יְמֵי חַיֶּיהָ.
ח ויאמר לה יעקב אשרי אמי אם יקרבו ימי כימי חייך וכוחי יעמוד עמי ככחך ולא תמות כי בטלה את עלי על מותך
9ותבוא אל יצחק ותאמר אליו בקשה אחת אני מבקש ממך השביע את עשו כי לא יפגע ביעקב ולא ירדף אותו באיבה כי ידעת את מחשבות עשו כי סרק הן מנעוריו ואין בו טוב כי חפץ הוא להמיתו אחרי מותך
10ואתה ידעת את כל אשר עשה למן היום אשר הלך יעקב אחיו חרן עד היום הזה אשר עזבנו בכל לבבו וירע לנו את צאנך לקח לו ואת כל רכושך לקח מפניך:
11וכאשר התחננו והתחננו לפניו על אשר לנו ,נהג כאדם המרחם עלינו.
יב והוא מר עליך כי ברכת את יעקב בנך התמים והישר כי אין בו רע כי אם טוב בלבד ומאז בא מחרן ועד היום הזה לא גזל מאיתנו דבר כי הכל מביא לנו בעיתו תמיד ושמח בכל לבו כשאנו מקבלים מידו והוא מברך אותנו ולא נפרד מאיתנו מיום בא מחרן עד היום הזה והוא נשאר עמנו תמיד בבית ומכבד אותנו.
13ויאמר לה יצחק גם אני ידעתי וראיתי את מעשי יעקב אשר עמנו כי בכל לבבו מכבד אותנו ואת עשו אהבתי מראש מיעקב כי בכור הוא ועתה אני אוהב את יעקב יותר מעשו כי עשה רעות רבות ואין בו צדק כי כל דרכיו עוול וחמס
14ועתה לבי נסער על כל מעשיו ,ולא הוא ולא זרעו יושעו ,כי הם אשר יימחתו מן הארץ ,וייעורו מתחת השמים ,כי עזב את אלהי אברהם ,וילך אחרי נשיו ואחרי טמאתן ואחרי תעתן ,הוא ובניו.
15ואתה מצווה עלי להשביעו כי לא יהרג את יעקב אחיו גם אם ישבע לא יקיים שבועתו ולא יעשה טוב כי אם רע בלבד.
טז וְאִם-יַחְפֹּץ אֶת-יַעֲקֹב אָחִיו בְּיַד-יַעֲקֹב יִתֵּן וְלֹא-יִמָּלֵט מִמֶּדּוֹ כִּי-יָרֵד בְּיָדוֹ:
יז ואל תירא מפני יעקב כי גדול וחזק ונכבד שומר יעקב ,ומהולל משומר עשו.
יח ותשלח רבקה ותקרא לעשו ויבא אליה ותאמר אליו בקשה בני לבקש ממך והאם תעשה בני
19וַיֹּאמֶר אֶעֱשֶׂה כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר לִי וְלֹא אֲדַחֶה אֶת־שְׁאֵלָתֵךְ:
20ותאמר לו" :אני מבקשת ממך כי ביום מותי תקחי אותי ותקברי אותי על יד שרה אם אביך ,ואתה ויעקב אהבו זה את זה ולא תחפצו רעה זה על זה ,כי אם אהבה הדדית בלבד ,ו)כך (תצליחו בני ותכבדו בארץ ,ולא ישמח עליכם אויב ,והייתם לברכה ולחסד בעיני כל אוהביכם".
21ויאמר אעשה את כל אשר אמרת לי ואקברך ביום מותך על פני שרה אם אבי כאשר חפצת ויהיו עצמותיה על פני עצמותיך:
22וגם את יעקב אחי אאהב מכל בשר כי אין לי אח בכל הארץ מלבדו ולא זכות גדולה היא לי אם אאהבו כי אחי הוא ויחד נזרענו בבגדיך ויחד יצאנו מרחמך ואם לא אאהב את אחי את מי אאהב
23ואני מבקש ממך להעיד על יעקב עלי ועל בני כי ידעתי כי מלך הוא עלי ועל בני כי ביום אשר ברכו אבי עשה אותו לגבוה ואותי לנחותה:
24ואנשבע לך כי אהבתו ולא ארצה עליו רעה כל ימי חיי כי אם טוב בלבד.
25וַיִּשָּׁבַע לָהּ עַל־כָּל־הַדָּבָר הַזֶּה וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב לְעֵינֵי עֵשָׂו וַתְּצַוֵּהוּ כַּדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֶל־עֵשָׂו:
26וַיֹּאמֶר אֶעֱשֶׂה חפציך ;הֶאֱמַן לִי כִּי לֹא יָצָא רָעָה מִמִּי וּמִבְּנֵי עֵשָׂו ;וְאֶהְיֶה רִאשׁוֹן בְּכָל אַהֲבָה לַאֲבָדָה:
27וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הִיא וּבָנֶהָ בַּיַּל הַהוּא וַתָּמָת בַּיּוֹלֶת שְׁלֹשָׁה וְשָׁבוּעַ וְשָׁנָה בַּיַּל הַהוּא וַיִּקְבְּרוּהָ שְׁנֵי בָּנָהּ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בַּמְּעָרָה הַכְּפֵלָה אֶת שָׂרָה אֵם אֲבִיהֶם:

פרק36

1ובשנה השישית לשבוע הזה [2162] קרא יצחק לשני בניו לעשו וליעקב ויבאו אליו ויאמר אלהם בני אני הולך בדרך אבותי אל בית העולם אשר אבותי שם
2לכן קברו אותי על פני אברהם אבי במערה הכפולה בשדה עפרון החתי אשר קנה אברהם קבר לקבור בה בקבר אשר חפרתי לי שם קברו אותי
ג וזאת אנכי מצווה אתכם בני אשר תעשו צדקה ויושר בארץ למען יביא ה 'עליכם את כל אשר אמר ה 'לעשות לאברהם ולזרעו.
4ואהבו זה את זה ,בני ,אחיכם כאוהב את נפשו ,וכל אחד יבקש את התועלת שיועיל לאחיו ,ויעשו יחד על פני האדמה ;ואהבו זה את זה כנפשם.
5ולגבי שאלת האלילים ,אני מצווה ומזהיר אתכם לדחות אותם ולשנוא אותם ,ולא לאהוב אותם ,כי הם מלאים מרמה לאלו המשתחווים להם ולאלו המשתחווים להם.
ו זכרו בני את יהוה אלהי אברהם אביכם ואת אשר גם אני השתחווה לו ועבדתי אותו בצדקה ובשמחה למען ירבה אתכם וירבה את זרעכם ככוכבי השמים לרב והקים אתכם על הארץ כצמח צדק אשר לא יעקר לכל דורות ועד עולם.
7ועתה אשביע אתכם שבועה גדולה כי אין שבועה גדולה ממנה בשם המפואר והמכובד והגדול והפאר והנפלא והעוצמתי אשר ברא את השמים ואת הארץ ואת הכל יחד כי תיראו אותו ותשתחוו לו
8וְאִישׁ יֶאֱהַב אֶת־אָחִיו בְּחִבָּה וּבְצֶדֶק ,וְלֹא יַחְפֹּס רָעָה אֶל־אָחִיהָ מֵאַתָּה וְעַד־עוֹלָם כָּל־יְמֵי־חַיֵּיכֶם לְמַעֲשֵׂיכֶם כָּל־מַעֲשֵׂיכֶם וְלֹא־תֹאבְדוּ.
9וְכִי־יֶחַד מִכֶּם כִּי־יֶחָשׁ רָעָה עַל-אָחִיו ,דַּעְתְּ כִּי־מֵאַתָּה אֲשֶׁר-יֶחָשׁ רָעָה עַל-אָחִיו ,נִפְּלָה בְּיָדוֹ ,וְנֶעֱרַשׁ מֵאֶרֶץ הַחַיִּים ,וְזַרְעוֹ יְכַבֵּד מֵתַּחַת הַשָּׁמַיִם.
10וביום סערה וגינוי וזעם ואף ,באש להבה אוכלת כאשר שרף את סדום ,כן ישרוף את ארצו ואת עירו ואת כל אשר לו ,והוא יימחה מספר מוסר בני האדם ,ולא יירשם בספר החיים ,כי אם במה שנועדה לאבדון ,והוא ילך אל גינוי עולם ;למען יתחדש גזר דינם תמיד בשנאה ובגינוי ובזעם ובייסורים ובזעם ובמגפות ובמחלות לנצח.
11אני אומר ומעיד עליכם ,בני ,כמשפט אשר יבוא על האיש אשר חפץ לפגוע באחיו.
12וַיְחַלֵּק אֶת־כָּל־נִכְסָתוֹ בֵּינֵיהם בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּתֵּן אֶת־הַגָּדֵל הַבָּכוֹר וְאֶת־הַמִּגְרָד וְכָל־אֲשֶׁר־סְבוּעָה וְכָל־אֲשֶׁר־יְחַלֶּה לְאַבְרָהָם בַּאֲרַב הַשְּׁבוּעָה:
13וַיֹּאמֶר :אֶת־הַחֶלֶךְ הַגָּדוֹל אֶתְנַתֵּן לְבָכוֹרִים.
יד וַיֹּאמֶר עֵשָׂו מכרתי ליעקב ואת בְּכוֹרתי נתתי ליעקב לו תִּתֵּן וְאֵין לִי אֶת־דָּבָר אֶחָד לְדַבֵּר עָלֶיהָ כִּי־לוֹ הִיא:
טו וַיֹּאמֶר יִצְחָק תְּנַחַת עָלֵיכֶם בְּרָכָה בְּנֵי וְעַל זַרְעֵיכֶם הַיּוֹם כִּי נָחַתֶּם לִי וְלֹא יַחֲרֵב לִבִּי עַל הַבְּכוֹרָה פֶּן תַּעֲשׂוֹת עַל־ע...
טז יברך האל עליון את-האדם עושה צדקה אותו ואת-זרעו עד עולם.
17וַיַּסֵּת לִצְווֹתָם וּבִרְכָּם ,וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ יַחַד לְפָנָיו ,וַיִּשְׂמַח כִּי הִיא לֵב אֶחָד בֵּינֵיהם ,וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ וַיֵּנְחוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּשְׁנוּ.
יח ויישן יצחק על משכבו ביום ההוא שמח ויישן שנת עולם וימת בן שמונים ומאת שנה וימלא עשרים וחמישה שבועות וחמש שנים ויקברו אותו עשו ויעקב שני בניו.
19וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־אֶרֶץ אֱדוֹם אֶל־הַר שֵׂעִיר וַיֵּשֶׁב שָׁם:
20וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּהָרֵי חֶבְרוֹן בְּמִגְרַח אֶרֶץ מְגוּרוֹת אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת־ה 'בְּכָל־לִבּוֹ וּכְמוֹת הַנִּרְאוּת כַּאֲשֶׁר חִלֵּק יְמֵי דוֹרָתָיו:
כא ותמות לאה אשתו בשנה הרביעית לשבוע השני ליובל החמשה וארבעים בשנה [2167] ויקברה במערה הכפולה על יד רבקה אמו משמאל לקבר שרה אם אביו
22וַיָּבֹאוּ כָּל-בָּנָהּ וּבָנָיו לְהִתְאַבֵּד עַל-לֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ וּלְנַחֵם אֹתוֹ עַל-עָלֶהָ כִּי-הוּא הִתְאַבֵּד אִתָּהּ מְאֹד ,אַחֲרֵי מָתוֹת רחל אחותה.
23כי תמימה וישרה הייתה בכל דרכיה וכבדה את יעקב וכל ימי חייה עמו לא שמע מפיה דבר קשה כי ענווה ושלום וישרה וכבודה הייתה
24וַיִּזְכֹּר אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיַעְתָהּ וַיְקַנֵּל עָלֶיהָ מְאֹד כִּי אִהֲבָהּ בְּכָל־לִבּוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ:

פרק37

1וַיּוֹם מוֹת יצחק אבי יעקב ועשו [2162 AM] ,וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי עשו כִּי נָתַן יצחק אֶת-חֶלְקָן לַיעקֹב בְּנוֹ הַקָּטוֹן וַיִּחֲרוּ מְאֹד:
2וַיָּרְבוּ אֶת-אָבִיהֶם לֵאמֹר לָמָּה נָתַן אָבִיךָ לַיעקֹב אֶת-חֶלְקָן וְעַלֶּךָ וְעַלַּחְתָּ אֶת-אַתָּה הַבָּכָר וְיַעֲקֹב הַקָּטֵן:
3ויאמר אלהם יען מכרתי את בכורתי ליעקב בעדשים קטנות ,וביום ששלחני אבי לצוד וללכוד ולהביא לו לאכול ולברכני ,בא בתחבולות ויביא לאבי אוכל ומשקה ,ויברכו אבי וישמני תחת ידו.
ד ועתה השביע אותנו אבינו ,אותי ואתו ,כי לא נצווה רעה על אחיו ,וכי נמשיך באהבה ובשלום איש עם אחיו ,ולא נשחית דרכינו.
ה ויאמרו אליו לא נשמע אליך לעשות שלום עמו כי כוחנו גדול מכוחו ואנחנו חזקים ממנו נלך עליו והרגנו אותו והשמדנו אותו ואת בניו ואם לא תלך עמנו נרעה גם לך
ו ועתה שמעו אלינו נשלח אל ארם ופלשת ומואב ועמון ונבחר לנו בחירים נלהבים למלחמה ונלך עליו ונלחם בו והשמידנו מן הארץ בטרם יחזק:
ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם אַל תֵּלְכוּ וְאַל תַּעֲשׂוּ עִמּוֹ נְחַמוּ פֶּן תִּפְלוּ לִפְנָיו:
8ויאמרו אליו גם כן מעשיך מנעוריך ועד היום הזה ואתה נותן צווארך תחת עולו.

ט לא נשמע אל הדברים האלה .וישלחו לארם ולאדורם אל-רעה אביהם ,וישכרו עמהם אלף אנשי חיל ,אנשי מלחמה בחירים.

י וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם מִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן שְׂכִירִים אֶלֶף בְּחִירִים וּמִפְּלֶשֶׁת אֶלֶף בְּחִירִים וּמֵאֱדוֹם וּמֵהַחֹרִים אֶלֶף בְּחִירִים לְגִבֹּרִים וּמֵהַכִּתִּים גִּבְּרֵי מִלְּחָם:

יא וַיֹּאמְרוּ אֶל-אֲבִיהֶם" :לֵךְ עִמָּהֶם וְהוֹלִיכְתָּם ,אֶלֹּא נַהֲרָגֶךָ".

12וַיָּמָל חֵמָה וְזֶה בְּרָאוֹתוֹ כִּי בָנָיו אֲשֶׁר כֹּחָצִים אוֹתוֹ לְלֹךְ לְפָנֵיהֶם לְהוֹחִיד אֶת יַעֲקֹב אָחִיו:

13וְאַחֲרֵי זָכַר אֶת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־כָּנָסָה בְּלִבּוֹ עַל־יַעֲקֹב אָחִיו ,וְלֹא־זָכַר אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאָבִיו וְלָאֵם לְלֹא־יַחֲשֵׁב רָעָה כָּל־יָמָיו עַל־יַעֲקֹב אָחִיו.

יד וְלמרות כל זאת ,לא ידע יעקב כי הם באים לקראתו למלחמה ,והוא התאבל על לאה אשתו עד אשר קרבו אל המגדל עם ארבעת אלפים גיבורים ואנשי מלחמה בחירים.

15וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו אֲנָשֵׁי חֶבְרוֹן לֵאמֹר הִנֵּה אָחִיךָ בָּא עֲלֶךָ לְהִלָּחֵם בְּאַרְבַּע אֲלָפִים חֲגוּרִים חֲרָבִים וְנָשָׂא מִגִּין וַכְּלִיחַ כִּי אִישׁ יַעֲקֹב מֵעֵשָׂו וַיַּגִּדוּ לוֹ כִּי יַעֲקֹב אִישׁ חָסָם וְרַחֲמָן מֵעֵשָׂו:

16אך יעקב לא האמין עד אשר הגיעו קרוב מאוד אל המגדל.

יז וַיִּסְגֹר אֶת-שַׁעֲרֵי הַמִּגְדָּל וַיַּעֲמֹד עַל-הַמָּצָל וַיְדַבֵּר אֶל-עֵשׂוּ אָחִיו וַיֹּאמֶר נַעֲדָם נְחָמָה אֲשֶׁר בָּאת לַנְחָמֵנִי עַל-מַתִּי אִשְׁתִּי הַזֶּה הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאָבִיךָ וְעוֹד לָאֵם טֶרֶם הֲרָתָה אֶת-הַשְּׁבוּעָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאָבִיךָ נִשְׁמַת:

18ויען עשו ויאמר אליו לא לבני האדם ולא לחיית הארץ שבועת צדק אשר נשבעו) שבועה תקיפה (לנצח כי יום יום הם מתכננים רעה איש על רעהו ואיך יוכל להרוג איש את צרי וצוררו

19ואתה תשנא אותי ואת בני לנצח ואין לשמור קשר אחווה עמך.

20שמע את הדברים האלה אשר אנכי מצהיר עליך אם חזיר יחליף את עורו ויעשה זיפיו רכים כצמר ,ואם יצמיח קרנים על ראשו כקרני צבי או כבש ,אז אשמור קשר אחווה עמך ,ואם יבדל שדיים מאמם כי לא היית לי אח.

21ואם הזאבים ישלימו עם הכבשים לבלתי יטרף ולא יתעלל בהם ,ואם לבם יהיה אליהם לטוב ,אז יהיה שלום בליבי כלפיך.

22וְאִם-יְהִי אֲרִיוֹת לְרַב הַשּׁוּר וְעָשַׂר עִמּוֹ שָׁלוֹם וְאִם-יִכְשַׁר עִמּוֹ בְּעוֹל אֶחָד וְחוֹרֵשׁ עִמּוֹ וְעָשַׂר עִמְּךָ שָׁלוֹם:

23וְכִי יְהִי לָבֵן הָעוֹרֵב כְּרָזָה וְדַע כִּי-אֲהֲבָתִיךָ וְעָשַׂר עִמְּךָ שָׁלוֹם תַּעֲקֹר וְנָעֲקֹר בְּנֶיךָ וְלֹא-יִהְיֶה לָךְ שָׁלוֹם.

24וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי רָעָה עָלָיו בְּלִבּוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ כִּי הוּא מִתְרַגֵּל כְּחֲזַר הַבָּא עַל הַחֲנִית הַדּוֹקֵר וַיַּרְגֵּהוּ וְלֹא נִרְשַׁט מִמֶּנּוּ:

25אז אמר אל בניו ואל עבדיו לתקוף אותו ואת כל רעיו.

פרק38

1ואחרי כן וידבר יהודה אל יעקב אביו ויאמר אליו" :טֵו קשתך אבי ושלח חיציך והפיל את האויב והרג את האויב ,והייתה לך הכוח כי לא נהרוג את אחיך כי הוא כמוך והוא כמוך ,ניתן לו כבוד זה".

2וַיִּשְׁפֹּן יַעֲקֹב אֶת-קַשְׁתּוֹ וַיַּכֵּף אֶת-עֵשׂוּ אָחִיו בְּחִקּוֹ הִימִינִי וַיְרַגֵּהוּ:

ג וַיִּשְׁלַח שָׁנָה וַיַּכֵּה אֶת־אֲדוֹרָן הָארַמִי בְּחַזָן הַשְּׂמֹאל וַיַּדְחוּ אֶחָר וַיָּרְגֹּהוּ:

ד וַיֵּצְאוּ בְּנֵי יַעֲקֹב הֵם וַעֲבָדָם וַיִּתְפַּלְגוּ אֶת־פָּחָדִים עַל־אַרְבַּע צְדֵי הַמִּגְדָּל:

ה ויצא יהודה לפנים ונפתלי וגד עמו וחמישים עבדים עמו בצד נגבה של המגדל ויהרגו את כל אשר מצאו לפניהם ולא נמלט מהם איש אחד:

ו וַיֵּצֵא לֵוִי וְדָן וְאֲשֶׁר מִזֵּד הַמִּגְדָּל וַיַּחֲמִשִׁים עִמָּהֶם וַיַּרְגוּ אֶת־מוֹאָב וְאֶת־עַמּוֹן.

ז וַיֵּצֵא רְאוּבֵן וְיִשְׂכָר וְזְבוּלוֹן מִצְּפָנָה לְמַגְדָּל וַיַּמְחִשִׁים אִישׁ עִמָּהֶם וַיַּרְגוּ אֶת־גִּבֹּרֵי פְּלִשְׁתִּים:

ח ויצא שמעון ובנימן וחנוך בן ראובן ,ממערב למגדל ,וחמישים איש עמהם ,ויהרגו מאדום ובחורים ארבע מאות איש ,גיבורי חיל ; ושש מאות נוס ,וארבעה מבני עשו נוס עמהם ,וישאירו את אביהם הרוג ,כאשר נפל בגבעה אשר באדורם.

ט וַיִּרְדְּפוּ בְּנֵי יַעֲקֹב אַחֲרֵיהֶם הַר שֵׂעִיר וַיִּקְבֹּר יַעֲקֹב אֶת־אָחִיו בַּגִּבְעָה אֲשֶׁר בַּעֲדוֹרָם וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ:

10וַיַּדְחוּ בְּנֵי יַעֲקֹב אֶת-בְּנֵי עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר וַיִּכְנוּ עָרְפָּם וַיַּעֲבָדוּ לִבְנֵי יַעֲקֹב:

יא וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־אֲבִיהֶם הַאֲשֶׁר יִשְׁלֹם עִמָּהֶם אוֹ הַרְגִּימָם

12וישלח יעקב אל בניו לשלום ,ויעשו שלום עמהם ,ויתנו עליהם עול עבדות ,וישלמו מנחה ליעקב ולבניו כל הימים.

13וַיִּשְׁלוּ מַחֲסִיסִים לַיעקֹב עַד יוֹם יָרַד מִצְרַיִם

יד ולא-נפטרו בני אדום מעל עול העבדות אשר הטילו עליהם שנים עשר בני יעקב עד היום הזה.

15ואלה המלכים אשר מלכו באדום לפני שימלך מלך על בני ישראל עד היום הזה בארץ אדום

טז ובלק בן בעור מלך באדום ושם עירו דנבה

יז וימת בלק וימלך יובב בן זרה מבשר תחתיו.

18וימת יובב וימלך תחתיו עַשָׂם מארץ תימן.

19וימת עַשָׂם וימלוך תחתיו עדת בן ברד אשר הרג את מדין בשדה מואב ושם עירו אבית

20וַיָּמָת עֲדַת וַיִמָלֹךְ סַלְמָן מַעַמְשַׂקָה תַּחְתָּיו:

כא וַיָּמָת שַׁלְמָן וַיִּמְלֹךְ שָׁאוּל מֵרַעֲבוֹת הַנָּהָר תַּחְתָּיו:

22וַיָּמַת שָׁאוּל וַיְמָלֹךְ בֵּאֱלוֹנָן בֶּן עַכְבּוֹר תַּחְתָּיו:

23וימת באלונן בן עוכבור וימלך עדת תחתיו ושם אשתו מיטבית בת מטרת בת מטבדזאב

24אלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום.

פרק39

1וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרוֹת אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֵלֶּה תֹּולְדוֹת יַעֲקֹב:
2ויוסף בן שבע עשרה שנה בהורידיו ארץ מצרים וקנה אותו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים
ג וַיַּשְׁמֵן אֶת־יוֹסֵף עַל־כָּל־בֵּיתוֹ וַתְּהִ בִּרְכַּת יְהוָה עַל־בֵּית הַמִּצְרִי עַל־עַל־יוֹסֵף וַיְהִיצֵהוּ יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה:
4וַיַּמְרֵא הַמִּצְרִי כֹּל בְּיַד יוֹסֵף כִּי רָא כִּי יְהוָה עִמּוֹ וְכִי יְהוָה מַצְלִיל אֹתוֹ בְּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה:
ה וַיְהִי מַרְאֵה יוֹסֵף נָאָה ,וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶהָ וּתְרָאֶה אֶת יוֹסֵף ,וַתֶּאֱהַב אוֹ ,וַתִּשְׁתַּחֲנֶה לְפָנֶיןָן לִשְׁכַּב עִמָּהּ.
ו אך לא מסר את נפשו ,ויזכר את ה 'ואת הדברים אשר היה קורא יעקב אביו מתוך דברי אברהם ,למען לא יזנה איש עם אישה אשר לה גבר ,כי נקבע לו עונש מוות בשמים לפני האל העליון ,והחטא יירשם עליו בספרי עולם תמיד לפני ה.'
7וַיְּאֲשֶׁר יוֹסֵף אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיְּמַן לִשְׁכַּב עִמָּהָ:
8ותתחנן לפניו שנה ,אך סירב ולא שמע.
9ותחבק אותו ותחזק אותו בבית כדי לאלצו לשכב עמה ותסגר את דלתות הבית ותחזק אותו והוא עזב את בגדו בידיה ופרץ את הדלת ויברח מפניה החוצה
י ותרא האישה כי לא ישכב עמה ,ותגיד לו לפני אדוניו לאמר" :עבדך העברי אשר אהבת ביקש להציקני לשכב עמדי ;ויהי כאשר הרמתי את קולי ,ויברח ,והשאיר את בגדו בידי ,ואחז בו ,ויפרץ את הדלת."
יא וַיַּרְא הַמִּצְרִי אֶת-בֶּגֶד יוֹסֵף אֶת-הַדֶּלֶת הַשְּׁבֹרָה וַיִּשְׁמַע אֶת-דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ וַיַּשְׁלִיךְ אֶת-יוֹסֵף אֶל-הַכֹּאֵר אֶת-הַאסְרִים אֲשֶׁר-כָּלָא הַמֶּלֶךְ:
12והוא היה שם בבית הסוהר ויתן יהוה ליוסף חן בעיני ראש בית הסוהר ורחמים לפניו כי ראה כי יהוה עמו וכי יהוה יצלח את כל אשר יעשה
13וַיִּסְתַּן אֶת־כֹּל בִּידוֹ ,וְלֹא יָדַע רַב הַסֹּהֵר אֲשֶׁר עָמָיו ,כִּי־יוֹסֵף עָשָׂה כָּל־דָּבָר ,וְה 'הִשְׁלִימוּ.
יד וַיָּשָׁב שָׁם שָׁנִים וּבַיָּמִים הַהֵם חָרַף פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל שְׁנֵי סְרִיסָיו ,עַל שָׂר הַמַּשְׁקִים ,עַל שָׂר הָאֲפִים ,וַיִּשְׁמֵּשׁ אֹתָם בַּמִּשְׁפָּח הַטַּבֵּחַ , בַּמַּכְשָׁר אֲשֶׁר יוֹסֵף נִשְׁבָּר אִם.
15וַיְּמָן רַב הַסֹּהֵר אֶת יוֹסֵף לְשָׁרֹתָם וַיְשָׁרְתָּ לִפְנֵיהֶם
טז וַיַּחְלְמוּ שְׁנֵיהֶם חָלוֹם שָׂר הַמַּשְׁקִים וְשָׂר הָאֲפִים וַיִּסְפּוּ אוֹ לַיּוֹסֵף.
יז וַיַּעֲשֶׂה פִּרֵשׁ לָהֶם כֵּן יָהָה לָהֶם וַיָּשִׁיב פַּרְעֹה אֶת-רַב הַמַּשְׁקִים אֶת-מְשִׁבְתּוֹ וְאֶת-רַב הָאֲפִים הַמָּרַג כַּאֲשֶׁר פִּרְשׁ לָהֶם יוֹסֵף:
18וְשָׁכַח רַב הַמַּשְׁקִים אֶת-יוֹסֵף בַּכֹּהֵר ,גַּם הַגִּיד לוֹ אֶת-הַיָּשָׁה ,וְלֹא-זָכַר לַגִּיד לַפַּרְעֹה אֲשֶׁר גִּיד לוֹ יוֹסֵף ,כִּי שָׁכַח.

פרק40

1ובימים ההם חלם פרעה שני חלומות בלילה אחד על הרעב אשר יהיה בכל הארץ ,ויקץ משנתו ויקרא לכל פותרי החלומות אשר במצרים ולחרטומים ,ויגד להם את שני חלומותיו ,ולא יכלו לבשרם.
2וַיִּזְכֹּר רַב הַמַּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְצִיאֵהוּ מִן־הַכֹּאֵל וַיַּחֲלֹם שְׁנֵי־חֲלוֹמוֹתָיו:
ג ויאמר לפני פרעה כי שני חלומותיו אחד הם ויאמר אליו שבע שנים יבאו שבעה על כל ארץ מצרים ואחרי כן שבע שני רעב אשר לא היה כמוהו בכל הארץ
ד ועתה יפקיד פרעה פקחים בכל ארץ מצרים ויאגרו אוכל בכל עיר ויהי אוכל לשבע שני הרעב ולא תאבד הארץ ברעב כי כבד יהיה מאוד
ה וַיִּתֵּן יְהוָה לַיּוֹסֵף חן וְרַחֲמִים בְּעֵינֵי פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עֲבָדָיו לֹא נִמְצָא אִישׁ חָכָם וְשָׁבֵן כְּאִישׁ הַזֶּה כִּי רוּחַ יְהוָה עִמּוֹ:
ו וַיַּמְנֵהוּ שְׁנִי בְּכָל-מַלְכֻתּוֹ וַיִּתַן לוֹ שָׁלוֹן עַל-כָּל-מִצְרַיִם וַיַּרְכָּבוֹ בְּמֶגֶלֶטֶת שְׁנִיתָיו לַפַּרְעֹה:
ז וַיִּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בְּגַד שֶׁנֶּה וַיֵּשׁ עַל צַוָּארוֹ וַיִּקְרָא לְפָנָיו אֵל־אֵל וַאֲבִירֵר וַיֵּשׁ אֹתוֹ נֶגֶד עַל־יָדוֹ וַיִּשְׁמָנָה לְרַב־בֵּיתוֹ וַיְגַדֵּל אֵלָיו רַק עַל־הַכִּסֵּא אֶגְדֹּל מִמֶּנָּה:
ח ויוסף ממלך על כל ארץ מצרים וכל שרי פרעה וכל עבדיו וכל עושי מלאכת המלך אהבוהו כי בתמים הלך כי לא גאון ולא גאווה היה ולא נשא פנים ולא לקח מתנות כי בתמים שפט את כל עם הארץ
ט ותהי ארץ מצרים שלמה לפני פרעה בגלל יוסף כי ה 'עמו ויתן לו חן וחסד לכל דורותיו לפני כל ידעיו והשמעים עליו ותהיה מלכות פרעה מסודרת היטב ולא היה בה שטן ולא איש רע
10ויקרא המלך שם יוסף ספנטיפאנס ויתן ליוסף לאישה את בת פוטיפר בת כהן העליפוליס שר הטבחים
יא וביום אשר עמד יוסף לפני פרעה בן שלשים שנה היה] ביום אשר עמד לפני פרעה.[
יב וַיָּמַת יִצְחָק בשנה ההיא .וַיְהִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יוֹסֵף בְּפִשְׁרוּ שְׁנֵי חֲלוֹמוֹתָיו כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר שֶׁבַע שָׁנִים שְׁבַע עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַתִּשְׁפַּר אֶת-מַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה.
13וַיֹּאסף יוֹסֵף אֱכָל לְעִיר וָעִיר עַד מְלָאֵלוּ דָּגָן עַד לֹא יָכוֹלוּ עוֹד לִסְפֹּר אֹתָהּ וּמְדַדָּהּ בְּרַבָּהּ:

פרק41

1וביובל הארבעים וחמשה בשבוע השני בשנה השנית לקח יהודה את ער אשה מבנות ארם ושמה תמר לבכורה.
2וְשָׂנָא וְלֹא שָׁכַב עִמָּהּ כִּי מִבְּנוֹת כְּנַעַן אִמּוֹ וְחָפֵץ לִקְחַל לוֹ אִשָּׁה מֵאֵם מִשְׁפַּט אִמּוֹ וְלֹא הָרִיחַ לוֹ יְהוּדָה אָבִיו:
ג וְהִנֵּה עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רָשָׁע וַיְּהֻמְכוֹ יְהוָה:
ד וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אוֹנָן אָחִיו בָּא אֶל־אֵשֶׁת־אָחִיךָ וְעָבֹר לָהּ אֶחָד וְהָקִימָה לְאָחִיךָ זֶרַע:
ה וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע כי אם לאחיו בלבד ויבא בית אשת אחיו וישפוך את הזרע על האדמה וירע בעיני יהוה ויהרגו
ו ויאמר יהודה אל תמר כלתו שבתי אלמנה בבית אביך עד יגדל שֵׁלָה בני ואתנך לו לאישה
ז וַיִּגְדַּל וְבַּדְשׁוּאל אֵשֶׁת יְהוּדָה לֹא הִתְנַשֵּׂא אֶת שֵׁלָה בְּנָהּ וַתָּמָת בַּדְשׁוּאל אֵשֶׁת יְהוּדָה [2168 AM] בַּשָּׁנָה הַחֲמִישׁ לַשְּׁבֹעַ הַזֶּה:
ח ובשנה השישית עלה יהודה לגזוז את צאנו בתמנה [2169 AM] .וַיֹּאמְרוּ לְתָמָר הִנֵּה חָמֵךְ עוֹלָה תמנה לגזוז את צאנו.
ט ותפשט את בגדי אלמנה ,ותשים צעיף ,ותתלבש ,ותשב בשער ,אשר על יד דרך תמנה.
10וַיֵּהָלֵךְ יְהוּדָה מְצָאָהּ וַיַּחֲשֵׁב הִיא לְזוֹנָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּא אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא וַיָּבֹא:
יא ותאמר לו תן לי את שכרו ויאמר לה אין לי בידי אלא טבעתי אשר על אצבעי ושרשרתי ומקלי אשר בידי
12ותאמר לו תנה לי עד שתשלח לי שכרו ויאמר לה אשלח לך גדי עזים ויתן לה אותם ויבא אליה ותהר ממנו
13וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶל־צֹאנָיו ,וַתֵּלֶךְ בֵּית־אָבִיהָ.
יד וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה גַּד עִזִּים בְּיַד רֹעָיו הָעֲדוּלָּמִי וְלֹא מְצָאָהּ וַיִּשְׁאַל אֶת-אֲנֵי הַמָּקוֹם לֵאמֹר אֵיהָה הַזּוֹנָה אֲשֶׁר הָיְתָה פֹּאן וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵין הַזּוֹנָה עִמָּנוּ:
15וישב ויגיד לו ויאמר לו כי לא מצאה שאלתי את אנשי המקום ויאמרו לי אין כאן זונה
טז וַיֹּאמֶר" :תִשְׁמַר לָהּ פֶּן נִהְיֶה לַעֲשׂוֹת ".וַיַּעֲבֹר שְׁלֹשֶׁת חֳדָשִׁים וַיַּגִּדוּ לִיהוּדָה לֵאמֹר" :הִנֵּה תָּמָר כַּלָּתְךָ הָרָה בִּזְנָאָה".
יז וַיֵּלֶךְ יְהוּדָה אֶל־בֵּית־אָבִיהָ וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֶחָיהָ הוֹצִיאוּ אֹתָהּ וְשָׂרְפוּהָ כִּי טְמֵאָה טְמֵאָה בְּיִשְׂרָאֵל:
יח ויהי כאשר הוציאו אותה לשרוף אותה ותשלח אל חותנה את הנזם ואת השרשרת ואת המטה לאמר דע למי אלה כי ממנו הרה אני:
19וַיַּכְרָה יְהוּדָה וַיֹּאמֶר :צַדִּיקָה תָּמָר מִמִּי.
20ולכן אל ישרפו אותה .ובגלל זה לא ננתנה לשלה ,ולא עוד קרב אליה.
21ואחרי כן ילדה שני בנים ,את פרץ ואת זרח ,בשנה השביעית לשבוע השני הזה.
22וַיָּמוּלוּ שֶׁבַע שְׁנֵי פְּרוֹי ,אֲשֶׁר דִּבֵּר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה.
23וַיֵּדַע יְהוּדָה כִּי רָע הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי שָׁכַב אֶת-כָּלָתוֹ וַיַּחֲשֹׁב לִפְנֵי יְהוָה כִּי-עָשָׂה כִּי-שָׁבַע אֶת-שֵׁנָה בְּנוֹ וַיַּחֲלֹל לִפְנֵי יְהוָה עַל-חֲטָעוֹ:
24וַיֹּאמְרֻנוּ לוֹ בַּחֲלוֹם כִּי נִמְחַל לוֹ כִּי הִתְחַנֵּל בְּעֶדְנָה וַיִּתְאַבֵּל וְלֹא שָׁב עָשָׂה:
25וְנִסְלַחַת יְקַבֵּל כִּי שָׁב מֵחַטָּאָה וּמִבְרִתּוֹ כִּי פֶּעַל מְאֹד לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ וְכָל הַעֲשׂוֹת כָּךְ כָּל הַשֹּׁכֵב עַל חָמָתוֹ שָׂרְפוּ אוֹ בָאֵשׁ לְשָׂרֵף בָּהּ כִּי טְמֵאָה וְגָמָה עֲלֵיהֶם בָּאֵשׁ שָׂרְפוּ אוֹתָם:
26ואתה צוה את בני ישראל אשר לא תהיה בתוכם טמאה כי כל אשר שכב עם כלתו או עם חמותו טמאה עשה באש ישרפו את האיש אשר שכב עמה ואת האישה והשב את חמתו ואת העונש מישראל
27וליהודה אמרנו כי לא שכבו שני בניו עמה ,ועל כן עמד זרעו לדור שני ,ולא ייעקר.
28כי בעדינות עיני הלך ויבקש עונש ,כמשפט אברהם אשר צוה את בניו ,ביקש יהודה לשרוף אותה באש.

פרק42

1ובשנה הראשונה לשבוע השלישי ליובל החמשה וארבעים החל הרעב לבוא בארץ ,ומאן המטר לתת לארץ ,כי לא ירד כלום.
2ותשחר הארץ ,ובארץ מצרים היה מזון ,כי אסף יוסף את זרע הארץ בשבע שני השפע ,ושמר אותו.
ג וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרִים אֶל־יוֹסֵף לְהִתְּתֵּן לָהֶם אֹכֶל ,וַיִּפְתַּח אֶת־הָאֲכָרִים אֲשֶׁר־שֶׁהִיא שָׁם תְּבוּרַת שָׁנָה רִאשְׁנָה ,וַיִּמְכָּר אֹתָהּ לְעַם־הָאָרֶץ בְּזָהָב.
ד וַיְהִי הָרָעָב חָרֵב מְאֹד בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב כִּי-יְהִי אֶת-אֶחָד בְּמִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-עֲשֶׂרֶת בְּנֵימָן וַיָּבֹאוּ אֶל-מִצְרַיִם בֵּין הַבָּאִים:
ה וַיַּכֵּר יוֹסֵף אוֹתָם וְהֵם לֹא הִכָּרוּ אוֹתוֹ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיִּשְׁאַל אֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם וְלֹא בָאתֶם לִתְרֹק אֶת-בְּרֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁמֹשׁ:
ו ואחרי כן שחרר אותם שוב ,עצר את שמעון לבדו ושלח את תשעת אחיו.
7וַיְּמַלֵּא אֶת-שַׂקֵּיהֶם דָּגָן וַיִּשְׁמַע אֶת-זָהָבָם בַּשַׂקֵּיהֶם וְלֹא-יָדְעוּ.
8וַיְצַוֶּה אֹתָם לְבָאֵא אֶחָם הַקָּטוֹן כִּי הִגִּידוּ לוֹ אֶת-אֲבִיהֶם חַי וְאָחָם הַקָּטוֹן
ט וַיַּעֲלוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן וַיַּגִּדוּ לַאֲבִיהֶם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-קָרֵהֶם וְאֲשֶׁר-דִּבֵּר אֱלֹהֶם אֲשֶׁר-דִּבֵּר אֵלֶּה אֲדֹנֵי הָאָרֶץ קָשָׁה וַיִּתְפֹּס אֶת-שִׁמְעוֹן עַד-הֵבִיאוּ אֶת-בִּנְיָמִן:
10וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב שֶׁלְּכֶם אוֹתִי מִבְּנֵי יוֹסֵף אֵינֶהוּ וְגַם שִׁמְעוֹן אֵינֶהוּ וְאַתֶּם קְחֻמִּים עָלַי בָּאת רָעַתְכֶם:
יא ויאמר :לא ירד בני עמכם פן יחלה כי שני בנים ילדה אמם ואחד מת וגם את זה תקחו ממני אם יקח לו קדחת בדרך ,תורידו את זקנתי בעצב עד מוות
12כי ראה כי החזירו את כספם לכל איש בשקיו ,ועל כן ירא לשלחו.
יג וַיִּגְרַב הָרָעָב וַיַּחַד בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וּבְכָל הָאֲרָצִים אֲבַר כִּי רַב מִבְּנֵי מִצְרַיִם אֲגַזְרוּ זַרְעָם לֶאֱכָל מֵעַת רָאוּתָם אֶת יוֹסֵף מְלַקֵּשׁ זְרָעִים וְשָׁמְרָנוּ בְּאוֹסְכָרִים וְשָׁמְרָנוּ לִשְׁנֵי הָרָעָב:
יד וַיִּזְכְּנוּ מִמָּה אֶת־הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לַרְעָבָם:

15וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל כִּי כָּבוֹד הָרָעָב בָּאָרֶץ מְאֹד וְאֵין פְּשׁוּעָה וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנָיו שׁוּבוּ וְקִבְּי לָנוּ אָכְלָה וְלֹא נָמוּת:
טז וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ ,אֶלָּא יֵלֵךְ אָחִינוּ הַקָּטוֹן עִמָּנוּ ,לֹא נֵלֵךְ.
יז וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל כִּי אִם לֹא יְשַׁלַּח אֹתָם וַיָּמֻדוּ כֻּלָּם בָּרָעָב:
יח וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן תְּנָה בְּיָדִי וְאִם לֹא אֲשִׁיבֵהוּ לְךָ הֲרֹגֶת שְׁנֵי בָּנַשְׁן:
19וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא יֵלֵךְ עִמָּךְ וַיִּגַּשׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁלַח אוֹ עִמִּי וְאִם לֹא אֲשִׁיבֵהוּ לְךָ אֶשָּׁם לְפָנֶיךָ כָּל יְמֵי חַיִּים:
20וַיְשַׁלַּח אֹתָם בְּשָׁנָה שְׁנַתִּית לַשְּׁבֻעַ הַזֶּה בַּיּוֹם הַרְחֹדֶשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וְכָל-הַבָּלְכִים וְהָיוּ בְּיָדָם מִתְנַתָּה שְׁקֵדִים וְאֶרְבִּינָתוֹ ודבש טָהוֹר:
כא וַיֵּלְכוּ וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמֶן אָחִיו וַיַּכִּרֵתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַזֶּה אֲחִיכֶם הַקָּטוֹן וַיֹּאמְרוּ לוֹ הוּא וַיֹּאמֶר יְהוָה חָנֶנְךָ בְּנִי:
22וישלח אותו ביתו ויוציא אליהם את שמעון ויעשה להם משתה ויגישו לו את המתנה אשר הביאו בידם
23וַיֹּאכְלוּ לְפָנָיו וַיִּתֵּן לְכֻלָּם מְנָה וְיָתַן מְנַהֶיָה בִּנְיָמִן שִׁבְעָה מִמְּנַהֶיָה כָּל־אַחֲרֵיהֶם:
24וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיָּקֻמוּ וַיֵּשְׁבוּ עַל־חֲמוֹנָם.
25וַיֹּסֶף גֵּרַם רָצָה לְבַר לְמַעַן אֶת-מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר שָׁלוֹם שֻׁרְרוּ בֵּינֵיהֶם ,וַיֹּאמֶר אֶל-הַסַּכָּר אֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ" :מְלָא אֶת-כָּל-שָׂקָם אֹכֶל וַיִּשְׁבֶּר אֶת-כֶּסֶף אֲשֶׁר-אֲשֶׁר-אֲנִי-שֶׁתָּה מִמֶּנּוּ ,שָׂמָה בְּשַׂק הַקָּטָן וַיִּשְׁלָחֻתָּם".

פרק43

1ויעש כאשר אמר לו יוסף וימלא להם את כל שקייהם אכלה ואת כספם ישים בשקייהם ואת הגביע ישים בשק בנימן
2וישכם בבקר ויהי כי יצאו משם ויאמר יוסף אל-שר ביתו רדוף אותם ,רוץ ותפס אותם לאמר לטובה גמלת עלי רעה ,גנבת ממני את-כוס הכסף אשר אדוני שותה ממנו .והשיב לי את-אחיהם הקטן והביא אותו מהרה בטרם אצא אל-כסא המשפט שלי.
ג וַיָּרָץ אַחֲרֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כְּדִבְרֵי הָאֵלֶּה.
4ויאמרו אליו חלילה לעבדיך לעשות את הדבר הזה ולגנוב כלי מבית אדניך וגם את הכסף אשר מצאנו בשקים שלנו בפעם הראשונה הבאנו עבדיך מארץ כנען
ה ואיך נגנוב כלי כלשהו ?הנה אנחנו ושקינו חפשנו ,וכל אשר תמצא את הגביע בשק איש מאיתנו יהרג ,ואנחנו וחמורינו נעבוד את אדונך.
ו ויאמר אלהם לא כן ,את האיש אשר אמצא אצלו לבדו אקח לעבדו ,ואתם תשובו בשלום לביתכם.
7וַיְחַפֵּר בִּכְלֵיהֶם מִבְּבָקָר וְאַחֲרֹן בְּקָטֹן וַיִּמְצָא בְּשַׂק בִּנְיָמָן
ח ויקרעו את בגדיהם ,ויעמיסו את חמוריהם ,וישובו העיר ,ויבאו אל בית יוסף ,וישתחוו כולם על פניהם ארצה לפניו.
ט ויאמר אלהם יוסף" :הרעה עשיתם ".ויאמרו" :מה נאמר ואיך נגלה ?אדוננו גילה את פשע עבדיו ;הנה אנחנו עבדי אדוננו וגם אתונותינו".
י׳ ויאמר אלהם יוסף גם אני ירא את ה׳ ואתם לכו לבתים שלכם והיה אחיכם לעבדי כי הרעה עשיתם הלא ידעתם כי איש חפץ בכוסו כמוני בכוס הזאת ואתם גנבתם ממני:
יא ויאמר יהודה אדני ,תן נא לעבדך לדבר דבר באזני אדני :שני אחים ילדה אמו של עבדך לאבינו .אחד הלך ואבד ולא נמצא ,והוא לבדו נותר מאמו ,ועבדך אבינו אהב אותו ,וגם נפשו קשורה בנפש הנער הזה.
12וְהָיָה כִּי נָבֹא אֶל־עַבְדְּךָ אָבִינוּ וְהַנַּעַר לֹא עִמָּנוּ וָמֵת וְנָרִיד אֶת־אָבִינוּ בְּגָבוֹן עַד־מָוֶת:
יג ועתה אני עבדך ישב תחת הנער עבד לאדני והנער ילך עם אחיו כי ערבתי לו ביד עבדך אבינו ואם לא אחזירו וישמע עבדך את אבינו עד עולם
יד וירא יוסף כי כולם טובים זה עם זה ולא יכל להתאפק ויאמר להם כי הוא יוסף
15וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עִבְרִית וַיִּפֹּלָה עַל־צַוָּארָם וַיִּבְכֶּה.
טז ולא הכירוהו ויבכו ויאמר אלהם אל תבכו עלי כי מהרו והביאו את אבי אלי וראו כי פי הוא המדבר ועיני אחי בנימין רואות
17כי הנה זאת שנת הרעב השנייה ,ועוד חמש שנים ,אין קציר ,אין פרי עץ ,אין חרישה.
18רדו מהרו אתם ובתיכם פן תאבדו ברעב ואל תעצבו על רכושכם כי לסדר ולחיה אנשים רבים שלחני יהוה לפניכם
19וַאֲמַדְתִּי לְאָבִי כִּי עוֹדֶנִי חַי וְהִנֵּה אַתֶּם רָאִים כִּי שָׂמֵנִי יְהוָה לְאָב לַפַּרְעֹה וּלְמוֹשִׁיחַ עַל בֵּיתוֹ וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:
20וספרו לאבי את כל כבודי ואת כל העושר והתפארת אשר נתן לי יהוה.
21וַיִּתֵּן לָהֶם מֶרְכָּבוֹת וְאֻכְלָה לְדֶרֶךְ וְנָתַן לְכֻלָּם בְּגָדִים כָּל כָּסֶף:
22ואל אביהם שלח בגדים וכסף ועשרה אתונות נושאות דגן וישלחם.
23ויעלו ויגדו לאביהם כי יוסף חי והוא מודד דגנים לכל גויי הארץ וכי הוא מושל על כל ארץ מצרים.
24ולא האמין אביהם כי יצא מדעתו וכאשר ראה את העגלות אשר שלח יוסף ,ותחיה נפשו ויאמר די לי אם יוסף חי ,ארד ואראה אותו בטרם אמות.

פרק44

1וַיַּעֲבֹר יִשְׂרָאֵל מֵחָרָן מִבֵּיתוֹ בְּרֹחַד הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּלֶךְ בַּאֲרַת הַשְּׁבוּעָה וַיִּקֵּר זָבַח לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק בִּשְׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ הַהוּא:
2וַיִּזְכֹּר יַעֲקֹב אֶת־הַחֲלוֹם אֲשֶׁר אִשְׁרָאָה בַּבֵּית־אֵל וַיִּרָא לָרֶד מִצְרַיִם:

ג וַיֹּאמֶר לִשְׁלֹחַ אֶל־יוֹסֵף לְבֹא אֵלָיו וְלֹא־יָרֵד וַיֵּשֶׁב שָׁם שִׁבְעַת יָמִים אִם־אֲשֶׁר יָרֵד חֲזוֹן הַיֵּשֵׁב אוֹ הַיָּרֵד אוֹתוֹ:
ד וַיַּחְגֹּא אֶת-חַג בִּכְרֵי קְצִיר בִּתְבוּרָה בָּשָׁנָה כִּי לֹא-הָיָה אֶחָד זֶרַעַן בְּכָל-אֶרֶץ כְּנַעַן כִּי-הָיָה הָרָעָב עַל-כָּל-הַבְּהֵמָה וּבְהַבְּהָרָה וּבְעוֹף וְגַם-בְּהָאָדָם:
ה וביום השישה עשר נראה אליו יהוה ויאמר אליו יעקב יעקב ויאמר הנני ויאמר אליו אני אלהי אבותיך אלהי אברהם ויצחק אל תירא לרדת מצרים כי שם אעשה אותך לגוי גדול ארד עמך ואעליתך ובארץ הזאת תקבר ויוסף ישים את ידיו על עיניך
ו אל תירא ,רד מצרים.
ז וַיָּקוּ בָנָיו וְבָנֵי בָנָיו וַיַּעֲבוּ אֶת-אָבִיהֶם וְאֶת-חֲבָלָם עַל-עֲגָלוֹת:
ח וַיָּקָם יִשְׂרָאֵל מִבַּאֲרַת הַשְּׁבוּעָה בַּשִּׁשָּׁה עֶשְׂרָה לַחֹדֶשׁ הַהוּא וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:
ט וישלח ישראל את יהודה לפניו אל יוסף בנו לחפש את ארץ גושן כי יוסף אמר לאחיו לבוא וישבו שם למען יהיו קרובים אליו
10וְזֹאת הִיא הַטֹּבָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְקָרוֹבָה לוֹ לְכֹל וְגַם לַבְּהָר:
יא ואלה שמות בני יעקב אשר באו מצרימה עם יעקב אביהם.
יב ראובן בכור ישראל ואלה שמות בניו חנוך ופלוא וחצרון וכרמי חמשה
יג שמעון ובניו ואלה שמות בניו ימואל וימין ואהד ויכין וצהר ושאול בן הצפותית שבעה
יד לוי ובניו ואלה שמות בניו גרשם וקהת ומררי ארבעה.
טו יהודה ובניו ואלה שמות בניו שֶׁלַע ופרץ וזרח-ארבעה.
טז יששכר ובניו ואלה שמות בניו תולה ופועה ויסוב ושמרון - חמשה.
17זבולון ובניו ואלה שמות בניו סרד ואיילון ויהלאל ארבעה.
18ואלה בני יעקב ובניהם אשר ילדה לאה ליעקב בארץ נהרות ששה ואחותם דינה אחת וכל נפש בני לאה ובניהם אשר באו עם יעקב אביהם מצרים עשרים ותשע ויעקב אביהם עמהם שלושים היו
19ובני זלפה שפחת לאה אשת יעקב אשר ילדה ליעקב את גד ואת אשור.
20ואלה שמות בניהם אשר הלכו עמו מצרימה בני גד צִפְיוֹן וחגי ושוני ועצבון וערי וארלי וארודי שמונה
כא ובני אשר ימנה וִישְׁוָה וִישְׁוִי ובריה וסרח אחותם אחת שש:
22כל הנשמות היו ארבע עשרה וכל הנשמות של לאה ארבעים וארבע.
23ובני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן
24וַיִּלַּד לְיוֹסֵף בְּמִצְרַיִם ,טֶרֶם בֹּא אָבִיו מִצְרַיִם ,אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אַסְנַת בַּת פּוֹטִיפֶר כֹּהֵן הַשֶּׁלֶה ,אֶת-מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם--שְׁלֹשָׁה.
25ובני בנימן בלה ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי וראש ומופים וחופים וארד אחד עשר
26וְכָל-נַפְשֹׁת רָחֵל הָיוּ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
27ובני בלהה שפחת רחל אשת יעקב אשר ילדה ליעקב דן ונפתלי
כח ואלה שמות בניהם אשר הלכו עמהם מצרים ובני דן חושים ושמעון ואסודי ואיג'קה ושלמה ששה
כט וַיָּמוּתוּ בְּשָׁנָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִצְרַיִם וְנָשַׁר לַדָּן חוּשִׁים לבד:
ל ואלה שמות בני נפתלי יַחזיאל וגוני ויעזר ושלום ועי
31וְעִיב ,אֲשֶׁר נוֹלַד מֵאַחֲרֵי שְׁנֵי הַרְעָב ,מֵת בְּמִצְרַיִם.
לב וְכָל־נַפְשֹׁת רָחֵל הָיוּ שֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים:
לג וְכָל־נַפְשׁוֹת יַעֲקֹב הַבָּאוֹת מִצְרַיִם שִׁבְעִים נַפְשׁ אֵלֶּה בָּנָיו וּבְנֵי־בָנָיו שִׁבְעִים כָּל־כָּל־הַמֵּתוּ חֲמִשָּׁה בְּמִצְרַיִם לִפְנֵי יוֹסֵף וְלֹא־הוּא לָהֶם בָּנִים:
34וימותו שני בני יהודה בארץ כנען ,ער ואונן ,ולא היו להם בנים ,וקברו בני ישראל את האבדים ,והם נמנו על שבעים גויים.

פרק45

1ויבא ישראל ארץ מצרים ארץ גשן בראש החדש הרביעי בשנה השנייה לשבוע השלישי ליובל החמשה וארבעים:
2וילך יוסף לקראת יעקב אביו ארץ גושן ,ויפל על צוארי אביו ויבך.
ג ויאמר ישראל אל יוסף :עתה אמות מאחר שראיתי אותך ,ועתה ברוך יהוה אלהי ישראל אלהי אברהם ואלהי יצחק אשר לא מנע רחמיו וחסדיו מיעקב עבדו.
ד די לי כי ראיתי פניך עוד בחיי ,כן אמת החזון אשר ראיתי בבית אל .ברוך יהוה אלהי לעולם ועד ,וברוך שמו.
ה וַיֹּאכְל יוֹסֵף וְאֶחָיו לֶחֶם לִפְנֵי אֲבִיהֶם וַיִּשְׁתּוֹ יַיִן ,וַיִּשְׂמַח יַעֲקֹב שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹדֶל כִּי רָאָה אֶת יוֹסֵף אֹכֵל עִם אֶחָיו וְשָׁתֶה לְפָנָיו ,וַיְבָרֵךְ אֶת־בּוֹרֵא כָּל אֲשֶׁר שָׁמְרָנוּ וְשָׁמְרָל לוֹ אֶת־שְׁנֵים־עֶרֶם בָּנָיו.
ו ויוסף נתן לאביו ולאחיו במתנה את ישיבת ארץ גשן ואת רעמסס ואת כל הסביבה אשר מלך לפני פרעה וישב ישראל ובניו בארץ גשן את הטוב ביותר בארץ מצרים וישראל בן מאה ושלושים שנה בבאו מצרים
ז וַיֹּסֶף אֶת-אָבִיו וְאֶת-אֶחָיו וְגַם-רַכְשֵׁם בְלֶחֶם כַּאֲשֶׁר הָיָה לָהֶם ,שֶׁבַע שָׁנִים הָרָעָב:
ח ותסבל ארץ מצרים ברעב ,ויקנה יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה תמורת מזון ,ואת העם ואת בהמתו ואת הכל קנה לפרעה.
ט ותמלאו שני הרעב ,ויתן יוסף לעם בארץ זרע ואכל לזרוע בשנה השמינית ,כי שטף הנהר את כל ארץ מצרים.
10כי בשבע שני הרעב לא עלה על גדותיו ולא השקה אלא מעט מקומות על גדות הנהר ,אך עתה עלה על גדותיו והמצרים זרעו את הארץ ותנשא תבואה רבה בשנה ההיא.

יא וְהִיא שָׁנָה הָרִאשֹׁנָה לַיּוֹבֵל הַפְּרָעִים וְהַחֲמִים.
יב וַיִּקַּח יוֹסֵף מִן־הַקָּצִיר אֶת־חֲמִישׁ לְמֶלֶךְ וַיַּשְׁתִּיר לָהֶם אַרְבַּעָה לֶאֱכֹל וְלַזֶּרַע וַיְּשַׁמֵּשׁ אֹתָהּ לַחֻקָּה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
יג ויחי ישראל בארץ מצרים שבע עשרה שנה ,וכל הימים אשר חיו שלשה יובלים ,מאה וארבעים ושבע שנה ;וימת בשנה הרביעית לשבוע החמישי ליובל הארבעים וחמשה.
יד וַיְבָרֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־בָּנָיו טֶרֶם מוֹתוֹ וַיַּגִּיד לָהֶם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־יִהְיוּ בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְגִיעַ לָהֶם אֶת־הַיָּבֹה לָהֶם בַּיָּמִים הַבָּאִית וַיְבָרֶךְ לְיוֹסֵף שְׁתֵּי־חֲלָקִים בָּאָרֶץ:
טו וַיִּשְׁכַּב עִם־אֲבוֹתָיו וַיִּקָּבֵר בַּמְּעָרָה בָּאֶרֶץ כְּנַעַן עִם־אַבְרָהָם־אָבִיו בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר־חָפַר־לוֹ בַּמְּעָרָה בָּאֶרֶץ־חֶבְרוֹן:
טז וַיִּתֵּן אֶת כָּל־סְפָרָיו וְאֶת־סִפְרֵי־אֲבוֹתָיו לְלֵוִי בְּנוֹ לְשָׁמְרֵם וְלַחֲדֵשׁ לִבְנָיו עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:

פרק46

1ויהי אחרי מות יעקב וירבו בני ישראל בארץ מצרים ויהיו לגוי גדול והיו ללב אחד ויהיו אוהבים אחיו ואיש עזר לאחיו וירבו מאוד וירבו מאוד עשרת שבועות שנים כל ימי חיי יוסף.
2ולא היה שטן ולא כל רע כל ימי חיי יוסף אשר חי אחרי יעקב אביו כי כל מצרים כבדו את בני ישראל כל ימי חיי יוסף
ג וימת יוסף בן מאה ועשר שנים שבע עשרה שנים חי בארץ כנען ועשר שנים היה עבד ושלוש שנים בכלא ושמונים שנה היה תחת המלך ומלך על כל ארץ מצרים.
4וַיָּמָת הוּא וְכָל־אֶחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא:
ה וַיְצַוֶּה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל טֶרֶם מוֹתוֹ לִשְׂאֵת אֶת-עַצְמוֹתָם עִמָּהֶם בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
ו וישבע אותם על עצמותיו ,כי ידע כי לא יוסיפו המצרים להוציאו ולקבורו בארץ כנען ,כי מאמרון מלך כנען ,בהיותו יושב בארץ אשור ,נלחם בעמק עם מלך מצרים והרגו שם ,ורדף אחר המצרים עד שערי ארמון.
7אך לא יכל לבוא ,כי מלך אחר ,מלך חדש ,היה מלך מצרים ,והוא היה חזק ממנו ,וישב לארץ כנען ,ושערי מצרים נסגרו ,ולא יצא איש ולא בא איש מצרימה.
ח וימת יוסף ביובל הארבעים וששה בשבוע הששי בשנה השנייה ויקברו אותו בארץ מצרים וימותו כל אחיו אחריו.
ט ויצא מלך מצרים למלחמה עם מלך כנען ביובל השבעה וארבעים בשבוע השני בשנה השנית ,ויבאו בני ישראל את כל עצמות בני יעקב מלבד עצמות יוסף ,ויקברו אותם בשדה ,במערה הכפולה ,בהר.
10ורובם שבו מצרים ,ומעט מהם נשארו בהרי חברון ,ועמרם אביך נשאר עמהם.
יא וַיְנַצֵּחַ מֶלֶךְ כְּנַעַן אֶת מֶלֶךְ מִצְרַיִם ,וַיִּסָּג אֶת שַׁעֲרֵי מִצְרַיִם.
12וַיֶּחֱשָׁה עַל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מַעֲנָתוֹ לַעֲנֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל-עַם-מִצְרַיִם הִנֵּה עַם-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל רַב וְרַב מִמֶּנּוּ:
יג בואו ונעשה עמם בחוכמה בטרם ירבו ,ונעבירם עבדות בטרם תבוא עלינו מלחמה ,ובטרם יילחמו גם הם בנו ,פן יצטרפו אל אויבינו ויצאו מארצנו ,כי אל ארץ כנען לבם ופניהם.
יד וַיָּשְׂמַן עֲלֵיהֶם פְּסִיסִים לְעַנֹּהֶם עֲבָדָה וַיִּבְנוּ עָרִים מְבוּצָּרִים לְפַרְעֹה וְפִתּוֹם וְרַעַמְסֵס וַיִּבְנוּ אֶת כָּל־הַחוֹמוֹת וְכָל־הַמְּבוּצָּרִים אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּעָרֵי מִצְרָיִם:
15וַיַּעֲבְדוּ אוֹתָם בְּפָעִיךְ ,וְכָל הַרְעוּ אוֹתָם ,כָּךְ רַבוּ וְרַבוּ.
טז וַיִּתְעֲבוּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל.

פרק47

1ובשבוע השביעי בשנה השביעית ביובל השבעה וארבעים יצא אביך מארץ כנען ואתה ילדת בשבוע הרביעי בשנה הששית ביובל השמונה וארבעים הוא היה עת צרה לבני ישראל.
2וַיְצַף עֲלֵיהֶם פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַשְׁלִיכֶם אֶת כָּל-בָּנֵיהֶם הַמְּנֻכָּרִים הַיּוֹלֵדִים ,הַנָּהָר:
3וַיַּשְׁלִיכוּ אוֹתָם שִׁבְעָה חֳדָשִׁים עַד יוֹם לִדְתְּךָ
ד ותחבא אותך אמך שלושה חדשים ,ויגידו עליה .ותעשה לך תיבה ,ותכסה אותה בזפת ובאספלט ,ותשים אותה ביריעות על שפת הנהר ,ותשים אותך בה שבעת ימים ,ותבוא אמך בלילה ותינקת אותך ,ומרים אחותך שמרת אותך מהציפורים ביום.
5ובימים ההם באה ת'רמות בת פרעה להתרחץ בנהר ,ותשמע את קולך בכי ,ותאמר לנערותיה להוציאך ,והן הביאו אותך אליה.
6וַתַּצְאֶךָ מִן־הַתֵּבָה וַתַּחֲמֵד עָלֶיךָ.
ז ותאמר לה אחותך האלך ואקרא לך אחת העבריות ותינק ותינק לך את התינוק הזה
ח ותאמר לה לכי ותלך ותקרא ליוכבד אמך ותתן את שכרה ותספיק לך
ט ואחרי כן ,כי גדלת ,הביאו אותך אל בת פרעה ,ותהיית לה לבן ,ואמרם אביך לימד אותך לכתוב ,ואחרי שתמלא שלושה שבועות הביאו אותך אל חצר המלכות.
10וְהָיִיתָ שְׁלֹשֶׁת שְׁבָעִים שָׁנִים בַּחֲצָר עַד הַיּוֹתָה [-2351] אֲשֶׁר צָאתָ מֵחֲצַר הַמֶּלֶךְ וְרָאִיתָ אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אֶת-רֵעֲךָ אֲשֶׁר הָיָה [2372
[AMמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָרַגְתָּהוּ וְטַבְנָתָּהוּ בַּחוּל:
יא וביום השני רבתך ושנים מבני ישראל ותאמר אל העושה את הרשע למה תכה את אחיך

12וַיֶּאֱפַת וַיְחַרֵּס וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְנָאךָ לַנְשִׂיא וְשׁוֹפֵט עָלֵינוּ הַחֲשָׁבָה לַהֲרֹגֵנִי כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־אֶת־מִצְרִי אֶת־אֶת־אֶלֶּה וַיִּפְרַאתְּ וּבְנַסְתָּ מִפְּנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

פרק48

ובשנה השישית לשבוע השלישי ליובל התשעה וארבעים צאת וישבת בארץ מדין חמישה שבועות ושנה אחת ושבת מצרים בשבוע השני בשנה השנייה ליובל החמישים

2ואתה עצמך יודע את אשר דיבר אליך בהר סיני ,ואת אשר חפץ הנסיך מסטמה לעשות איתך כשחזרת למצרים בדרך כשפגשת אותו במקום הלינה.

ג הלא בכל כחו ביקש להרוגך ולהציל את המצרים מידך בראותו כי נשלחת לעשות משפט ונקמה במצרים

ד וָאֱצַלְתִּיךָ מִמִּידוֹ וְעֲשִׂיתָ אֶת הָאוֹתוֹת וְהַמְּפְתִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ לַעֲשׂוֹת בְּמִצְרַיִם עַל־פַּרְעֹה וְעַל־כָּל־בֵּיתוֹ וְעַל־עַמּוֹ:

ה וַיַּעֲשׂוֹת יְהוָה בָּהֶם נְקָמָה גְדוֹלָה בְּעַל יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם בְּדָם וּבִצְרַפְדִּים ,בְּכִינִים וּבִשְׁחִין מַרְעִין ,וְאֶת-מִקְנָם בְּמָוֶת ,וּבְבָרָד ,וּבְמוֹת בְּכֹרֵי אָדָם וּבְבִקְרוֹת בְּהֶבְהֵמָה ,וּבְכֹרֵי... רֹתָם ,וּבְכֹרֵי בְּהֶבְהֵמָה ,וּבְכֹרֵי עֲלֵיהֶם ,יִנָּקֵם יְהוָה ,וַיִּשְׂרֵף אֹתָם בָּאֵשׁ.

ו וְכֹל נִשְׁלַח בְּיָדְךָ לְהַגִּיד אֶת־הַדְּבָרִים טֶרֶם־יְשַׁעֲשֶׂה וְדִבַּרְתָּ אֶת־מֶלֶךְ מִצְרַיִם לִפְנֵי כָל־עֲבָדָיו וּלְפָנֵי עַמּוֹ:

ז וַיְהִי הַכֹּל כִּדְבָרֶיךָ עֲשָׂרָה שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וְנוֹרִים בָּאוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לַעֲשֹׂא נִקְמַת בָּהּ בְּיִרְשָׂרָאֵל:

ח וַיַּעֲשֶׂה יְהוָה כֹּל לַעֲמַר יִשְׂרָאֵל וּכְבְרִיתוֹ אֲשֶׁר כִּתֵּר אֶת-אַבְרָהָם לְנַקֵּם בָּהֶם אֲשֶׁר הִבְעֲבָדוּם:

9וַיַּעֲמֹד הַנָּסִיךְ מַסְטֵמָא עַל־עֲדָךְ וַיַּחֵר לְהַשְׁפָּכִים מִצְרַיִם:

10וַיַּעֲמוּ וַיַּעֲשׂוּ לְפָנֶיךָ אֶת הָרָעוֹת אֲשֶׁר הִרְשִׁינוּ לָהֶם לַעֲשׂוֹת ,וְאֶת הָרְפוֹת לֹא הִרְשִׁינוּ לַעֲשׂוֹת בְּיָדָם.

יא וַיַּכֵּם יְהוָה בְּמַכְפִּים מַרְעָרִים וְלֹא יָכְלוּ עָמֹד כִּי הַשְׁמַדְנוּ וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־אֶפֶת אֶחָד:

12ולמרות כל האותות והמופתים הללו ,לא בוש הנסיך מסטמה כי אומץ וקרא למצרים לרדוף אחריך בכל כוחות המצרים , במרכבותיהם ובסוסיהם ובכל צבאות עמי מצרים.

13וָאֶעֱמַד בֵּין הַמִּצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל וַאֲנַצְּלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּידוֹ וּמִמִּיד עַמּוֹ וַיַּבִיעֵם יְהוָה בְּתוֹךְ הַיָּם כְּאֶלֶבֶשׁ הוּא:

יד ואת כל העמים אשר הביא לרדוף אחרי ישראל השליך יהוה אלהינו בתוך הים אל מצולות התהום תחת בני ישראל כאשר השליכו בני מצרים את בניהם הנהר .הוא נקם מהם מיליון אלף ואלף איש גיבורים ואנרגטיים הושמדו על יונק אחד מבני עמך אשר השליכו הנהר.

15וביום הארבעה עשר וביום החמישה עשר וביום השישה עשר וביום השבעה עשר וביום השמונה עשר נכלא הנסיך מסטמה מאחורי בני ישראל למען לא יוכל להאשים אותם.

טז וביום התשע עשרה שחררנו אותם למען יעזרו למצרים וירדפו את בני ישראל.

17וַיְהִקְשֶׁה אֶת-לִבָּם וַיַּעֲשֶׂה אֹתָם וַיַּעֲשֶׂה הַמַּעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַכֶּה אֶת-מִצְרַיִם וַיַּשְׁלִיכָם אֶל-הַיָּם:

18ובארבעה עשר עצרנו אותו למען לא יתן את כתבי איסור על בני ישראל ביום אשר בקשו מן המצרים כלים ובגדים כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת למען לבזוז את המצרים תמורת העבדות אשר עבדו בהם.

19ולא הוצאנו את בני ישראל ממצרים בידיים ריקמות.

פרק49

1זכר את המצוה אשר צוך יהוה על הפסח לעשותו במעונו בארבעה עשר לחדש הראשון ולשחטו לפני הערב ואכלו אותו בלילה בערב חמשה עשר לחודש מעת בוא השמש.

2כי בלילה הזה ,תחילת החג ותחילת השמחה ,אכלתם את הפסח במצרים ,כאשר כל כוחות המלך שוחררו להרוג את כל הבכור בארץ מצרים ,מבכור פרעה ועד בכור השפחה השבויה ברחן ועד הבקר.

ג וזה האות אשר נתן להם ה 'אל כל בית אשר ראו על משקופיו דם כבש בן שנה לא יבואו אל הבית ההוא לשחט כי יעברו עליו למען יושעו כל אשר בבית כי אות הדם על משקופיו

ד וַיַּעֲשֶׂה אֲדֹנֵי יְהוָה כֹּל כָּל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יְהוָה ,וַיַּעֲבְרוּ עַל־כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל ,וְלֹא־תָּה עֲלֵיהֶם הַמַּגֵּף לְהַשְׁמַת מִבֵּינָם נֶפֶשׁ מִבְּהֵמָה...

ה ותהיה המגפה קשה מאוד במצרים ולא היה בית במצרים אשר לא היה בו מת אחד ובכי וקונן.

ו וכל ישראל אכלו את בשר הפסח ואת היין ,והיו מהללים ומברכים ומודהים ליהוה אלהי אבותם ,והיו מוכנים לצאת מתחת עול מצרים ומן העבדות הרעה.

7וזכרת את היום הזה כל ימי חייך ושמרת אותו שנה בשנה כל ימי חייך אחת בשנה יומו ככל תורתו ואל תדחה אותו מיום ליום ומחודש לחודש

8כי חוק עולם הוא ,חרוט בלוחות השמים ,לכל בני ישראל ,לקיימו בכל שנה ביום אחד בשנה ,לכל דורותיהם ;ואין גבול ימים ,כי קבע זה לעולם.

ט והאיש אשר נקי מטומאה ולא יבוא לעשותו ביום חגו להביא מנחת רצון לפני יהוה ולאכול ולשתות לפני יהוה ביום חגו האיש הטהר והקרוב ההוא ייכרת כי לא הקריב מנחת יהוה בעתו יישא על עצמו אשמה.

י יבאו בני ישראל ויעשו את הפסח ביום מועדו בארבעה עשר יום לחדש הראשון בין הערבים משלישית היום עד שלישית הלילה כי שני חלקים מהיום לאור ושלישית לערב

יא זאת אשר צוה יהוה אותך לעשותו בין הערבים.
יב ואסור לשחוטו בכל תקופת האור ,אלא בתקופה הגובלת בערב ,ויאכלו אותו בשעת הערב ,עד שלישית הלילה ,וכל אשר יישאר מכל בשרו משלישית הלילה ואילך ,ישרפו אותו באש.
יג ולא יבשלו אותו במים ,ולא יאכלו אותו חי ,כי על האש צלו אותו בידידה יאכלו אותו ,ראשו וקרבו ורגליו צלו באש ,ועצם בו לא ישברו :כי מבני ישראל לא תימחץ עצם.
יד על כן ציווה ה 'את בני ישראל לעשות את הפסח ביום מועדו ולא ישברו עצם בו כי יום חג הוא ויום מצוה ואין לעבור מיום ליום ומחודש לחודש כי ביום חגו יעשה אותו
15ואתה צוה את בני ישראל לעשות את הפסח בכל ימיהם בכל שנה אחת בשנה ביום מועדו והיה לזכרון לטובה לפני ה 'ולא תבוא עליהם מגפה להרוג או להכות בשנה אשר יחגגו את הפסח בעיתו לכל דבר כמצוותו.
טז ולא יאכלוהו מחוץ לקדש ה 'כי אם לפני מקדש ה 'וחגגוהו כל עם קהלת ישראל בעתו.
יז וכל איש אשר יבוא ביומו יאכל אותו במקדש אלהיך לפני יהוה מבן עשרים שנה ומעלה כי כה כתוב וצוה לאכול אותו במקדש יהוה
יח וכאשר יבואו בני ישראל אל הארץ אשר ירשתם אל ארץ כנען והקימו את משכן יהוה בתוך הארץ באחד שבטיהם עד אשר יבנה מקדש יהוה בארץ ויבאו וחגגו את הפסח בתוך משכן יהוה וישחטו אותו לפני יהוה מדי שנה בשנה.
יט ובימים אשר ייבנה הבית לשם יהוה בארץ נחלתם ,יבאו שם וישחטו את הפסח בערב עם שקיעת החמה בשלישית ליום.
20וְהִקְרִיבוּ אֶת-דָּמָהּ עַל-פֶּן הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁלְּהָ עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ נָתוּ וְאֶת-בַּשָּׂרָהּ צְלִי בָּאֵשׁ בַּחֲצַר הַבַּיִת הַקֹּדֶשׁ לַשֵּׁם יְהוָה:
21ולא יחגגו את הפסח בעריהם ובכל מקום כי אם לפני משכן יהוה ולפני ביתו אשר ישכן שמו שם ולא יתעו מעל יהוה:
22ואתה משה צוה את בני ישראל לשמור את חוקי הפסח כאשר צוה לך הגדת להם בכל שנה וביום ימיו ואת חג המצות לאכול מצות שבעת ימים ולעשות את חגו ולהביא מנחה בכל יום בשבעת ימי השמחה לפני ה 'על מזבח אלהיך
23כי בחיפזון חגגתם את החג הזה בצאתכם ממצרים עד-בואכם מדבר שור כי על שפת הים מלאתם אותו.

פרק50

1ואחרי התורה הזאת הודיעתיך את ימי השבתות במדבר סין אשר בין אלים ובין סיני.
2וְאֲגִידְתִּיךָ אֶת שַׁבְּתוֹת הָאָרֶץ בַּר סִינַי וְאֲגִידְתִּיךָ אֶת שְׁנֵי הַיּוֹבֵל בַּשַּׁבָּתוֹת שָׁנִים וְלֹא גִּדְתִּיךָ שְׁנָתָהּ עַד תָּבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יְרוּשָׁהּ:
ג וגם הארץ תשמור את שבתותיה ביושביה וידעו את שנת היובל.
ד לכן קבעתי לך את השבועות ואת השנים ואת היובלים :ארבעים ותשע יובלים מימי אדם עד היום הזה ,ושבוע אחד ושתיים שנים ; ועוד ארבעים שנה רחוקות ללמוד את מצות ה 'עד עברו ארץ כנען וחצו את הירדן מערבה.
ה ויעברו היובלים עד אשר יטהר ישראל מכל אשמת זנות וטומאה וזיהום וחטא ותעבה וישב בבטחה בכל הארץ ולא יהיה עוד שטן וכל רע והארץ תהיה טהורה מאותו העת ועד עולם.
ו והנה מצוות השבתות כתבתי לך ואת כל משפטיהן.
ז ששת ימים תעבוד וביום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשו בו כל מלאכה אתם ובניך ועבדיך ושפחותיך וכל בהמתך וגם הגר אשר עמך
ח והאיש אשר עשה בו מלאכה יומת כל אשר יחלל את היום ההוא כל אשר שכב את אשתו או כל אשר אמר לעשות בו דבר אשר יצא בו לדרך לכל קנייה או מכירה וכל אשר שואב בו מים אשר לא הכין לו ביום השישי וכל אשר נושא משא לשאתו מאוהלו או מביתו יומת
ט כל מלאכה לא תעשו ביום השבת כי אם את אשר הכינתם לכם ביום הששי לאכל ולשתות ולנוח ולשמור את השבת מכל מלאכה ביום ההוא ולברך את ה 'אלהיך אשר נתן לך יום חג ויום קדש ויום מלכות קדש לכל ישראל היום הזה בימיהם עד עולם
10כי גדול הכבוד אשר נתן ה 'לישראל לאכל וישתו וישבעו ביום החג הזה ,וינוחו בו מכל עמל אשר לעמל בני האדם ,חוץ מהקטרת לבונה והבאת מנחות וזבחים לפני ה ,'ימים ושבתות.
יא את המלאכה הזו לבדה תעשה בימי השבתות במקדש יהוה אלהיך למען יכפרו על ישראל בזבח תמיד מיום ליום לזכרון לטובה לפני יהוה ולמען יקבלם תמיד מיום ליום כאשר צויתך:
12וכל איש אשר יעשה בה מלאכה או הולך למסע או מעבד את חווה בביתו או בכל מקום אחר וכל אשר ידליק אש או רוכב על כל בהמה או הולך בספינה בים וכל אשר מכה או הרג כל אשר שחט בהמה או עוף או כל אשר יצוד בהמה או עוף או דג או כל אשר יצום או עושה מלחמה בשבתות
יג האיש אשר יעשה כל אלה בשבת יומת ושמרו בני ישראל את השבתות כמצוות שבתות הארץ כאשר כתוב בלוחות אשר נתן בידי לכתוב לך את חוקי המועדים ואת המועדים לפי סדר ימיהם בזאת נשלם סיפור סדר הימים